

TRANSKRIPT
39. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE
održane 15.12.2009. godine, sa početkom u 11.00 sati

PREDSJEDAVAJUĆI
SULEJMAN TIHIĆ

Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege delegati, prisutni predstavnici Vijeća ministara BiH, međunarodne zajednice, poštovani predstavnici medija, srdačno vas pozdravljam i otvaram 39. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Na sjednici je prisutno, za sada, 14 delegata, od čega 5 iz bošnjačkog naroda, 5 iz hrvatskog naroda i 4 iz srpskog naroda. Gospodin Mladen Ivanić je opravdano odsutan.

Za današnju, 39. sjednicu, predlažem usaglašeni dnevni red, kao što ste dobili u pozivima.

D N E V N I R E D

1. **Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja;**
2. **Usvajanje Zapisnika sa 38. sjednice Doma naroda PSBiH;**
3. **Izvještaj Zajedničke komisije oba doma o postizanju suglasnosti o identičnom tekstu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine;**
4. **Izvještaj Zajedničke komisije oba doma o postizanju suglasnosti o identičnom tekstu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sportu u Bosni i Hercegovini;**
5. **Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaduživanju, dugu i garancijama Bosne i Hercegovine po skraćenom postupku, u skladu sa članom 121. Poslovnika Doma naroda PSBiH;**
6. **Prijedlog zakona o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje);**
7. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini – predlagač: Predstavnički dom (drugo čitanje);**
8. **Prijedlog zakona o dopuni Zakona o Službenom glasilu Bosne i Hercegovine – predlagač: Predstavnički dom (drugo čitanje);**
9. **Prijedlog zakona o opštoj sigurnosti proizvoda – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje);**
10. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o nadzoru nad tržištem u Bosni i Hercegovini – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje);**
11. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ravnopravnosti polova u Bosni i Hercegovini – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje);**

12. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o finansiranju političkih partija – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje);
13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravi – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje);
14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje);
15. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o platama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine s Mišljenjem Komisije za finansije i budžet Doma naroda – predlagač: Predstavnički dom;
16. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o nestalim licima – predlagač: Zajednička komisija za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku (prvo čitanje);
17. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine s Mišljenjem Ustavnopravne komisije – predlagač: Vijeće ministara BiH (prvo čitanje);
18. Izvještaj sa sastanka političkih direktora država članica Jadranske povelje, održanog 20.9.2009. godine, s Mišljenjem Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost Bosne i Hercegovine;
19. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Konvencije UN-a o pravima lica sa invaliditetom i Opcionalnog protokola.

Ovaj dnevni red je usaglašen na Kolegiju Doma naroda. Samo, prije nego što dam riječ, da obavijestim Dom da smo se na Kolegiju dogovorili da ćemo do kraja godine održati još jednu sjednicu Doma naroda, 30.12., u uobičajeno vrijeme u 11.00 sati. Očekujemo da će do tog vremena i Zastupnički dom riješiti neka pitanja tako da bismo do kraja godine bili potpuno ažurni.

Da li se neko javlja za riječ? Ima li izmjena i dopuna? Ako nema, možemo konstatovati da je dnevni red usvojen.

Prelazimo na prvu tačku,

Ad. 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja

SULEJMAN TIHIĆ

Odgovore na delegatska pitanja dobili su: Dušanka Majkić, na pitanje postavljeno na 21. sjednici i na pitanje postavljeno na 36. sjednici Doma; Zoran Koprivica, na pitanje postavljeno na 37. sjednici upućeno Centralnoj banci BiH i Agenciji za bankarstvo Federacije BiH i na pitanje postavljeno na 38. sjednici Doma; Hazim Rančić na pitanje postavljeno na 21., 35. i dva odgovora na pitanje postavljeno na 37. sjednici Doma; Sulejman Tihic, na pitanje postavljeno na 38. sjednici Doma; Slobodan Šaraba, na pitanje postavljeno na 38. sjednici Doma; Ivo Miro Jović, na pitanje postavljeno na 35. sjednici Doma; Božo Rajić, na pitanje postavljeno na 38. sjednici Doma i Adem Ibrahimpašić, na pitanje postavljeno na 37. sjednici Doma.

Da li su delegati zadovoljni odgovorom, da ili ne? Idemo po redu.
Dušanka Majkić.

Samo, izvinjavam se, prije nego što se izjasnite da li ste zadovoljni odgovorima na postavljena pitanja, želim vas podsjetiti da ste nam na prošloj sjednici ostali dužni da se izjasnite da li ste zadovoljni odgovorom na postavljeno pitanje, a koje se odnosi na izdavanje CEMT dozvola, da ili ne?

DUŠANKA MAJKIĆ

Zahvaljujem. Poštovani predsjedavajući, poštovane kolegice i kolege, poštovani gosti.

Dakle, imam praktično da se izjasnim o tri pitanja. Prvo pitanje za koje prošli puta nisam mogla da se izjasnim zbog obimnosti materijala, vidjeli ste koliki je bio, ali, evo, hoću da kažem nekoliko riječi vezano za taj materijal koji je izazvao značajnu pažnju javnosti u zadnje vrijeme. Dakle, govori se o raspodjeli CEMT dozvola za 2009. godinu.

Hoću da vas podsjetim da je ovaj dom, 21. januara 2009. godine, usvojio sljedeći Zaključak – Dom naroda traži od Ministarstva komunikacija i transporta da u roku od 15 dana dostavi Domu naroda punu informaciju o kriterijumima, postupcima i načinu raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima. I u informaciju treba uključiti broj i razlog prigovora prevoznika, kao i žalbene postupke koji su u toku. Pošto nije bilo odgovora, ja sam 22.4., na 28. sjednici Doma, uputila prvu urgenciju, pa sam onda 13.7., na 32. sjednici Doma, uputila drugu urgenciju, da bi odgovor Ministarstva došao tek 6.11.2009. godine. Evo, mogli smo uskoro slaviti godišnjicu od zaključka ovog Doma.

Šta je pokazala analiza dokumenata koji su dostavljeni? Dakle, dobila sam djelimične odgovore. Nisam dobila sve dokumente i smatram da će kompletno stanje vezano za izdavanje CEMT dozvola za 2009. godinu trebati da završe istražni organi, a Parlament BiH da uradi u onoj nadležnosti kolika je njegova, a to je da se priključi Istražnoj komisiji koja već radi unutar Predstavničkog doma i da se završi ovaj posao kako se situacija koja se dogodila na CEMT dozvolama za 2009. godinu više nikad ne bi ponovila.

O čemu se radi? Tačno je propisano na koji način se izdaju CEMT dozvole. Kada sam analizirala na koji način su zahtjevi za CEMT dozvole primljeni u Ministarstvu, onda sam vidjela da je na različite načine to zloupotrijebljeno. Tako da, recimo, u evidenciji zaprimljenih zahtjeva za dodjelu CEMT dozvola za 2009. godinu, u Protokol Ministarstva je zaprimljeno 406 zahtjeva. Naknadno su dopisana još dva, i to tako su dopisana da je na strani 8., ispod rednog broja 198., dopisan rukom broj 407., a na strani 15., ispod rednog broja 401., dopisan broj 408. Naknadno, dopunom, predato je još 10 zahtjeva za dodjelu CEMT dozvola što čini ukupno 418 zaprimljenih zahtjeva, uz uslov da su svi zaprimljeni u skladu sa propisanom procedurom, što nisam mogla utvrditi.

Kako je vršena podjela CEMT dozvola? Prevoznici su dobili CEMT dozvole za 2009. godinu u materijalu koji se zove *Prevoznici koji su ih dobili i koji nisu dobili*, pa stoji da je 342 prevoznika dobilo CEMT, a u spisku prevoznika koji nisu dobili CEMT, stoji 62. Kad se zbroje ta dva broja, dobija se 404, a odnos između zaprimljenih zahtjeva i broja prevoznika koji su dobili ili nisu dobili CEMT je 14. Gubi se, nema nigdje tog traga šta je s tih 14 dozvola? Šta se moglo dogoditi s njima?

Moglo se dogoditi da budu podijeljene prevoznicima, jer zašto nije dato objašnjenje, mogle su biti ispuštene iz neobjašnjivog razloga koji se mogao nazvati nemarom ili nešto treće.

Prigovori prevoznika. U odgovoru Ministarstva stoji da je Komisiji za dodjelu CEMT uloženo 130 prigovora od kojih je 100 odbačeno kao neosnovano, a 30 riješeno u korist prevoznika. Netačno, jer uvidom u priloženu dokumentaciju utvrđeno je da je 126 zahtjeva prevoznika odbačeno kao neosnovano, da je 5 prijevremenih, nejasna kategorija, nigdje se ne pominje šta znači prijevremeni, a da je 37 osnovanih riješeno u korist prevoznika. Dakle, ukupno je 168 prigovora, a ne 130 kako kaže Ministarstvo. Dakle, više za 38 od onog kako oni navode. Nemamo informaciju šta je sa tih 38 prigovora, kako su završeni, jesu li dobili, pod kojim uslovima su prevoznici dobili.

Drugo, nemamo informaciju o tome, o sastavu komisije koja je dijelila CEMT dozvole, tako da je očito i prvostepena i drugostepena komisija radila u istom sastavu, što je isto tako teško i nemoguće shvatiti. Šta kaže izvjesna međunarodna institucija koja se zove Međunarodni transportni forum iz Pariza? Kaže da su BiH izdali 848 CEMT dozvola kao redovni kontigent, tačno navode seriju, i 283 CEMT dozvolu kao rezervni kontigent. Prema Izvještaju AITIEF-a(?) 40 CEMT dozvola je otkazano i zamijenjeno novim iz nekog razloga koji su oni imali, a prijavljeno im je od strane BiH samo 21 CEMT.

I sad primjeri manipulacije. Primjer 1. – Prevoznik “Mitrašević” Brčko prijavio krađu dozvole, serijski broj taj od 28.12., na isti dan, po hitnoj proceduri, bez zahtjeva, objave u Službenom glasniku, statusnog prijavljivanja i evidentiranja u bazi podataka AITIEF-a(?) firmi je izdata nova dozvola tako što je serijski broj 10048 precrtan u gornjem desnom uglu, upisan broj zamjenske dozvole i datum izdavanja koji glasi 10011, izdat 15.1. Međutim, kad sam provjerila broj 10011, utvrđeno je da nosilac te dozvole firma “Tigar-trans” Laktaši koja koristi dozvolu do 2009. godine.

Primjer manipulacije 2. – Dana 15.1.2009. godine prijavljena je krađa CEMT dozvole broj 0366 od 28.12. od strane prevozničke firme “Asimkomerc” Gradačac kojem je, takođe, izdata zamjenska dozvola 10019 od 15.1. Međutim, stvarni nosilac tog broja dozvole je sasvim druga firma koja se zove “Lužarka” Gradačac.

Primjer 3. – Obrazac dozvole 10045, 10116 precrtan je hemijskom olovkom i napisano “greška”, iako su obrasci potpuno čisti bez ijedne tačke mastilom. Dakle, precrtana je kopija, a original je vjerovatno negdje u upotrebi. Nadležne službe treba da provjere gdje su.

Ima još primjera, ali da ne zamaram, previše bi bilo da čitam kakvi su sve primjeri manipulacije sa CEMT dozvolama. Analizom dostiglih materijala, uočila sam takođe, da sedam izdatih CEMT dozvola nije prijavljeno AITIEF-u(?) radi ažuriranja liste ukradenih CEMT-ova, kako bi se spriječila njihova zloupotreba. To znači da je svjesno izvršeno nepoštovanje, a to se sumnja odmah na kriminalne radnje, međunarodnih konvencija koje je potpisala BiH, jer prevoznici tih sedam dozvola koriste kao duple. U Službenom glasniku prijavljene su kao ukradene, ali to ništa ne znači ako nisu prijavljene ovoj međunarodnoj organizaciji u Parizu.

Dakle, Ministarstvo je u izvještaju navelo da je ukupno dodijeljenih 283 zamjenske dozvole. Dakle, zamjenske dozvole, podsjećam vas, koriste se samo onda kada se ove regularne koje se dobiju, kada se ukradu, ponište, nešto se dogodi s njima, samo u tom slučaju se izdaju zamjenske. Znači, Ministarstvo je u izvještaju meni navelo da je dodijeljeno 283 zamjenskih CEMT dozvola, da

je izvršena zamjena 134 dozvole zbog krađe ili ostalih razloga, što znači da je ostalo Ministarstvu 149 zamjenskih dozvola, u što niko ne vjeruje. Vrlo je vjerovatno da su one sve podijeljene i ključno je pitanje zašto je od te 134 zamjenske dozvole AITIEF-u(?) prijavljeno samo 21. Treba onaj ko bude istragu pravio..., da nadležni organi utvrde gdje je to. Dakle, u pitanje su 64 dozvole koje nisu prijavljene AITIEF-u(?). Ako se zna da na crnom tržištu jedna CEMT dozvola može da se proda između 5 i 10 hiljada eura, onda je vrlo lako izračunati kolika je veličina ove greške.

I još nešto da kažem, kakve su posljedice po BiH, domaće prevoznike, kakve bi mogle biti u slučaju da se sve ovo prijavi AITIEF-u(?) u Pariz. AITIEF(?), znači kao evropska organizacija, propisuje veoma stroge kriterije koji se moraju poštovati od strane svih zemalja koje rade s CEMT dozvolama. Zbog nepoštovanja tih pravila AITIEF(?) bi BiH mogao kazniti isključenjem iz CEMT rezolucije, što podrazumijeva da bi BiH bila pod sankcijama dvije godine. To opet znači da 418 prevoznika iz BiH ne bi mogli prevoziti robu po Evropi. S obzirom da transportna industrija ostvaruje značajne prihode ovoj zemlji, to je čist devizni priliv, ne treba naglašavati šta bi značilo to uopšte za nestanak transportne industrije, i šta bi značilo uopšte za poziciju zemlje.

Dakle, Ministarstvo nije radilo u skladu sa procedurama poštovanja CEMT dozvola i, u skladu s tim, umjesto delegatskog pitanja na koje bi mogla kasnije..., ja želim da u samom nastavku predložim inicijativu koju sam predlagala i prije godinu dana kada sam govorila, pa je tada gospodin Tihić rekao, hajde prvo da vidimo ima li osnova uopšte za bilo kakvu istražnu komisiju, dakle, ja predlažem, nudim Domu inicijativu za formiranje istražne komisije za utvrđivanje okolnosti oko izdavanje CEMT dozvola za 2009. godinu prevoznicima u BiH. I s obzirom da je Predstavnički dom već formirao Istražnu komisiju, moj prijedlog je da se četiri člana komisije Doma naroda samo pridruže toj komisiji.

Dakle, pod 1. – Da se formira istražna komisija Doma naroda od tri člana koja bi se pridružila već formiranoj Istražnoj komisiji Predstavničkog doma. Zadatak komisije je da utvrdi sve okolnosti oko izdavanja CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima. O nalazima Istražne komisije treba obavijestiti SIPA-u i Tužilaštvo BiH.

Pod 2. – Da se pokrene inicijativa o zabrani učešća u raspodjeli CEMT dozvola za 2010. godinu svim članovima nadležne komisije Ministarstva za transport i komunikacije koji su vršili podjelu dozvola za 2009. godinu. Istražna komisija će u roku od 3 mjeseca od konstituisanja sačiniti izvještaj i dostaviti ga domovima na razmatranje i usvajanje.

Dakle, u sklopu odgovora, koji je ovakav kompleksan zato što je kompleksan i obiman materijal koji sam dobila, ponudila sam i ovu inicijativu. Ja očekujem da će se Dom o tome odrediti, tim prije što je prije par dana pokrenuta kampanja borbe protiv korupcije, a Parlamentarna skupština BiH treba svojim primjerom da pokaže da je saglasna s tim.

Drugo pitanje je pitanje koje je bilo upućeno Ministarstvu odbrane i bilo je vezano – Na osnovu kojih zakonskih akata je pomoćnik ministra odbrane, Ahmet Omerović, sačinio odluku o upotrebi helikoptera Oružanih snaga BiH, kojom je predložio da se odobri korištenje istog od strane reisa Islamske zajednice? Kako je taj čin sankcionisan u Ministarstvu odbrane? Molim detaljnu pisanu informaciju o istom.

I drugo – Kako je došlo i ko je odgovoran za izazivanje skandala od strane pripadnika Oružanih snaga BiH iz Bihaća, isticanjem barjaka Islamske vjerske zajednice na poligonu Manjača? Kako su sankcionisani vinovnici tog incidenta?

Dakle, kakvi su odgovori? Nikakvi. Nema odgovora ni na jedno ni na drugo pitanje. Dobila sam ovdje mnogo napisanih stvari. Ono što bih htjela da podsjetim nas svi ju da Parlamentarna skupština BiH vrši demokratsku kontrolu nad Oružanim snagama i svim institucijama na nivou BiH, da ona razmatra i upotrebu Oružanih snaga i ja, ne samo kao delegat, nego i kao član Komisije za odbranu i bezbjednost, imam pravo da dobijem kvalitetan odgovor na to pitanje? A šta sam dobila? Da Zakon o odbrani, kako kaže u odgovoru Ministarstva, odnosno ministra, i ostali zakoni koji utvrđuju oblast civilno vojne saradnje, eksplicitno niti odobravaju niti zabranjuju upotrebu helikoptera Oružanih snaga BiH, niti definišu krajnju upotrebu. A ja bih sad htjela reći da je ministar zaboravio da u Zakonu o odbrani, u članu 44., stoji da jedinice Oružanih snaga mogu se razmjestiti kao pomoć civilnim vlastima samo u slučaju prirodnih i drugih katastrofa i nesreća, u skladu sa uputstvima koje donosi ministar odbrane. Dakle, nisam dobila odgovor.

A što se tiče drugog pitanja koje je vezano za isticanje Islamske vjerske zajednice, na to pitanje praktično nisam dobila odgovor, jer kaže se da je prikupljanje informacija u toku, ali sam dobila još jednu informaciju, ne samo da je bila zastava Islamske vjerske zajednice na Manjači, bila je i druga ratna zastava Armije BiH koja je bila u šatoru, i lice koje je prolazilo odatle napisalo je izvještaj o tome, dvije zastave, samo ova je bila u šatoru, nije tako bila vidljiva, dakle, ratna zastava, a put iz Bihaća je bio pod nazivom “Drugi put za Banja Luku”. Dakle, ne treba da govorim kakve posljedice ovakvo ponašanje unutar odbrambenih snaga može da bude za BiH u ovakvom delikatnom trenutku.

I treće koje sam dobila, kad sam ga postavila, na 21. sjednici, znači, od 17.9.2008. godine, od Ministarstva bezbjednosti. Očito je zamjenik ministra čistio staru arhivu koja se nalazila u Ministarstvu bezbjednosti i našao je za shodno da je jedan odgovor jednog delegata iz Parlamentarne skupštine BiH ostao bez odgovora, pa se potrudio da objasni. Nisam zadovoljna stanjem. Zahvalna sam mu što sam uopšte dobila odgovor, jer mi ćemo sada uskoro biti zahvalni svima onima koji nam dostave odgovor. Na tom principu funkcioniše ova Parlamentarna skupština BiH.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Što se tiče ovoga prijedloga koji se odnosi na...

HILMO NEIMARLIJA
/mikrofon nije uključen/

SULEJMAN TIHIĆ

Može, izvolite. Netačan navod.

HILMO NEIMARLIJA

Gospodine predsjedavajući, kolege delegati, gosti.

Imam potrebu, a čini mi se i parlamentarnu obavezu, da reagiram na komentar kolegice Majkić na odgovor koji je dobila povodom pitanja koje je postavila o zahtjevu za korištenje helikoptera od strane Oružanih snaga. U komentaru odgovora ona je kazala da je odgovorom nezadovoljna i da to nije nikakav odgovor i pozvala se na drugi dio u kojem se objašnjava pod kojim uvjetima Ministarstvo odbrane stavlja na raspolaganje helikopter ili ne stavlja. Međutim, izbjegla je da nam objasni na osnovu čega je ona postavila, ne hipotetički, pitanje da li je zatraženo od Ministarstva odbrane korištenje helikoptera od strane reis-ul-uleme, nego je konstatirala da je od Ministarstva odbrane zatražena upotreba helikoptera od reis-ul-uleme Mustafe Cerića i zatražila da se dobije odgovor o sanckioniranju postupka, ne znam, zamjenika ministra odbrane.

U odgovoru je jasno kazano da reis-ul-ulema Cerić nije uputio nikakav zahtjev, da Ministarstvo odbrane nije dobilo nikakav, ni usmeni zahtjev od reis-ul-uleme i korektno je, budući da je i štampa obavijestila o pitanju koje je kolegica Majkić svojedobno postavila, na način konstatacije, na način činjenice da je reis-ul-ulema tražio upotrebu helikoptera, a iz odgovora Ministarstva odbrane vidimo da takvog zahtjeva uopće nije bilo. I bio je red da kolegica Majkić objasni nama, Parlamentu BiH, pa samim tim i javnosti, na osnovu čega je ona zatražila odgovor na pitanje, kako je ona postavila, a pitanje je upućivalo, dakle, na konstataciju, nije hipotetički postavljeno pitanje, nego na konstataciju da je reis-ul-ulema Islamske zajednice Mustafa Cerić zatražio upotrebu helikoptera i da je zamjenik ministra odbrane spriječio realizaciju tog zahtjeva, koji je trebao da izvrši gospodin Ahmet Omerović.

Ovdje se radi o krajnje netačnom predstavljanju stvari i mislim da je gospođa Dušanka Majkić bila dužna da nas upozna na osnovu čega je ona krivo informirala i nas i javnost pitanjem koje je postavila.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Pa, vidite, ovako, samo malo da oko ovih pitanja i odgovora na pitanja neke stvari razjasnimo, jer ni Poslovnik nije do kraja jasan, koliko može sada se davati, koliko traje komentar na pitanje, koliko može trajati, vidjeli smo da to može da traje kratko, a može i izuzetno dugo da traje i da li imamo pravo poslije takvog komentara, da li delegati imaju pravo postavljati pitanja, ispravljati krive navode i sve drugo?

ILIJA FILIPOVIĆ

.../mikrofon nije uključen/

... poslovnička intervencija upravo na tu temu.

SULEJMAN TIHIĆ

Evo, mi smo ovdje, sekretar je predložio da pročitam, otprilike, kako bi se trebalo ovdje ponašati ubuduće, po nekom principu analogije, nije do kraja to razjašnjeno, ali bi, izaslanik, kaže, postavlja pitanje u trajanju od tri minute, potom Vijeće ministara BiH i resorni ministar dobija riječ u istom trajanju. Nakon toga, izaslanik može dati komentar na odgovor ili postavljeno novo pitanje u

trajanju do dvije minute. Znači, otprilike bi tako trebalo da se ponašamo. Nije predviđeno sad neki krivi navodi i polemike jer bojim se da bi to onda otišlo suviše dugo.

Izvolite, gospodine Filipoviću.

ILIJA FILIPOVIĆ

Pozdravljam sve kolege i kolegice i sve nazočne.

Dakle, ovo je jedna poslovnička intervencija koja je dijelom sad rečena iz ovoga, iako se ne bi, ovo sad što se nama događa na početku sjednice, moglo podvesti pod tu poslovničku odredbu. To je poslovnička odredba koja govori o sjednicama, zastupnici pitaju, delegati pitaju, a Vijeće ministara BiH odgovara, što je Poslovnik regulirao da se održava dva puta u toku godine, dakle, svakih 6 mjeseci.

Po analogiji bi se to moglo primijeniti, ali ovo što se sada dogodilo, to nismo do sada imali nikada u Parlamentu BiH, u Domu naroda, da se postavljaju redovita, sukladno Poslovniku, pitanja određenim institucijama, jasno preciziranim u našem Poslovniku, pa i OHR-u, da dođe odgovor da zastupnik koji je postavio pitanje instituciji dobiva repliku nekoga od kolega ovdje. Kako je to zamišljeno poslovnički, ovo sad što je gospodin Tihić pročitao? Zastupnik pita, odgovara institucija, zastupnik ima pravo još dvije minute, dakle, u odnosu na pitanje prema instituciji, i institucija, ili pojedinac, ili resorni ministar koji ovdje prati to, završava sa novopostavljenim odgovorom u okviru dvije minuta i priča je gotova. To je dijalog između zastupnika i između pitanoga, ma tko on bio.

Zbog toga mislim da je neprimjereno, i poslovnički neodrživo, da zastupnik, nakon iskazanog odgovora zadovoljstva ili nezadovoljstva prema pitanju koje je postavio i odgovoru koji je dobio, da replicira netko kao treća osoba u tom dijalogu između zastupnika i institucija. Dakle, to smatram nepotrebnim i poslovničkom povredom. Ja vas molim, ako uvažavate ovo obrazloženje, nisam ništa rekao nego sam vas samo doveo u okvire Poslovnika i molim dalje da ga poštuju dok drugačije poslovnički ne reguliramo.

I odmah bih, sukladno ovoj priči, prokomentirao i prijedlog gospođe Majkić da se danas mi ovdje izjasnimo o inicijativi u odnosu na dodjelu CEMT dozvola za međunarodni cestovni promet. Mislim da je to, također, suprotno našim odredbama Poslovnika. Apsolutno je legalno i legitimno tražiti, čuli smo već sadržaj te inicijative, ta inicijativa mora nama svima dati dovoljno prostora da vidimo o čemu se radi prije izjašnjavanja, to je jedno. Drugo, ona mora biti redovita točka dnevnog reda, to mora doći na Kolegij, možda za sljedeću sjednicu, do tada svim zastupnicima inicijativu i da onda možemo raspravljati o tome hoće li ona, prije svega, Kolegij će odlučiti hoće li ona ići. Mislim da je ona legalna, legitimna i ne znam zašto bismo spriječili da ide u dnevni red, a kad inicijativa bude u dnevnom redu, onda ćemo o njoj raspravljati.

Hvala vam lijepa.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Hazim Rančić se također javio, vjerovatno oko Poslovnika.

HAZIM RANČIĆ

Hvala lijepo. Poštovani predsjedavajući, poštovane kolegice i kolege, članovi Vijeća ministara BiH, ministri, zamjenici, vojni povjereniče, predstavnici medija, međunarodnih organizacija, poštovani gosti.

Da, radi se o provođenju i poštivanju Poslovnika. Dakle, mi se nalazimo na našoj sjednici, utvrđen je dnevni red. Ovo je jedna od tačaka dnevnog reda. Tačno je to što ste govorili, predsjedavajući, vezano za postavljanje poslovnčkih pitanja, ali je isto tako tačno da se u Poslovniku, u članu 64., u svakoj tački dnevnog reda, dakle predviđa mogućnost da svaki poslanik govori o povredi Poslovnika i o korekciji citata. Dakle, pravo je poslanika da ima i repliku i poslovničku intervenciju na svakoj tački dnevnog reda, pa i na tački koja se zove – Izjašnjavanje po odgovorima i postavljanje pitanja. Dakle, pogotovo uzimajući u obzir činjenice da je, evo, kako je rekao kolega, prokomentarisao odgovor ovako kako je to ... urađeno.

Hvala lijepo.

DUŠANKA MAJKIĆ

Onda moram i ja. Ako je otvorena polemika, onda moram.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, evo, gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ

U Ministarstvu odbrane je pripremljena odluka za korištenje helikoptera na osnovu usmenog naloga ministra odbrane. Dakle, dokumentacija postoji, za sljedeću sjednicu ću vam donijeti. I da nije ministar otišao na put, ta bi odluka bila potpisana i niko ne bi znao ništa o tome. Na nesreću, njegov zamjenik je bio tad jedini u Ministarstvu i on je odbio da potpiše taj dokument. Tako da to nije priča napamet, ima dokument za sve ovo što sam rekla.

SULEJMAN TIHIĆ

Evo, gospodin Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ

Pa, gledajte, kad smo, dakle, otvorili ovakvu raspravu, ja isto imam potrebu nešto reći. Ja smatram da, bez obzira na tumačenja Poslovnika od uvažanih kolega koji imaju veće iskustvo u parlamentarnom životu nego ja, neistina koja je izrečena sa govornice ne smije biti neodgovorena, bez obzira u kojem svojstvu i kojim povodom je izrečena. Ja se slažem da ne bi trebalo možda reagirati na samo postavljanje pitanja, ali na komentare na odgovore mislim da mi ovdje izaslanici, delegati, imamo pravo odgovoriti.

Međutim, meni je ovdje zasmetala jedna stvar koju je gospođa Majkić rekla u ovom svom drugom reagiranju, koja meni zastrašujuće djeluje. Rekla je, dakle, na usmeni nalog ministra.

DUŠANKA MAJKIĆ

Tako piše.

BOŽO LJUBIĆ

Tko je to, odakle Vi znate šta je nalog, šta je ministar usmeno rekao?

DUŠANKA MAJKIĆ

Pokazat ću Vam dokument. Dokument ću Vam pokazati.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, da nastavimo dalje. Tačno je da komentari zahtijevaju nekada reakciju i ispravke krivog navoda, ali u toku je izrada Poslovnika, pa možemo i ovo pitanje, ove tačke dnevnog reda, kao neke posebne tačke, još preciznije regulisati, da ne bude da ne ostajemo previše na ovim pitanjima. Ali, važno je i da svi delegati budu što koncizniji i da, možda, ne stvaraju povoda za polemiku.

ILIJA FILIPOVIĆ

Ako može samo?

SULEJMAN TIHIĆ

Može, evo, svako može.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepo.

Samo da okončamo ovu priču. Ja sam doista imao dobru namjeru da se ne otvara rasprava, jer to Poslovnik priječi. Priječi Poslovnik da na pitanjima i odgovorima mi repliciramo i da otvaramo rasprave u kojima ne sudjeluje onaj ko je postavio pitanje i onaj ko je dao odgovor. Jedino su to dva sudionika dijaloške forme koji mogu raspravljati o tome. Naš Poslovnik je za nas *lex specialis*, ja bih upozorio kolegu Rančića, ja poštujem njegovo pravno znanje i iskustvo, ali ovdje je nedovoljno. Dakle, treba gledati u cjelosti naš Poslovnik, svaki akt, svaku odredbu svakog zakona. Dakle, kad hoćemo osporiti, pohvaliti ili preinačiti neku normu, moramo pogledati kako je u cjelosti regulirano to pitanje.

Mi imamo Poglavlje broj VIII., pogledajte ga u Poslovniku na stranici 100., članak 144. govori o izaslaničkim pitanjima, da ne ponavljamo, znamo kako ih postavljamo. Članak 145. govori o podnošenju pitanja, 146. o usmenim odgovorima. Članak 147. govori o odgovorima na način kako moraju biti u pisanom obliku, na koji način se dostavljaju, kada predsjedatelj primi odgovor što čini s njim i kaže u stavku 5. – Ako se odgovor ne dostavi u roku iz stavka 3. ovog članka, podnositelj od Kolegija može tražiti uvrštavanje pitanja koji traži odgovor u dnevni red sljedeće sjednice Doma. I sad imamo kompletnu proceduru. Stavak prethodni je vrlo važan za ovo što ja vama želim reći, kada predsjedatelj primi odgovor, presliku dostavlja izaslaniku koji je postavio pitanje. Odgovor s

pitanjem javno se objavljuje. Predsjedatelj daje priliku izaslaniku, koji je na postavljeno pitanje tražio pisani odgovor, da se očituje je li zadovoljan odgovorom.

Vidite dalje, ako izaslanik nije zadovoljan odgovorom, ovo je poenta, primjenjuje se članak 149., stavak 1. ovog poslovnika. A članak 149., stavak 1. kaže – Pitanja se obrazlažu na sljedeći način. Izaslanik postavlja pitanje u trajanju do tri minute, molim vas, potom Vijeće ministara BiH ili resorni ministar dobiva riječ u istom trajanju, molim vas. Nakon toga izaslanik može komentirati odgovor, dakle, čiji odgovor, pa Vijeća ministara BiH ili ministra ili institucije koju je pitao, ili postaviti novo pitanje u trajanju do dvije minute. Vijeću ministara BiH ili resornom ministru omogućuje se odgovor u istom trajanju nakon čega predsjedatelj zaključuje raspravu i daje riječ sljedećoj osobi ovlaštenoj da govori. Nema replika i nema povreda Poslovnika.

SULEJMAN TIHIĆ

Dakle, imamo Božo Rajić pa Hazim Rančić, Slobodan Šaraba.

BOŽO RAJIĆ

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja imam namjeru, ako mogu pokušati, da ovu seriju koju smo započeli presiječemo. Dakle, bez obzira na pravne aspekte ovoga o čemu kolege govore, ja smatram da u svakoj točki dnevnog reda zastupnik ima Bogom dato pravo i dužnost da ispravi netočan navod. I o tome ne može biti polemike. S mog stajališta, nijedna norma u Poslovniku to ne smije ograničiti. Ali to nam ne daje pravo da polemiziramo sa gledištima zastupnika koji postavlja pitanje ili komentira odgovor. Ali pravo na ispravku netočnog navoda se ima u svakoj točki, moje je mišljenje.

Ja mislim, gospodine predsjedavajući, da je ovdje suštinsko pitanje voditi računa o tome da zastupnici postavljaju pitanje i daju komentare na dobivene odgovore u granicama vremena koje je pretpostavljeno, hajde da se to pretvori u ekspozice.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Hazim Rančić, pa onda gospodin Šaraba.

HAZIM RANČIĆ

Hvala lijepo.

Poštovani zamjenik predsjedavajućeg gospodin Filipović je lijepo započeo ovaj zadnji svoj govor, ali ga nije završio kako je započeo. Rekao je da se treba voditi računa o primjeni cjelovitosti pravnog akta, što se apsolutno slažem. A to znači, kad izvedemo do kraja, da se u radu sjednice, pa, evo, i po ovoj tački dnevnog pitanja, ne primjenjuje samo Poglavlje VIII. koje glasi – Odjeljak delegatska pitanja, i što ja ne sporim što je on insistirao, nego i sve ostale opće odredbe Poslovnika koje se tiču toka sjednice. Ovo je jedna tačka dnevnog reda, toka sjednice, i fino i precizno piše u

članu, kako sam vam govorio, da je u članu 64. pravo poslanika, to je opća odredba, da u svakoj tački dnevnog reda ispravlja krivi navod, vrši poslovničku intervenciju i govori o tome. Dakle, suština je u tome.

I na stranu sad sve ovo, praktično, za one koji nisu ovo primjenjivali, svaki odgovor, bilo ko da je postavio pitanje, dobijaju svi poslanici, svi delegati. Zašto? Da pročitaju, da se upoznaju, da se informišu, ali i da mogu reagovati, da mogu učestvovati.

_____ (?)
/nije uključen mikrofoni/

HAZIM RANČIĆ

Ne, ne samo zbog toga. Dakle, ne mogu, kad ja budem komentarisao svoje odgovore, ja ne mogu govoriti netačne navode koji nisu sadržani u tom odgovoru. Zato vi svi to dobijete da znate šta ja dobijem kao odgovor. Dobijete i svi ostali da znate šta je tamo, da vam ja ne mogu pričati neke priče koje se ne nalaze u odgovoru.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Slobodan Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, ja mislim da ste onog trenutka kada ste dali riječ uvaženom kolegi Neimarliji prekršili Poslovnik i da to stalno radite dalje davajući riječ svim ostalim koji su se pojavili u ovoj priči oko delegatskog pitanja koje je postavila gospođa Majkić i koja je imala i pravo i mogućnost da napravi priču i da napravi diskusiju sa predstavnicima Ministarstva. Sve ostalo je apsolutno nepotrebno. Nije u skladu sa članom 147. Poslovnika i članovima 149. i 150. na koje se analogno može pozvati kada se raspravlja o ovom pitanju.

Dakle, mislim da je apsolutno nepotrebno i da predsjedavajući, davajući riječ na ovakav način, pa i meni, nastavlja da krši Poslovnik.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Hvala lijepo.

Evo, ima tu različitih mišljenja ko je koliko u pravu. Možda kroz izmjenu Poslovnika koja je u toku možemo i ta pitanja riješiti. Ali, evo, sad da ne bih činio grešku, odnosno, ako sam je već počinio, neka onda i gospodin Koprivica kaže.

ZORAN KOPRIVICA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući. Pozdravljam sve prisutne ovoj sjednici, gospodu iz Vijeća ministara BiH, poštovane kolege i goste, predstavnike medija.

Ja ću predložiti da po ovom pitanju donesemo zaključak – da zadužimo Ustavnopravnu komisiju da, u saradnji sa Ustavnopravnom komisijom Predstavničkog doma, konkretno pitanje poštovanja Poslovnika Doma naroda, upravo o ovim pitanjima, kada je riječ o postavljanju pitanja i dobijanju odgovora, odnosno replika po ovim pitanjima i povreda Poslovnika, iznesemo na tu sjednicu komisije jednog i drugog doma. I da se u procedurama izmjene i dopune Poslovnika, pored ostalog, i ove sporne..., da nam se ove situacije u kojima smo danas bili u budućnosti ne dešavaju, odnosno, da se na taj način predlože odgovarajuće dopune Poslovnika.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Hvala lijepo.

I ja mislim da je to dobar prijedlog. Sad idemo dalje, Zoran Koprivica.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ

Drago Ljubičić, želite po ovoj prvoj? Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući. Koristim priliku da Vam čestitam preuzimanje predsjedavanja našim Domom. Pozdravljam sve kolegice, kolege, ministre, uvažene goste.

Javio sam se da jednostavno dam svoj komentar i mišljenje na ovo pitanje. Ja neću da sporim tumačenje pravnika oko Poslovnika, vidim da imamo pomalo različite i stavove i gledanje s te strane. Međutim, slušajući sve ove diskusije, a slušajući prvenstveno gospođu Dušanku Majkić, njeno pitanje i komentar, imam osjećaj da mi bježimo od suštine pitanja koje je gospođa Dušanka i postavila. Za mene je sad ovdje suštinsko pitanje da li je helikopter iskorišten ili nije korišten u okviru Zakona o Oružanim snagama. Ono što sam ja čuo, ono što je komentarisala gospođa Dušanka, po meni, nije. Prema tome, to je za mene sada jedno suštinsko pitanje, upotreba, evo, znači, tih tehničkih sredstava ili, ne znam kako da nazovem sada, jednostavno, svega ostalog od strane ministra odbrane. Da li je to korišteno u okviru Zakona o Oružanim snagama ili ne? Ono što sam shvatio, ponavljam, nije za mene to suštinsko pitanje. Svi ostali komentari su za mene ovdje samo bježanje od suštine pitanja koje je gospođa Dušanka postavila.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ

Da ja dalje ne komentarišem, ne izazivam nove polemike. Evo, idemo, Zoran Koprivica na pitanje postavljeno na 37. sjednici.

ZORAN KOPRIVICA

Dakle, ja sam na 37. sjednici postavio delegatsko pitanje koje se tiče preduzimanja posebnih mjera u bankarskoj i kreditnoj politici u BiH, pored već donijete odluke o mogućnosti

reprogramiranja kredita građanima koji su izgubili posao zbog recesije, odnosno, pravnim licima koja su u izuzetno teškoj situaciji zbog kreditne prezaduženosti i ekonomske krize. Prije svega, to su bile mjere usklađivanja kamatnih stopa sa EU, iznošenje prekomjerne dobiti izvan zemlje, likvidnost banaka u BiH, povoljniji krediti za novo zapošljavanje, uslovi kreditiranja privrede, subvencioniranje preduzetničkih kredita, poljoprivrednih kredita, finansiranje prioritetnih sektora privrede i razvoj mikroenergetskih projekata, te kreditiranje izvozno orijentisane proizvodnje, a naročito sprečavanje bankarskog zelenaštva po već realizovanim kreditima, praksom primjene promjenljivih kamatnih stopa. Pitanje sam postavio Centralnoj banci BiH i agencijama za bankarstvo.

Dobio sam odgovor na ovo pitanje u okviru nadležnosti Centralne banke BiH. Ono što je ovdje konstatovano, Centralna banka BiH se obavezuje da će na prvom narednom koordinacionom sastanku sa agencijama za bankarstvo postaviti pitanje – da li imaju namjeru predlagati i druge mjere kako bi se građanima i pravnim subjektima u BiH olakšale posljedice recesije; kao i odgovor od Agencije za bankarstvo u kojem se kaže da, u cilju dodatnog ublažavanja negativnih efekata globalne krize, Agencija ima namjeru donijeti odluku o privremenom reprogramiranju kreditnih obaveza i za pravna lica, za što treba saglasnost MMF-a, kao uvjet iz potpisanog stand by aranžmana.

Ovo su odgovori na ta pitanja. Ja mogu djelimično biti zadovoljan tim odgovorima, naravno, ukoliko se ono što je ovdje rečeno i nastavi u praksi dalje realizovati. To je prvo pitanje.

Drugo pitanje koje sam postavio, to je ponovljeno delegatsko pitanje sa 33. sjednice, uputio sam ga Ministarstvu finansija, odnosno, Upravi za indirektno oporezivanje BiH, a ticalo se procedura vezanih za robu oduzetu na graničnim prelazima u BiH, jer imaju određene informacije da velike količine te robe propadaju u skladištima Uprave za indirektno oporezivanje, iako njena vrijednost, po nekim podacima i nekim informacijama, prelazi preko 50 miliona KM. Ja sam postavio pitanje – Koliko je vrijedna ta roba, koliko je u proteklih 5 godina Uprava održala aukcija na kojima se ta roba prodavala?

Dobio sam odgovor u smislu da na skladištima Uprave za indirektno oporezivanje ima ukupno 9.574.000 KM vrijednosti robe, a za ostalu neprocijenjenu robu su formirane komisije za procjenu iste. Upravo u tome je i glavni problem. Dakle, ako je tačna informacija da na skladištima ima oko 50 miliona robe oduzete u carinskim procedurama, da je smješteno u skladišta, da prolaze rokovi, da propadaju robe, da se ne preduzimaju aktivnosti koje su propisane pomenutim aktima koja regulišu uputstva, to se radi o podzakonskim aktima, uputstvima kojima se vrši procedura prodaje, odnosno, uništavanja te robe. I ovdje su predložene konkretne mjere u smislu da se Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH zaduži da predloži kriterije za raspodjelu prihoda od indirektnih poreza. Naravno, pod tim kriterijama da se izvrši raspodjela ove robe koja je oduzeta, a koja se nije uspjela prodati na aukcijama. Mislím da su to vrlo značajna pitanja.

Ovim odgovorom, dakle, djelimično mogu biti zadovoljan, međutim, zahtjevam i tražim da se ove procedure koje su propisane pomenutim aktima, doslovno u praksi i provedu. Jer, ukoliko je tačno da su vrijednosti te robe, a koje propadaju na skladištima Uprave za indirektno oporezivanje, 50 miliona maraka, mislim da se hitno moraju preduzimati mjere u smislu regulisanja tih pitanja, ubrzavanja procedura aukcija, a isto tako i raspodjele roba, pogotovo roba široke potrošnje koje su tako neophodne brojnim kategorijama socijalno ugroženih stanovnika u BiH, izbjegličkim centrima i drugima kojima je najpotrebnija, da ta roba ne bi propadala na skladištima. Dakle, djelimično prihvatam i ovaj odgovor, ali zaista smatram neophodnim i nužnim da Uprava za indirektno

oporezivanje, u skladu sa ovim pomenutim aktima i propisima, ova pitanja ubrza. Da što prije se utvrdi tačna vrijednost te robe, ovdje je samo konstatovano 9 miliona vrijednosti robe, a ostala neprocijenjena roba uopšte se ne pominje, odnosno, pominje se samo načelno. I mislim da to pitanje se zaista mora u budućnosti što prije rješavati.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Hazim Rančić.

HAZIM RANČIĆ

Hvala lijepo. Poštovane kolegice i kolege.

Ja sam dobio odgovore na tri pitanja. Počet ću komentarisati od ovoga koje je najstarije po vremenu postavljanja. Dakle, dobio sam odgovor nakon 15 mjeseci od Vijeća ministara BiH. Pitanje sam postavio 17. septembra 2008. godine, a, evo, odgovor sam dobio za ovu sjednicu. To pitanje se odnosilo na to – Šta Vijeće ministara BiH poduzima da bi zaštitilo devizne štediša, naročito za deviznu štednju koju su imali kod nedomesticilnih banaka, kao što su Ljubljanska banka, Invest banka Beograd i druge nedomesticilne banke?

Naravno, ja nisam zadovoljan sa odgovorom, a evo zašto. I nakon čekanja, dakle, 15 mjeseci nisu uspjeli niti poduzeti neke mjere, na šta su bili dužni, a niti su sastavili tačan odgovor. U prvom dijelu odgovora tvrde da ova problematika pravno nije regulisana. To nije tačno zato što Zakon o izmirenju obaveza na osnovu računa stare devizne štednje, dakle, Zakon objavljen u 2006. godini, izmjene isto u 2006. i u 2007. godini, propisuje, dakle, u članu 1. obavezu Vijeća ministara BiH da poduzme mjere, dakle, odredbe člana 1. propisuju obavezu da poduzme mjere, da pruži svu potrebnu pomoć ovim građanima koji imaju staru deviznu štednju kod nedomesticilnih banaka. Dakle, taj zakon se odnosi i na staru deviznu štednju vezanu za BiH, ali propisuje i obavezu Vijeća ministara BiH da su dužni sve da učine da i ove građane zaštite na uživanju njihovog prava.

Druga stvar, istovremeno je i Ustavni sud BiH, razmatrajući u meritumu po određenim apelacijama građana, u svrhu potraživanja po osnovu stare devizne štednje kod Ljubljanske banke i Invest banke Beograd, zauzeo stav da nema, dakle, odgovornosti BiH u pogledu isplate stare devizne štednje kod Ljubljanske banke, ali da je BiH odgovorna što je propustila da djelotvorno zaštiti prava apelanata na mirno uživanje njihove imovine. Presuda je AP 164/04 od 1. aprila 2006. Dakle, osim, evo, odredbe u Zakonu, imamo i presudu Ustavnog suda BiH da su dužni da poduzmu mjere na zaštiti građana. Oni to nisu uradili. Takođe je Vijeće ministara BiH pokušavalo, pravilo neke radne grupe, imalo neke inicijative, i Vijeće ministara BiH je na jednoj od svojih sjednica, na 56. sjednici, od 24.7.2008. godine, usvojilo inicijativu i zaključak kojom je zadužilo Ministarstvo vanjskih poslova, Ministarstvo finansija i trezora, Ministarstvo pravde i Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice da u roku od mjesec dana od dana prihvatanja navedene inicijative, dakle, radi se o aprilu 2008. godine, znači, rok im je bio zaključno s majem 2008. godine, da pripreme, navedena ministarstva, prijedlog strategije modaliteta i načina razrješenja stare devizne štednje kod Ljubljanske banke, Invest banke Beograd i drugih nedomesticilnih banaka. Ništa oni od toga nisu uradili. Imaju obavezu u zakonu, imaju obavezu u presudi Ustavnog suda BiH. Evo, i oni su čak, kao Vijeće ministara BiH, zauzimali određene inicijative, ali, nažalost, ništa po ovom pitanju nisu uradili.

Dakle, nezadovoljan sam, odgovor je netačan, rekli su da ovo nije pravno regulirano, a jeste. Naveo sam činjenice i oni ništa nisu uradili povodom ovog pitanja. Ja ću ponovo postaviti jedno pitanje.

Komentar drugog odgovora jeste, moje drugo pitanje je bilo – Da li funkcioniše Kolegij Pravobranilaštva BiH? Napisali su kako funkcionišu. Suština je da su u godinu dana, dakle, u ovih 14 mjeseci, održali 16 + 3 sjednice Kolegija. Dakle, 16 ovih koji čine Kolegij, pravobranilac i dva zamjenika, a tri sjednice Proširenog kolegija. Iako su po svom aktu, dakle, po Poslovniku o radu Pravobranilaštva i po svom zaključku iz septembra 2009. godine trebali do sad imati negdje između 50 i 60 sjednica Kolegija. Ovo je važno, jer po njihovom Poslovniku sva važna pitanja u postupanju Pravobranilaštva se raspravljaju, odnosno trebaju da se raspravljaju, na Kolegiju pravobranioca. Oni su umjesto 50 do 60 sjednica, jer su sami sebi zadali obavezu da će svake sedmice držati sjednice, a mjesečno proširene, oni su održali samo 14 sjednica. Nadam se da će ubuduće poštivati i zakon i svoj poslovnik. A i u vezi ovog ću podnijeti jednu inicijativu, jer sam vidio da tu nedostaje zakonsko regulisanje pitanja postupanja pravobranilaca u obavljanju pravobranilačke funkcije.

Komentar trećeg odgovora. Pitanje je bilo – Da li Ured za razmatranje žalbi, kao drugostepeni organ, u procesu javnih nabavki ima pravilnik o organizaciji i sistematizaciji poslova? Dobio sam odgovor i od Ministarstva pravde i od Ureda za razmatranje žalbi. Odgovor Ureda je na nekih 27 stranica, nisam znao da je tako teško pitanje, jednostavno je odgovoriti na pitanje – imate li ili nemate? Zna se procedura kako se dolazi do tog akta. I vjerujte mi da mi nije opet jasno iz ovog svega. Dakle, suština odgovora Ministarstva pravde jeste da Ured za razmatranje žalbi nije postupio po Zaključku Vijeća ministara BiH sa 11. sjednice od 2007. godine. Dakle, nije ugradio neke primjedbe na kojima je insistiralo Vijeće ministara BiH i obzirom da nije postupio po nalogu Vijeća ministara BiH, znači, nemaju ovaj vrlo važan akt za njihov rad. Odgovor Ministarstva pravde je od 18.11.2009.

Međutim, u odgovoru Ureda za razmatranje žalbi, Ministarstvo pravde BiH, 29.9., tvrdi, kad šalje dopis prema Uredu za razmatranje žalbi, dakle – u cilju okončanja postupka u vezi primjene Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Ureda za razmatranje žalbi, ponovo vas obavještavamo da je Ministarstvo pravde BiH razmotrilo usaglašeni tekst Prijedloga pravilnika, te s tim u vezi konstatuje da je Ured za razmatranje žalbi u svemu postupio po mišljenju Ministarstva pravde BiH iz 2007. godine, u skladu sa zaključkom Vijeća ministara BiH kojim je data saglasnost na tekst Pravilnika. Po ovom drugom aktu ispada, oni tvrde da su postupili u Uredu i da imaju Pravilnik. Mislim, nakon ovoliko odgovora i pisanija, izgleda da ni njima nije jasno da li postoji ovaj akt koji je uslov za rad ovog drugostepenog organa.

Neću ponovo insistirati, nadam se, na ovom pitanju, da će Vijeće ministara BiH, resorno ministarstvo i Ured za razmatranje žalbi, konačno riješiti ovo pitanje.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

E sada, sad sam ja na redu, je li tako?

Na moje pitanje o etničkoj zastupljenosti na glavnim pozicijama u institucijama BiH, ja sam dobio odgovor iz kojeg proizilazi jasno da su Bošnjaci zastupljeni na 21 poziciji, odnosno 31,82%, Srbi 27 pozicija, odnosno 40,91%, Hrvati 16 pozicija ili 24,24 % i ostali na dvije pozicije ili 3,03%.

Ja sam zadovoljan odgovorom, nisam zadovoljan stanjem, jer mislim da to nije u skladu sa Ustavom prema kojem treba osigurati i proporcionalnu zastupljenost i očito je da ovdje postoji nacionalni debalans na štetu Bošnjaka, što bi trebalo u budućem radu ispraviti.

Sada dajem riječ Slobodanu Šarabi.

SLOBODAN ŠARABA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, prvo želim da postavim jedno pitanje kakav je smisao našeg komentarisanja odgovora ukoliko nema ovdje predstavnika Ministarstava? Dakle, sa kim ja komentarišem odgovor, sa uvažanim kolegama, sa Vama, gospodine predsjedavajući, i ni sa kim iz Ministarstva, odnosno, ne sa onima koji bi trebali da budu tu i sa kojima bih trebao ja da podijelim kritiku ili da podijelim zadovoljstvo dostavljenim odgovorom. Dakle, to što sam ja apsolutno nezadovoljan odgovorom koji sam dobio od Ministarstva za izbjegla i raseljena lica, šta to znači ako ovdje niko ne sjedi? Ko da prenese to i ko da kaže to moje nezadovoljstvo?

Zato ću ja, gospodine predsjedavajući, iznijeti nezadovoljstvo svojim odgovorom, ali isto tako tražim da zadržim svoje pravo kada budu prisutni predstavnici Ministarstva za izbjegla i raseljena lica, na narednoj sjednici, da im kažem koji su to problemi na jugu BiH, u opštini Ravno, gdje postoje ogromni problemi izbjeglih i raseljenih lica koji se ne rješavaju i o kojima sam mislio danas možda da postavim još jedno pitanje. Ali ću sačekati narednih petnaestak dana da sagledam sve probleme koje oni zaista dolje imaju, da li će se predstavnici kantonalnog ministarstva i predstavnici Opštine Ravno značajnije uključiti u njihovo rješavanje ili ću zatražiti pomoć od Savjeta ministara BiH i nadležnih ministarstava.

Dakle, apsolutno sam nezadovoljan odgovorom koji sam dobio. Nažalost, nemam kome da to prenesem, zato što predstavnici Ministarstva nisu tu.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ

Zahvaljujem, uvaženi gospodine predsjedatelju. Supredsjedatelji, poštovane kolege i svi vi danas koji ste na ovom našem zasjedanju, srdačno vas pozdravljam.

Ja moram konstatirati, za razliku od mojih kolega, ja nisam dobio odgovor, nego sam dobio papir koji bi trebao služiti kao odgovor. Ja sam htio probuditi sentiment, mislio sam da u ovoj zemlji ima i ljudi koji osjećaju spram tragedije ljudi. I kad dobijete od institucije koja se zove Vijeće ministara BiH, u kojem kaže da me, oni me pozivaju samo, kaže da je Državna agencija za istrage i

zaštitu raspoložive istražne kapacitete u oblasti ratnih zločina stavila na raspolaganje Tužiteljstvu BiH u svezi sa ovim, ali i s drugim na području BiH. To je sav odgovor.

A moje pitanje je glasilo, bili smo svjedoci nedavno i izrazio sam svoje i zadovoljstvo, ne time što je čovjek mrtav, nego time što su pronađeni njegovi ostaci, generala Armije BiH Avde Palića. Mi svi znamo da je to uz pomoć OHR-a, nevladinog sektora, civilnog društva, Ministarskog vijeća, Instituta za nestale i svih institucija i agencija koje su za ljudska prava. I Bogu hvala, ponavljam, da se to uradilo. Ali ja sam isto to očekivao, sa istim marom i istim odnosom, da se uradi i spram generala HVO-a u Bihaću, generala Vlade Šantića. Umjesto da ova moja inicijativa, u cilju pravde, pravičnosti, jednakopravnosti..., a čini mi se da mi Hrvati ni u smrti nismo u ovoj zemlji dobro došli da budemo jednakopravni. I, evo, u ovom trenutku ostajem praktički osamljen, mada i u ovoj dvorani ima bar pet ljudi koji mogu odgovoriti na ona tri famozna sudbena pitanja – tko, kada, gdje i što je uradio? Znači, tko ga je odveo, gdje ga je ubio, i kako je i tko je taj čovjek koji ga je ubio? A ja mislim, u BiH ima desetke tisuća ljudi. Interesantno, samo to ne interesira Sud i Tužiteljstvo.

Kako nijedan slučaj gdje su zločini napravljeni nad Hrvatima ne interesira taj famozni Sud BiH, u kojemu su, eto, i stranci i, čini mi se, sve što ima više stranaca, gore je po nas, mislim na Hrvate, jer ništa nisu procesuirali. Osim što teatralno odvedu ili optuže, pa onda nakon dva mjeseca puste da se brane sa slobode da bi mogli zastrašiti svjedoke, a onda Hrvati moraju seliti, u mjestima gdje se živi pod pritiscima i zastrašivanjem. Tako, evo, i ovaj put, očekujući da će se uključiti OHR, Ministarsko vijeće, nevladin sektor i Institut za nestale. Vlade Šantića nema, njegova obitelj, suborci, ne mogu ni svijeću zapaliti, ni cvijeće položiti na zemne ostatke, a rekao sam, a svi u ovoj zemlji to znamo. Ja imam pravo, evo, izreći i ovu svoju sumnju, da nije ove nacionalnosti, davno bi se to riješilo.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Moje pitanje se poklopilo u istom danu, da je ono što sam ja želio da se konačno riješi, da BiH i njene institucije dobiju na raspolaganje autentični tekst Dejtonskog sporazuma, taj isti dan je, po nekoj ranijoj inicijativi gospodina Živkovića i nekih drugih, u ovu našu zemlju stigao, konačno, najvažniji dokument po kojem bi trebao biti organiziran cjelokupan život ove zemlje.

Sad iz odgovora koji sam dobio, dakle, izražavam zadovoljstvo da je konačno taj dokument došao u BiH, ali odgovor mi nije dao pojedinosti koje bi me učinile zadovoljnim. Zašto? Zato što se kaže u odgovoru da je Dejtonski mirovni sporazum prosljeđen na izvornom engleskom jeziku kao i na službenim jezicima konstitutivnih naroda u BiH, a da su aneksi Dejtonskog mirovnog sporazuma prosljeđeni samo u izvornoj engleskoj verziji.

Dakle, ja ne želim postavljati nova pitanja i na ovaj način se obraćam Kolegiju ovoga Doma i nadam se da mi može, ako ne sad, u nekoj drugoj prilici, odgovoriti na ono što me zanima, da bi moja znatiželja bila do kraja zadovoljena. Dakle, ako se kaže da su dostavljeni prijevodi na sva tri

službena jezika konstitutivnih naroda u BiH, zanima me – tko je činio prijevod, jesu li to ovjereni autentični prijevodi koji bi se mogli kao takvi prihvatiti?

Drugo, .../nakratko isključen mikrofoni/...

SULEJMAN TIHIĆ

Uključi mikrofoni.

BOŽO RAJIĆ

Izvinjavam se, dakle – tko će izvršiti provjeru jesu li ta tri prijevoda na službene jezike u BiH u suštini istovjetna, jer postoji opravdana sumnja da su ti prijevodi suštinski različiti?

Sljedeće, tko će izvršiti prijevod na službene jezike konstitutivnih naroda svih aneksa Dejtonskog mirovnog sporazuma, da bi oni mogli biti vjerodostojni i kao takvi primjenjivi?

Nadalje, na koji način se misli osigurati da originalni engleski tekst cjelokupnog Dejtonskog mirovnog sporazuma i njegovi cjeloviti prijevodi na službene jezike konstitutivnih naroda u BiH budu dostupni za uporabu u Parlamentarnoj skupštini BiH, odnosno, njena oba doma?

Možda ova pitanja ne mogu biti zadovoljena odgovorima u ovom trenutku, ali ja se nadam, gospodine Tihicu, da mi Vi i Vaše kolege iz Kolegija možete dati ove odgovore u nekoj drugoj prilici.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala.

Sigurno. Ja imam djelimično odgovore, ali bolje da sačekamo sljedeću sjednicu, pa da imate kompletan odgovor.

Sada gospodin Adem Ibrahimpašić, to je zadnji komentar.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ

Zahvaljujem se, predsjedavajući.

Ja ću vas samo malo podsjetiti, pitanje je bilo vezano za dokazivanje prekomjernog uvoza određenih roba na tržište BiH. Ja sam otprilike dobio odgovor da nedostaju neki odgovori, jer i u CEFTA-i, i u domaćem zakonodavstvu, postoje zahtjevi na osnovu kojih se donosi jedna takva arbitraža.

Dakle, zadovoljan sam djelimično zbog toga što je sad taksativno napisano jedno tri ili četiri podatka koja se trebaju još dostaviti. Međutim, na te podatke je veoma teško odgovoriti, a nema propisane metodologije kako do njih doći, pa su onda proizvođači prisiljeni improvizirati da bi došli do nekakvog podatka i da ga dostave ovdje. Kako nema metodologije za izradu tih podataka, onda ste ostavljeni na milost i nemilost činovniku u nekom ministarstvu, konkretno ovdje u Ministarstvu

vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Prije jedno mjesec dana, ovdje je zakazan jedan širok sastanak, dakle, sazvaio ga je ministar za vanjsku trgovinu i ekonomske odnose, jer je dobio zadatak od Predstavničkog doma da prezentira Domu šta treba uraditi pa da se pomogne tim ljudima u proizvodnji, da ovo ne ide u *helać* ovim putem kako je pošlo. Da bi ministar napravio valjane odgovore, sazvaio je jednu komisiju, koju je on formirao za zaštitu domaće proizvodnje, sazvaio je predstavnike i jednog i drugog parlamenta, naime, domova Parlamenta BiH, ja sam u tom svojstvu i bio tamo na sastanku; komoru jednu, drugu i treću, itd., i još neke važne proizvođače.

Jedan od zaključaka je bio da se apsolutno mora pojednostaviti taj način dokazivanja prekomjernog uvoza, kao da je to atomska bomba, znate. Piše šta treba, ima to u VTO-u, ako je nekakav uvoz 25% veći u određenoj godini u odnosu na ... uvoz u prethodne tri godine, onda je uvoz prekomjeran, radi se o količini. Međutim, to je toliko iskomplikovano, evo, praktički, godinu dana jedna grupa, koja je dobro plaćena, ne može doći do rezultata. Jedan od zaključaka na tom sastanku je bio da se mora pristupiti, dakle, to što će ići na Predstavnički dom ići će kao zaključak, između ostaloga, i to veoma važan, da se pojednostavi procedura dokazivanja tog prekomjernog uvoza.

Zašto sam čitavu ovu priču pričao? Zbog toga, ali, evo, nemam sagovornika, što kaže Šaraba, mi to pričamo sami sebi, ali, evo, da ja dovršim ovo svoje, nema nikog iz Ministarstva, koliko ja vidim ovdje, za vanjsku trgovinu i ekonomske odnose, ali ja se iskreno nadam da će taj sad zaključak biti sproveden i da se neće čekati godinu dana da se pojednostavi ta procedura. A da u međuvremenu trpimo još koju milijardu maraka štete.

Eto, zahvaljujem se.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Evo, završili smo ovaj dio koji se tiče odgovora na delegatska pitanja. I imali smo 15 pitanja. Da smo se držali Poslovnika, po dvije minute, to bi bilo 30 minuta, ali, evo, sat smo prošli, sad prelazimo na pitanja.

Evo, javio se gospodin Hazim Rančić, pa Slobodan Šaraba, pa Zoran Koprivica. Izvolite, Hazime.

HAZIM RANČIĆ

Dakle, vezano za odgovore koje sam dobio, postaviti ću jedno pitanje i jednu inicijativu. Dakle, moje delegatsko pitanje je upućeno Ministarstvu vanjskih poslova, Ministarstvu financija i trezora, Ministarstvu pravde i Ministarstvu ljudskih prava i izbjeglica, obzirom da su, inicijativom Vijeća ministara BiH, od 24.7.2008. godine, zaduženi za izradu strategije modaliteta i načina razrješenja stare devizne štednje kod Ljubljanske banke, Invest banke Beograd i drugih nedomicilnih banaka – Zašto i nakon proteka 20 mjeseci, rok im je bio mjesec dana, nisu sačinili i predložili Vijeću ministara BiH navedenu strategiju? Kada će predložiti strategiju modaliteta i načina razrješavanja stare devizne štednje, a što su bili dužni po Zakonu o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje iz 2006. godine, po Presudi Ustavnog suda BiH, AP 164/04 od 1.4.2006. godine i Zaključku Vijeća ministara BiH od 24.7.2008. godine?

Moja inicijativa je prema Vijeću ministara BiH – Da se zadužuje Vijeće ministara BiH da sačini prijedlog zakona o postupanju Pravobranilaštva u vršenju pravobranilačke funkcije, a što su obavezni po Zakonu o Pravobranilaštvu BiH.

Odredbom člana 17., stav 1. Zakona o Pravobranilaštvu BiH, propisano je da se Poslovníkom Pravobranilaštva BiH uređuje postupanje Pravobranilaštva BiH u postupcima pred sudovima i drugim institucijama do donošenja odgovarajućeg zakona kojim će ta pitanja biti uređena. Obzirom da je prošlo sedam godina od donošenja navedenog Zakona o Pravobranilaštvu, neophodno je donijeti zakon kojim će se urediti postupanje Pravobranilaštva.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Slobodan Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Svoje pitanje upućujem Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, a ono glasi – Koje su ličnosti u BiH kojima se pružaju usluge operativnog obezbjeđenja?

U Izvještaju o radu Državne agencije za istrage i zaštitu, koji smo nedavno razmatrali na sjednici Komisije za odbranu i bezbjednost, konstatovano je da u BiH postoji 19 ličnosti kojima se pružaju usluge operativnog obezbjeđenja i obezbjeđenja po mjestu stanovanja. Budući da nisu navedena njihova imena, ja ovim putem tražim od Državne agencije za istragu i zaštitu da dobijem njihova imena.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Gospodin Zoran Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Moje delegatsko pitanje upućeno je Ministarstvu pravde BiH, a ono glasi – Kada će se između BiH i Hrvatske, te BiH i Srbije potpisati bilateralne izmjene i dopune Sporazuma o međusobnom izvršenju zatvorskih sankcija, kako bi se na ovim prostorima trajno onemogućilo osuđenima u ove tri države regiona da izbjegavaju kazne koje su im pravosnažno izrečene?

Evidentno je da su desetine osuđenika na zatvorske kazne pobjegli u drugu državu regiona, gdje imaju boravište i državljanstvo, te tako, praktično, izbjegli zatvor. Potpisivanjem ovih izmjena sporazuma, u slučaju bijega, država koja izrekne kaznu može zatražiti da se ona izvrši, te će osuđenik morati izdržavati kaznu u zemlji gdje se nalazi ili će se vratiti u državu u kojoj je osuđen. To je od ogromne važnosti za pravdu na ovim prostorima, jer se već sa punim pravom postavlja

pitanje ima li smisla izricati kazne na sudovima ako će osuđenik pobjeći, koristeći sadašnje stanje i pravne regulative u regionu.

Prema posljednjim informacijama, u toku su određene aktivnosti oko potpisivanja tog sporazuma sa Srbijom, dok se uopšte ne pominje potpisivanje istog sporazuma sa Hrvatskom.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Božo Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ

Gospodine predsjedavajući, na početku, želim Vam čestitati preuzimanje predsjedanja.

Ja imam postaviti tri zastupnička pitanja. Prvo pitanje postavljam Vijeću ministara BiH, posebice Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice i Ministarstvu za civilne poslove, te Vladi RS-a i vlastima RS-a – Što ove nadležne institucije i druge institucije rade da se potaknu i osiguraju uvjeti za održiv povratak prognanika i izbjeglica u RS, odnosno, što čine da se spriječe opstrukcije povratka i ostvarivanja prava povratnika, posebice u općinama Bosanske Posavine?

Kratko obrazloženje:

Nakon dužeg perioda, polovinom 2008. godine, iz Slavenskog Broda su vraćene matične knjige i knjige državljana za hrvatska naselja općina Derventa, Bosanski Brod, Šamac, Modriča i ostale. Nažalost, ni danas Hrvati ne mogu dobiti uvjerenje o državljanstvu, rodni list i druge dokumente. Kada dođu, npr., na šalter Općine Derventa, šalje ih se u desetinama kilometara udaljen matični ured u srpskom dijelu općine, jer su raniji matični uredi izmješteni iz mjesta gdje su bili ranije. Tamo redovito ne nalaze matičara i tako u krug. Samo u općini Derventa, takvih je preko 20 tisuća građana, a na teritoriji Posavine mjeri se desetinama tisuća. Samo na teritoriji Dervente, za prošle lokalne izbore, odlukom Centralne izborne komisije, skinuto je preko tri tisuće birača Hrvata sa biračkih spiskova i onemogućeno glasovanje. Niti na opetovana odbornička pitanja nisu dobili zadovoljavajući odgovor, a kamo li rješenje.

Postavljam pitanja – Kako ti ljudi sutra mogu aplicirati za biometrijske pasoše? Ovakvo ponašanje administracije je zapravo nastavak etničkog čišćenja drugim sredstvima i u drugom vremenu.

Drugo pitanje postavljam Vijeću ministara BiH, posebice Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice, te Vladi i Skupštini RS-a – Šta ove institucije čine da se osigura neotuđivo pravo na imovinu osoba, prognanika i izbjeglica iz RS-a koji se iz raznoraznih razloga nisu vratili, ne mogu se vratiti i time nisu u stanju koristiti svoju imovinu, posebice zemljišne posjede, a zakon ih prisiljava da plaćaju porez na tu imovinu, s mogućnošću da je izgube.

Naime, u RS-u je u primjeni novi Zakon o zemljištu kojim se obvezuju individualni vlasnici zemlje da izvrše prijavljivanje svoga zemljišta i nekretnina na njemu, kako bi se ... porez na imovinu. Rok je do 31. ožujka dvije tisuće desete godine, dakle, još tri mjeseca. Zakon pravi razliku između

vlasnika i korisnika zemlje, pa čak i mogućnost da, istekom 15 godina, korisnik postane i vlasnik zemlje. Mislim da, u najmanju ruku, područja koja su u ratu uništena, a stanovnici prognani, treba izuzeti od primjene zakona, jer bi entitet trebao osigurati obnovu, omogućiti produktivno korištenje imovine i tek onda tražiti porez na imovinu. Inače, to se ne može drugačije okarakterizirati nego kao nastavak etničkog čišćenja drugim sredstvima i u drugom vremenu. Podsjećam da je u Republici Hrvatskoj bilo pokušaja da se donese sličan zakon i, koliko znam, na intervenciju gospodina Pupovca je to, da tako kažem, obustavljeno.

Treće pitanje Ministarstvu za komunikacije i promet Vijeća ministara BiH – Da li je prilikom raspodjele CEMT i bilateralnih dozvola, koje se dobijaju od drugih država, za 2009. godinu bilo primjene selektivnih kriterija u odnosu na prevoznike iz dva entiteta, odnosno, da li su eventualno time prevoznici iz jednog entiteta bili favorizirani ili oštećeni u odnosu na prevoznike iz drugog entiteta?

Naime, svjedoci smo i ovih dana kampanje iz entiteta RS, a koja traje skoro godinu dana, kojom se pokušava ukazati da su prevoznici RS-a, prilikom raspodjele CEMT i bilateralnih dozvola za 2009. godinu, oštećeni u odnosu na prevoznike iz Federacije BiH. I ovih dana se vrši medijski pritisak, pa i preko političkih stranaka iz RS-a, da se odstupi od pravilnika i primjene tzv. „zagarantirane kvote“ za prevoznike iz jednog i drugog entiteta, nezavisno od kriterija.

Ja bih rekao, i neka pitanja i kampanja u ovom Domu ovdje imaju sasvim drugačiju pozadinu nego što se pokušava ovdje prezentirati. Želim jasno reći, ja ne želim amnestirati unaprijed nikoga ko radi u institucijama BiH, pa ni komisije. Na kraju krajeva, prema mojim informacijama, pouzdanim, SIPA istražuje dodjelu CEMT i bilateralnih dozvola za period do 2006. godine i to već istražuje 3-4 godine i još nije izašla sa stavom. I bilo bi danas prejudiciranje ovdje u ovom domu nešto unaprijed proglašavati nepravilnostima ili još gore kriminalom, dok nadležne institucije ne odrade svoj posao. I ja ću apsolutno podržati sve inicijative, pa čak i u ovom Parlamentu ovdje, koje će na poslovnički način ući u proceduru da se ovaj parlament o tome izjasni.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ

Hvala lijepo.

Moje prvo izaslaničko pitanje ide prema Ministarstvu vanjskih poslova BiH. Na sastanku delegacija povjerenstava za evropske integracije parlamenata zemalja zapadnog Balkana i jugoistoka Evrope, što je održan u Beogradu 27. i 28. studenog ove godine, ponuđen je od strane izaslanstva Sabora Republike Hrvatske prijevod na hrvatski jezik 150 tisuća stranica zakona i drugih pravnih akata iz zemalja članica EU, smatrajući da takvom ponudom mogu olakšati onim zemljama koje bi preuzele besplatno ovaj urađeni materijal, da bi lakše, brže i jednostavnije mogle u svojim zemljama koristiti ova dokumenta za usklađivanje svog zakonodavstva sa evropskim.

Nekoliko članova delegacija iz zemalja sudionica ovog skupa s radošću je prihvatila, Srbija, pa čak i Makedonija, bez obzira što nije isti jezik ili blizak, prihvatili su takvu jednu mogućnost i zahvalili. Nazočni predstavnici Parlamenta EU oduševljeno su prihvatili prijedlog uz komentar o izuzetno skupom i dugotrajnom poslu koji može olakšati zemljama u jugoistočnoj Evropi. Međutim, nakon par dana, u svim tiskovinama i elektroničnim medijima, zamjenica ministra vanjskih poslova BiH, gospođa Ana Trišić Babić izjavljuje – srpski iz BiH nije isti kao srpski iz Srbije, a hrvatski iz BiH nije isti kao hrvatski iz Hrvatske, misleći na jezik, ističući da BiH u Evropi neće imati pravo na tri kabine, misleći za prevodilačke usluge, kad budemo jednog dana, ako Bog da, članicom EU. Mene interesira, od kada posta stručnjak za pitanje jezika, pravdu i pravičnost zakona i primjenu pravde u BiH, te čije stajalište o pravu uporabe službenog jezika u BiH iznosi ova vrsna jezikoslovka? Koji je to jezik hrvatski u Hrvatskoj, a koji hrvatski u BiH? Je li to različite imamo rječnike, imamo li ..., morfologiju, imamo li to mi različiti standard, imamo li to različit pravopis? To tražim od Ministarstva da odgovori, jer ne znam u čije ona ime nastupa? Koje rješenje, ovakvim svojim stavom o jednoj kabini, gospođa nudi u cilju unitarizacije BiH, jednog naroda, jednog jezika i jedne države? Vjerojatno ovakvim prijedlozima u Ministarstvu vanjskih poslova računaju na utrošak ogromnih finansijskih sredstava koje će oni kontrolirati i vremena. Međutim, ni financija ni vremena, moramo priznati, da BiH nema.

Drugo moje pitanje upućeno je, prije svega, Uredu visokog predstavnika, Izbornom povjerenstvu i Vladi Federacije BiH. Prije godinu dana, završeni su općinski izbori, pa pitam – Kada će prestati kršenje Ustava Federacije BiH u općini Gradačac, u cilju realiziranja rješenja koja stoji u Ustavu Federacije BiH, da ne mogu načelnik i predsjedatelj Općinskog vijeća biti iz istog naroda, kao što je slučaj sada u Gradačcu. Naime, Amandmanom 54. na Ustav Federacije BiH...

SULEJMAN TIHIĆ

Samo uključite mikrofon.

IVO MIRO JOVIĆ

...na Amandman, znači 54., Ustava Federacije BiH, od 15.4.2004. godine, članak 6., stavak 3., točka 5., jasno precizira ovu obvezu na razini općina. Načelnik, znači, i predsjedatelj Općinskog vijeća ne mogu biti iz istog naroda. Po popisu pučanstva iz '91. godine, u općini Gradačac živjelo je ukupno 56 tisuća stanovnika, bilo je 59% Bošnjaka, 19% Srba, 15% Hrvata i 5% Jugoslavena. Poslije lokalnih izbora 2008. godine, za načelnika općine Gradačac pobijedio je gospodin Adem Hamić, Bošnjak, i to je uredu, što je onda nužno tražilo da predsjedatelj Općinskog vijeća bude iz drugog konstitutivnog naroda, no izabran je gospodin Fadil Imširević.

SULEJMAN TIHIĆ

Obrnuto.

IVO MIRO JOVIĆ

Hvala lijepo. Znači, takođe Bošnjak. Ja želim žurno reagiranje, ako već godinu dana nisu reagirali odgovorni, a prije svega tu mislim na OHR, Izorno povjerenstvo i Vladu Federacije BiH. Također, da ne bi bilo zabune, uvidom u prijavu listića za Općinske izbore 2008. godine, utvrđeno je da su se gospođa Hamić i Imširević, u rubrici nacionalnost, izjasnili kao Bošnjaci. To želim

napomenuti iz razloga što, poslije prve konstituirajuće sjednice Općinskog vijeća, u javnosti su se izrekle neistine da predsjedatelj Općinskog vijeća dolazi iz reda Ostalih, da se nekako drugačije on izjasnio. Međutim, posjedujem listiće prijave za izbore u kojima i jedan i drugi su Bošnjaci. I nije sporno, dapače, ali treba ovu nepravdu ispraviti.

I moje treće pitanje odnosi se spram Vijeća ministara BiH, ali, volio bih kad bi to sva ministarstva odgovorila, u što sumnjam. Naime, Ministarsko vijeće je donijelo Odluku o uvjetima i načinu prijema vježbenika VII stupnja stručne spreme još 2006. godine. Postavljam njima pitanje, svim ministarstvima – Koliko su ispoštovali ovu odluku i to članak 3., stavak 3., predviđena je obveza svih institucija BiH da prime ne manje od 4% od ukupnog broja djelatnih mjesta državnih službenika i drugih uposlenika VII stupnja stručne spreme. Treba, takođe, napomenuti da istom tom odlukom, u članku 4., i primanje volontera se podrazumijeva, međutim, ako jesmo u takvoj situaciji gdje restriktivno trebamo, u dijelu potrošnje sredstava, ja bih razumio... Ali bih isto tako naglasio da moje pitanje, moj interes za ovo jeste kako osigurati da mladi ljudi krenu u aktivniji odnos spram budućnosti BiH i kako da te mlade ljude radije vežemo za posao nego za ulicu i odlazak u inozemstvo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Evo, ja se pridružujem ovom pitanju gospodina Ive Mire Jovića, kada je u pitanju Gradačac. Ja sam ga, istina, ako mogu biti slobodan da komentarišem, postavio u Gradačcu i tražio da se to ispoštuje, međutim, oni su tada objasnili da su administrativne granice općina sada, zbog entitetske linije, drugačije i da je nacionalni sastav stanovništva drugačiji nego je bio '91. godine, ali najbolje da Izborna komisija o tome zauzme stav i da donese odgovarajuću odluku.

Evo, mi smo završili na ovaj način sve odgovore na delegatska pitanja, postavljena su pitanja, trebamo završiti ovu tačku dnevnog reda.

Pojavile su se dvije inicijative. Jedna inicijativa gospođe Majkić o formiranju Istražne komisije za utvrđivanje okolnosti oko izdavanja CEMT dozvola za 2009. godinu prevoznicima u BiH i inicijativa gospodina Rančića oko devizne štednje, čini mi se. Imajući u vidu odredbe Poslovnika, i u konsultaciji u Kolegiju i sa sekretarom, smatram da ove inicijative treba da idu prema Kolegiju ili pak na dnevni red za sljedeću sjednicu, neposredno na samoj sjednici, kada su u pitanju, evo, delegati... Ali, mi možemo uzeti i razmatrati na Kolegiju i onda za sljedeću sjednicu, ukoliko prihvatimo, uvrstiti u dnevni red. Ne bismo trebali pod ovom tačkom donositi nikakve, u tom smislu, odluke o formiranju povjerenstava ili bilo čega drugoga. Znači, ovo će ići prema Kolegiju, a Kolegij utvrđuje dnevni red za sljedeću sjednicu. I zaključak, otprilike, proizilazi iz svih ovih rasprava, da ovo pitanje Poslovnika, odnosno, odredbi Poslovnika i različita tumačenja koja su se danas čula, delegiramo prema ovom povjerenstvu koje radi Poslovnik ovoga doma, odnosno, cijele Skupštine, kako bismo otklonili i ove određene razlike koje postoje među nama i kako bi i ova tačka dnevnog reda bila svedena u one okvire kako je to potrebno Poslovnikom, i vremenski i na svaki drugi način.

Možemo li usvojiti ovakav zaključak?

Ko je za?

Ima li ko protiv?

Suzdržan? Nema.
 Konstatujem da smo jednoglasno usvojili ovaj zaključak.
 Prelazimo na drugu tačku dnevnog reda, to je

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 38. sjednice Doma naroda PSBiH

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se ko javlja za riječ? Ako se niko ne javlja, možemo glasati.

Ko je za?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zapisnik sa 38. sjednice Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

Prelazimo na treću tačku dnevnog reda,

Ad. 3. Izvještaj Zajedničke komisije oba doma o postizanju saglasnosti o istovjetnom tekstu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine

SULEJMAN TIHIĆ

Dobili ste Izvještaj Zajedničke komisije za usaglašavanje teksta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobranilaštvu BiH. Zajednička komisija je usvojila dva amandmana koji su postali sastavni dio teksta Prijedloga zakona. Predstavnički dom je usvojio Izvještaj Zajedničke komisije.

Riječ dajem predsjedavajućem Zajedničke komisije, doktoru Hilmi Neimarliji, kojeg je Zajednička komisija imenovala za izvjestioca na sjednici Doma naroda.

HILMO NEIMARLIJA

Kolege delegati, dobili ste Izvještaj Komisije i ja vas, u skladu sa sadržajem Izvještaja, pozivam da ga podržite, kao što su to uradile i kolege iz Predstavničkog doma.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Stavljam na glasanje Izvještaj.

Ko je za?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Izvještaj Zajedničke komisije oba doma o postizanju suglasnosti o identičnom tekstu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobranilaštvu BiH.

Prelazimo na četvrtu tačku dnevnog reda, to je

Ad. 4. Izvještaj Zajedničke komisije oba doma o postizanju saglasnosti o istovjetnom tekstu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sportu u Bosni i Hercegovini

SULEJMAN TIHIĆ

Dobili ste Izvještaj Komisije za usaglašavanje teksta. Zajednička komisija za usaglašavanje teksta usvojila je pet amandmana koji su postali sastavni dio teksta Prijedloga zakona.

Riječ dajem Zoranu Koprivici.

ZORAN KOPRIVICA

Ja takođe predlažem, gospodine predsjedavajući, obzirom da je u Izvještaju sve navedeno, pet amandmana koje je Zajednička komisija predložila Domu na usvajanje, da prihvatimo ovaj Izvještaj i da usvojimo ovaj Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sportu u predloženom tekstu.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Stavljam na glasanje Izvještaj.

Ko je za?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili i ovaj izvještaj.

Prelazimo na petu tačku dnevnog reda, to je

Ad. 5. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaduživanju, dugu i garancijama Bosne i Hercegovine po skraćenom postupku, u skladu s članom 121. Poslovnika Doma naroda

SULEJMAN TIHIĆ

U skladu sa ovim članom, o zahtjevu za razmatranje po skraćenom postupku, Dom odlučuje nakon rasprave. Predstavnički dom usvojio je Zahtjev Vijeća ministara BiH da se Prijedlog zakona razmatra po skraćenom postupku.

Otvaram raspravu. Da li se ko javlja za riječ? Ne javlja.

_____ (?)

Fali nam kvorum iz reda hrvatskog naroda.

SULEJMAN TIHIĆ

Samo momenat, sačekajte, fali nam kvorum iz reda hrvatskog kluba.

/nema kvoruma/

SULEJMAN TIHIĆ

Evo, pošto sada imamo kvorum, nalazimo se na tački dnevnog reda – Razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaduživnju, dugu i garancijama BiH.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ? Ako se niko ne javlja, a vidim da se ne javlja, stavljam prijedlog na glasanje, o proceduri.

Ko je za?

Ima li ko protiv? Nema.

Uz 1 suzdržan, usvojen je prijedlog da se ovaj zakon razmatra po skraćenom postupku u skladu sa članom 12. Poslovnika.

Tačka šest,

Ad. 6. Prijedlog zakona o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije – predlažać: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje),

SULEJMAN TIHIĆ

Ovo je drugo čitanje, u drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona sa 11 amandmana koji su postali sastavni dio teksta Prijedloga zakona. Predstavnički dom usvojio je zakon sa 3 amandmana. Amandmane je obnovio delegat Hazim Rančić.

Riječ dajem predsjedavajućem Komisije, Ivi Miri Joviću. Zakon o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije.

IVO MIRO JOVIĆ

Dobro, u ovim papirima nisam se još dobro snašao, ali bih rekao sljedeće. Naše Povjerenstvo je imalo na svojoj sjednici Ustavnog povjerenstva točku o ... s pravnim sustavom BiH, Prijedlog

zakona o Agenciji za prevenciju i korupciju i koordiniranje borbe protiv korupcije. To smo mi još 13.10., meni nedostaje list, pa zato ja zamuckujem.

DUŠANKA MAJKIĆ

Ima li još neko sa Ustavnopravne komisije ...

IVO MIRO JOVIĆ

Samo trenutak, sad ću ja to, ali mislim da je zadužen kolega Koprivica za ovo, pa zato se ja nisam spremao.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, nema problema. Evo, onda gospodin Koprivica.
ZORAN KOPRIVICA

Evo, ja ću kratko. Vi ste svi dobili Izvještaj o Prijedlogu zakona o Agenciju za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije i mi smo na sjednici Ustavnopravne komisije ranije dali saglasnost da postoji ustavnopravni osnov za donošenje Zakona, da je Zakon usaglašen sa Ustavom BiH, da se može uputiti u dalju proceduru. Dom je na prošloj sjednici razmatrao Zakon, vratili smo Izvještaj Komisiji na ponovnu raspravu. Na toj sjednici smo prihvatili ukupno 11 amandmana. Vi ste dobili u ovom izvještaju tekst tih amandmana, sve ono što je bilo predmet rasprave na prošloj sjednici. One primjedbe koje su bile, mi smo razmotrili i predlažemo Domu da ovih 11 amandmana, ovaj izvještaj konačno prihvati i da prihvati Zakon u tekstu kako je dostavljen za ovu sjednicu.

Dakle, nemam potrebu da pojedinačno obrazlažem pojedine amandmane. Mislim da je glavnina onih amandmana koje je uložio gospodin Rančić, odnosno, amandmana koje su uložili ostali delegati, prihvaćena i na ovoj sjednici. Dakle, moramo donijeti odluku, odnosno, trebamo donijeti odluku, ja predlažem da donesemo odluku o usvajanju Zakona sa ovih 11 amandmana i da odredimo komisiju za usaglašavanje teksta zakona sa komisijom koju će imenovati Predstavnički dom, obzirom da su oni usvojili Zakon bez ikakvih amandmana.

Toliko, hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Prije nego što otvorim raspravu, dajem riječ delegatu Hazimu Rančiću, pošto ima amandman.

HAZIM RANČIĆ

Hvala lijepo.

Dakle, na osnovu našeg razgovora i vođenja rasprave na prošloj sjednici Doma naroda, odlukom Doma naroda produžena je amandmanska faza, i ja i kolega Ivo Miro Jović smo podnijeli amandmane na ovaj zakon, a ticali su se utvrđivanja, između ostalog, i mjesta gdje se može desiti, po definiciji korupcije, korupcija. Dakle, bio je izbačen lokalni nivo i uložio sam amandmane vezano za

broj zamjenika, kao i za nadležnost zamjenika, obzirom da u osnovnom tekstu zakona, nijednom riječju nije bilo propisano šta radi zamjenik.

Kroz usvajanje amandmana, čini mi se jedan kolege Ive Mire Jovića, uključen je i moj prvi amandman koji sam predložio Ustavnom pravnoj komisiji. Dakle, obuhvaćen je i lokalni nivo, nivo općine i grada. A drugi, treći i četvrti amandman mi nisu prihvatili. Evo, ja sam odlučio to, prvi, drugi i treći amandman podnijeti Domu da ponovo još jednom probam odbraniti.

Naravno, ja sam rekao i prošli put, evo i ovaj put, naš Klub će podržati donošenje ovog zakona. A zašto sam se opredijelio na podnošenje amandmana, o tome ću kazati nekoliko rečenica.

Dakle, prvi moj amandman odnosi se na član 3., stav 1., tačka d), radi se o značenju izraza u Zakonu. I po ovom zakonu, pod budžetom se smatra samo budžet institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH. Moj Amandman I. proširuje značenje riječi budžeta, ne samo na Budžet BiH, nego i na budžete entiteta, kantona, Brčko Distrikta, općina i gradova, kao i budžeti i finansijski planovi upravnih organizacija, službi, institucija sa javnim ovlaštenjima, javnih preduzeća, javnih ustanova. Zašto? Zato što, ako želimo imati agenciju i ako želimo definisati korupciju i ako smo kazali da se ona može desiti na svim nivoima vlasti, državnom, entitetskom i tako sve dole do općina i gradova, onda te stvari se mogu dešavati i doticati budžeta. Ne samo države BiH, nego i budžeta entiteta, kantona, itd., itd. Inače, tumačenje i davanje značenja pojedinim izrazima, ako ne prihvatimo ovaj moj prvi amandman, i nema smisla jer budžet kao riječ se jedino pominje ovdje i govori šta je to budžet. Pa valjda pod riječju budžet podrazumijevamo i ostale budžete, jer se pod definicijom korupcije ona može desiti na svim nivoima.

Drugi amandman se odnosi na član 12., stav 2., da se iza riječi „ima“ briše broj „2“. Dakle, prihvaćenim amandmanom kolege Ive Mire Jovića, uvodi se u članu 12. da direktor ima dva zamjenika. Zašto sam predložio amandman? Zato što je po Zakonu o upravi, a Agencija koju uspostavljamo ima status upravne organizacije, u Zakonu o upravi, u članu 7. stoji – U organima uprave osigurava se odgovarajuća nacionalna zastupljenost državnih službenika i zaposlenika u skladu sa nacionalnom strukturom stanovništva, a prema posljednjem popisu stanovništva u BiH. Dakle, u organima uprave, u upravnim organizacijama, a i Agencija koja treba da se uspostavi, trebamo imati proporcionalnu zastupljenost, a ne uvoditi paritet. Ova odredba Zakona o Agenciji za prevenciju korupcije u suprotnosti je sa članom 7. Zakona o upravi, a koji se mora primjenjivati i na Agenciju.

Druga stvar, suštinska, zašto sam protiv uvođenja dva zamjenika jeste što u tekstu Zakona o Agenciji za prevenciju korupcije, u članu 16., niti u nekom drugom članu, dakle član 16. govori o zamjeniku direktora, apsolutno ne piše šta će zamjenik raditi, nijednom jedinom riječju. I šta to sada znači, uvodimo dva zamjenika, nijedan ništa od njih ne radi i ne daj Bože samo čekaju godišnji odmor ili ne daj Bože kakvu bolest direktora Agencije da ga tada zamjenjuju. A šta će raditi ovih ostalih 11 mjeseci, to ništa ne piše. Dakle, suštinski, nema potrebe za postojanjem dva zamjenika i u suprotnosti je sa navedenim zakonom. To je Amandman II.

I moj Amandman III., što sam ga podnosio, evo, ponavljam ga i sada, govori o potpunoj zamjeni člana 16. Dakle, član 16. kaže – Odredbe ovog zakona koje se odnose na direktora Agencije primjenjuju se i na zamjenika direktora Agencije. Prošli put sam obrazlagao, ne može se član 12. koji se tiče direktora primjenjivati i na zamjenika. Zašto? Pa zato što ovdje piše da Agencijom rukovodi direktor. Pa ako se član 12. primjenjuje i na zamjenika, je li to znači da i zamjenik rukovodi

Agencijom. Naravno da ne može, direktor rukovodi, a samo u njegovoj spriječenosti ili odsutnosti zamjenjuje ga zamjenik. I tako i sljedeći, drugi, treći, četvrti, peti i šesti stav, dakle, ne mogu se primjenjivati na zamjenika. Samo odredbe članova 13., 14. i 15. se mogu primjenjivati na zamjenika. I onda sam ja to i propisao(?) – da zamjenik direktora obavlja poslove koje mu povjeri direktor Agencije. Mislim da zamjenik direktora svih 12 mjeseci nešto treba raditi. Toliko ima nadležnosti za direktora i za cijelu Agenciju da on suštinski, operativno treba pomagati tom direktoru.

Drugi stav – Zamjenik direktora zamjenjuje direktora u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti da obavlja funkciju. I treći stav – Odredbe članova 13., 14. i 15., dakle, eliminisao sam onaj član 12., jer je to nemoguće primijeniti, ovog zakona odnose se i na imenovanje direktora, dakle, koje se odnose na imenovanje direktora, nespojivo sa položajem direktora, razrješenja direktora dužnosti(?), primjenjuju se i na zamjenika direktora.

Evo, ja vas molim, poštovane kolegice i kolege, da podržite ove amandmane. Oni dovode do boljeg teksta i efikasnijeg rada i uspostave ove agencije.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ? Ako se niko ne javlja za riječ, onda prelazimo na, gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ

S obzirom da smo dugo raspravljali o ovim amandmanima, ja mogu reći sljedeće. U posljednje vrijeme mi imamo sve više istupa o zastupljenosti u tijelima vlasti prema popisu stanovništva iz '91. godine. Ja pozivam da mi se ukaže moja neupućenost u Ustav BiH i kaže, evo, ovdje to piše. Mislim da to nigdje ne piše i ne treba ... Jedno je upravljanje, a drugo je broj uposlenika u instituciji. Znači, ja sam i u medijima i u javnosti često govorio – Ujedinjenim narodima bi trebalo da upravlja 100 Kineza, a 120 zemalja da izabere između sebe 90 da bi im mogli parirati. Međutim, kao što znamo i ... i Kina imaju po jednog zastupnika. Ovo je zemlja triju naroda i u tijelima vlasti nitko ne spori da broj uposlenika bude spram popisa '91., ali upravnih mjesta. Danas smo dobili ovdje jedan odgovor, na takvo slično pitanje, gospodina Tihića u kojem kaže da ima 16 Hrvata. A ja ću podsjetiti – u 11 institucija, od tih 16, su ljudi koji se rotiraju. Prema tome, nema 16 Hrvata, nego ima 5 koji rukovode određenim institucijama. Znači, različita tumačenja nisu nam potrebna, nego zalagati se za BiH, jednakopravnu zajednicu. I nigdje ne piše u Ustavu da trebaju institucije rukovoditi(?), nego da budu prema popisu iz '91. Ja ponavljam, nitko neće postavljati pitanje oko broja uposlenika da odgovara, ali upravnih mjesta mora biti paritet, rotacija i konsenzus. To su za ovu BiH, za našu zemlju, jedine tri ključne riječi njenog prosperiteta i budućnosti. U tom kontekstu, zato i govorim, usvojili smo moj amandman da umjesto riječi „zamjenik“ budu „zamjenici“.

Isto tako, želim reći, kada su u pitanju proračunska sredstva, tamo je bilo samo institucije BiH. Pa, vjerojatno, pojednostavljeno misleći na sve institucije koje imaju u BiH, ne stavljaajući razliku između entitetskih, županijskih, gradskih, Distrikta Brčko, javnih poduzeća, ustanova itd. Takva jedna općenita formulacija je možda bila i bolja. Ali kako proračun, kao ustavnu kategoriju, ima i BiH, i entiteti, i županije, i Statutom Distrikta Brčko, zato smo mislili da je dobro precizirati. A

sredstva proračunska su sastavnim dijelom i onih koji ove institucije rukovode i u čijem su vlasništvu, i javna poduzeća, i institucije, itd. Mislim da je ovo sveobuhvatniji oblik prihvaćenog amandmana na ovaj dio, nego što predlaže kolega Rančić.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Ko se još javlja za riječ? Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ

Hvala lijepo.

Ja bih, ne sporeći pravo kolegi Rančiću da obnovi svoje amandmane, što je i učinio na današnjoj sjednici, i ostao pri stajalištu da treba podržati zaključke i odluke Povjerenstva ovog doma koje nam je predložilo usvajanje ovog vrlo važnog zakona sa amandmanima koji su sastavni dio Prijedloga ovog zakona.

Tako jednu rečenicu ću nadovezati na ovo pitanje, koje je gospodin Jović problematizirao, nakon opetovanih zahtjeva u ovom domu, da se sustav proporcije uvede kao pravilo u ovoj zemlji. Jedan od razloga zašto sam ja tražio da dobijem autentični tekst Dejtonskog sporazuma jeste da konačno vidimo što zapravo piše u odredbi članka 9., točka 3. Ustava BiH. Je li tamo piše da izabrani, imenovani dužnosnici predstavljaju narode u BiH ili da se oni biraju i imenuju na bazi proporcije iz '91. godine. Dotle ostajem privržen načelu da mora biti jednaka zastupljenost na rukovodnim mjestima, a proporcionalna na izvršnim poslovima.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

Bez namjere da ulazim u polemiku, želim samo da kažem da je Ustavnopravna komisija našeg Doma, sa 4 glasa za, 1 suzdržanim, bez ijednog negativnog glasa, utvrdila ovakav prijedlog izvještaja kakav sam dobila i u tom smislu mi nećemo podržati ove nove amandmane i predlažem da se izjasnimo oko izvještaja koji smo dobili.

SULEJMAN TIHIĆ

Evo, gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ

Kada je u pitanju proporcionalna zastupljenost, veoma sam se precizno pozvao na važeći Zakon i pročitao ga. Dakle, Zakon o upravi, „Službeni glasnik BiH“, broj 32/2002, u članu 7. kaže – U organima uprave osigurava se odgovarajuća nacionalna zastupljenost državnih službenika i zaposlenika u skladu sa nacionalnom strukturom stanovništva, a prema posljednjem popisu

stanovništva u BiH. Agencija za sprečavanje korupcije i borbu protiv korupcije, u članu 6. Zakona piše da je Agencija nezavisna i samostalna upravna organizacija koja za svoj rad odgovara Parlamentarnoj skupštini BiH. Znači, na ovu Agenciju se primjenjuje Zakon o upravi, a on precizno propisuje ovu stvar. Paritet postoji u određenim institucijama i on je propisan, kao što je u Predsjedništvu BiH, u Domu naroda, itd. Dakle, tamo gdje je to propisano, ja tu stvar ne osporavam i tamo se to tako i primjenjuje. A u Zakonu o upravi ovo precizno stoji i ja sam se na to pozvao i u obrazloženju, a, evo, i usmeno sam to govorio.

Toliko, hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Idemo sada na izjašnjavanje po amandmanima.

BOŽO RAJIĆ

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ

Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ

Ja bih zaista bio sretan kada nas ovi naši pravnici ne bi pokušavali pretvarati u pučkoškolce. Jedna je kategorija, gospodine Rančiću, upravna organizacija i njen broj, a druga je kategorija rukovođenje upravnom organizacijom koja je institucija BiH. I nećemo o tome voditi polemiku. Dok ne dobijemo jasna tumačenja Vi ćete zadržati svoj stav, mi koji ne mislimo tako zadržat ćemo svoj stav i ja zaista mislim da nema potrebe da se uvjeravamo o tom pitanju. Imamo prijedlog Povjerenstva, imamo Vaše amandmane, u proceduri ćemo dobiti odgovore što misli većina u ovom Domu.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Ako nema više diskusije, idemo se prvo izjašnjavati o amandmanima, pa ćemo onda o cijelom Prijedlogu zakona.

Prvo glasamo o Amandmanu I., gospodina Rančića.

Ko je za?

Protiv?

Konstatujem da amandman nije prošao. 5 glasova je za, a 9 protiv ... i 1 suzdržan, znači, 8 protiv i 1 suzdržan, 5 za. Amandman nije prošao.

Glasamo o Amandmanu II.

Ko je za? 5 za.

Ko je protiv? 8 protiv.

Suzdržan? 1 suzdržan.

Glasamo o Amandmanu III.

Ko je za? 5 je za.

Protiv? 8 protiv.

Suzdržan? 1 suzdržan.

Konstatujem da ni ovaj amandman nije prošao.

Sada glasamo o Prijedlogu zakona.

Pozivam da se izjasnimo – ko je za?

Ima li ko protiv?

Znači, 13 za i 1 protiv.

Konstatujem da je usvojen Zakon o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije.

Budući da je Zakon usvojen u različitim tekstovima u odnosu na Predstavnički dom, moramo formirati Komisiju za usaglašavanje teksta zakona.

Ima li prijedloga članova Komisije? Klub Bošnjaka šta kaže?

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ

Predlažemo predsjednika Kluba, Hazima Rančića.

SULEJMAN TIHIĆ

Hazim Rančić. Klub Hrvata?

BRANKO ZRNO

Jović.

SULEJMAN TIHIĆ

Ivo Miro Jović. Je li Koprivica ovamo, ko je?

DRAGO LJUBIČIĆ

Gospodin Koprivica.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Znači, imamo Komisiju – Hazim Rančić, Ivo Miro Jović i Zoran Koprivica.

Da glasamo ko je za?

Ima li ko protiv?

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno izabrali Komisiju za usaglašavanje teksta Zakona iz Doma naroda.

Tačka sedam,

Ad. 7. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini – predlagač: Predstavnički dom (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa o Prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu.

Ako gospodin Ivo Miro Jović želi riječ, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ

Gospodine predsjedatelju, nemam potrebe, mislim da uvažene kolege mogu vidjeti naše mišljenje.

SULEJMAN TIHIĆ

Sada dajem riječ predlagaču Zakona, ako je prisutan? Nije. Dobro.

Otvaram raspravu.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

Ja bih zamolila predsjedavajućeg Ustavnopravne komisije, s obzirom na zaključak koji su donijeli, koji glasi – Da do razmatranja Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama u BiH pred Domom naroda, Predstavnički dom, kao predlagač, ako ima, jer je Savjet ministara BiH dostavio Mišljenje Savjeta ministara o Prijedlogu ovog zakona... Ja nisam dobila nijedan dokument Savjeta ministara BiH o ovome. Ja bih zaista molila da predsjedavajući informiše Dom naroda šta se dogodilo sa ovim zaključkom. Jeste li vi od njega odustali ili ste dobili stav Savjeta ministara BiH, a ja nisam, nije došao do mene.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ

Hvala lijepa.

U dosadašnjoj praksi, dobro poučen, kada nisam promišljao na način da treba, kada se govori o zakonu, govoriti o zaključku u svezi tog zakona, zato sam se sada ušutio. Kada prođe izglasavanje, onda želim istaći da imamo zaključak da on postane sastavni dio Zakona. Znači, imao sam negativno iskustvo prije, u prijašnjoj praksi i zato ovaj zaključak koji ovdje imamo, mi smo ga usvojili i želim da ga i Dom usvoji.

DUŠANKA MAJKIĆ

Ali nije, u koliziji je.

IVO MIRO JOVIĆ

Zašto? Ako možete, obrazložite.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

Dakle, kaže da do razmatranja Prijedloga zakona pred Domom naroda PSBiH, znači, do danas. Šta znači taj zaključak kada mi sada usvojimo Zakon? Mislim, nije mi jasno, zaista. Evo, ja Vas molim da mi objasnite ili odustanite od..., da znam da taj zaključak nije validan. Nejasno je napisano.

IVO MIRO JOVIĆ

Uvažena kolegice predsjedateljice, odnosno, dopredsjedateljice, mi smo imali pred sobom Zakon kojeg su predložile kolege iz Zastupničkog doma. Kako se Ministarsko vijeće nije očitovalo o tom Zakonu, a mi, kao Ustavno povjerenstvo, imali smo izmjene i dopune, odnosno, zahtjeve, onda smo bili mišljenja da se o amandmanima treba izjasniti Vijeće ministara BiH. Kako se do danas ono nije izjasnilo o tome dijelu, meni ostaje jedino da Dom odluči što će sa ovim Zakonom. Mislim da mi, kao Povjerenstvo, nismo bili protiv, mi smo donijeli ..., ali smo mislili da se Vijeće ministara BiH mora očitovati. Do danas se ono nije očitovalo, mi idemo dalje.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Zoran Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Mislim da u ovoj situaciji jedino rješenje koje nam ostaje, i mi smo zaista donijeli zaključak da, prije nego se budemo konačno izjašnjavali o sudbini Zakona o slobodi pristupa informacijama u BiH, izmjenama i dopunama pomenutog zakona, da dobijemo stav i mišljenje Vijeća ministara BiH. Jasno je i poznato je da u BiH preko 95% propisa u vidu prijedloga dolazi od Vijeća ministara BiH u formi prijedloga. Obzirom da u konkretnom slučaju to nije bio slučaj, mi smo takav zaključak zbog toga i donijeli na Komisiji i predložili da se zatraži pismeni stav, odnosno, očitovanje Vijeća

ministara BiH po ovim izmjenama i dopunama Zakona, kako bismo imali sasvim čistu sliku i stav i mišljenje Vijeća ministara prije donošenja konačne odluke.

Mi tu odluku nemamo i ja stoga predlažem da se izjašnjavanje po ovom Prijedlogu zakona odloži za narednu sjednicu, a da u međuvremenu zatražimo stav Vijeća ministara BiH.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ

Evo, imamo sada prijedlog. To je vjerovatno ispred Kluba, je li tako? Pretpostavljam da i gospođa Majkić isto tako misli.

Gospodin Branko Zrno.

BRANKO ZRNO

Ja bih molio sve, osobito kolege iz Povjerenstva, da nas ne dovode u ovakvu poziciju. Stvarno neprimjereno, imamo pred sobom Zakon. Je li mi sada, odnosno, kolegama u Zastupničkom domu uskraćujemo njihovo pravo da budu predlagači zakona, a sebi, kao domu, ... pravo usvojiti taj zakon. To je prvo principijelno pitanje. Je li mi moramo dobiti atest(?) od Vijeća ministara BiH ili od nekog ministra da bi zakon, koji nije iz njihove kuhinje, nego iz kuhinje onoga ko donosi zakone, našao mjesto u zakonodavnom sustavu BiH. To je prvo.

Drugo, ovo vaše mišljenje, vaš stav, vaš zaključak, zapravo ne podrazumijeva ništa. Kakvu to proceduru? Dostavili ste nam zakon, nakon zakona, o čemu se mi uopće trebamo izjasniti. ... mišljenje, moguće mišljenje Vijeća ministara ili zaustaviti zakon i tražiti očitovanje od Vijeća, što je, po meni, uistinu izvan pameti. Tražiti očitovanje Vijeća ministara BiH o zakonu koji je produkt, koji je nastao u Parlamentarnoj skupštini BiH, nastao u zakonodavnom tijelu, a tražimo izjašnjavanje izvršnog tijela, stvarno, ovo je na granici ludila.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Koprivica želi ponovo riječ.

ZORAN KOPRIVICA

Ja se izvinjavam što ponovo tražim riječ po istom pitanju. Mislim da se nismo dobro razumjeli. Ovaj zaključak zaista smatram sasvim opravdanim. Prije svega iz razloga, evo, poznato je, recimo, da na kraju svakog zakona, recimo koji dolazi iz Vijeća ministara BiH, imamo obrazloženje u kome se detaljno navodi, recimo, troškovi koji će biti izazvani usvajanjem konkretnog zakonskog prijedloga. Dakle, za ovaj slučaj ovdje toga nema.

Ili, recimo, evo sljedeći zakon koji ćemo imati na dnevnom redu, isto tako. Predlagač Predstavnički dom ili neko drugi, nemamo stav Vijeća ministara. Takvi zakoni koji proizvode određene troškove, a za koje nemamo stav Vijeća ministara, kao izvršne vlasti, zaista mislim da nisu..., da u proceduri trebamo obavezno pribavljati stav i mišljenje, prije svega, Ministarstva finansija, jer oni zahtijevaju određene troškove koji su iz Budžeta, tako da je isključivi razlog našeg prijedloga upravo bilo to, taj momenat, taj trenutak. Niko ne osporava poslanicima, delegatima, u

Predstavničkom domu, u ovome domu, da budu predlagači, ali jedini razlog zbog čega smo ovaj zaključak donijeli na Ustavnompravnoj komisiji, upravo je bio ovaj momenat.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, ukoliko usvojimo ovaj danas zaključak, ispast će da molimo Savjet ministara BiH da dostavi svoje mišljenje. Dakle, oni su dobili naš zaključak, imali su vremena, imali su mogućnost, imali su prostora da se izjasne o tome, i ako to nisu uradili do današnje sjednice, šta treba da uradimo sada. Da ih ponovo molimo da dostave svoje mišljenje. Smatram da je to zaista neodgovorno, prvo je neozbiljno od njih što nisu dostavili svoje mišljenje, neozbiljno je što ovdje imamo samo jednog ministra. I, naravno, neozbiljno bi bilo, sa naše strane, da mi njih ponovo molimo da dostave nešto što nisu uradili. Mi ćemo to usvojiti, pa neka oni poslije razmišljaju, ukoliko bude troškova koje će primjena ovoga zakona proizvesti.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Ilija Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Vrlo kratko, samo da se uključim. Dakle, ovaj akt o kojem mi danas raspravljamo stigao nam je iz Zastupničkog doma koji je ovo prihvatio u drugom čitanju. Amandmana nije bilo, niti je po Poslovniku pristigao bilo kakav amandman u ovaj dom. Ovdje u obrazloženju, ovo što je rekao netko, mislim da je to bio gospodin Koprivica, u obrazloženju ovog akta stoji da za primjenu ovoga zakona, za provedbu ovih izmjena i dopuna ovoga zakona, nisu potrebna nikakva finansijska sredstva. I ako je Zastupnički dom ovo prihvatio i ako je to sada na raspravi u Domu naroda, kakvog smisla, morao bih reći i biti još gori i direktniji, besmislen je, dakle, prijedlog zaključka Ustavnompravnog povjerenstva da se traži post festum nekakvo obrazloženje ili mišljenje o aktu koji je već duboko zagazio i došao do kraja u parlamentarnoj proceduri, treba samo da se očituje ovaj Dom.

Ja predlažem, kako nije bilo amandmana, predlažem predsjedatelju da, ako nema više nekakvih novih mišljenja, zaključite raspravu i stavite ovaj zakon, da stavite Prijedlog ovog zakona na prihvatanje. Ja ne vidim nikakav razlog.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ

Samo malo, nikakav razlog da mi odlažemo odlučivanje o prijedlogu ovih izmjena i dopuna ovoga zakona.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Hvala lijepo.

Stavljam na glasanje ovaj zakon.

Ko je za?

IVO MIRO JOVIĆ

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ

Izvolite, ja sam mislio da je zaključena rasprava.

IVO MIRO JOVIĆ

Mi smo htjeli samo pomoći, pa smo napravili problem. A u čemu smo htjeli pomoći? (Razmišljajući da pravo pristupa informacijama, svim koje se objavljuju u „Službenom glasniku“, o informaciji, kada smo raspravljali o zakonu, pa su zaključci, ovaj zaključak se igrom slučaja našao u ovom dokumentu, a trebao je biti u drugom dokumentu.)(?) I zato sam ja rekao, samo čas, jer smo raspravljali točku za točkom, Zakon o pristupu informacijama i Zakon o Glasniku Bosne i Hercegovine. I dajte molim vas da se izjasnimo o ovom zakonu. Nije bilo amandmana, kolege ga predložile, mada imamo članaka našeg Poslovnika, 95., u kojem se kaže da se traži, u roku od 20 dana, od Vijeća ministara BiH, nismo dobili to, nema, ništa nas ne priječi da se danas izjasnimo o ovom zakonu.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Evo, stavljam na glasanje.

Ko je za? To je, 11 za.

Ko je protiv? Nema niko protiv.

Suzdržan? 3 suzdržana.

Konstatujem da je usvojen Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o...

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, nemamo entitetske većine.

Usaglašavanje. Nismo postigli suglasnost.

Idemo u drugi krug glasanja.

Ponovo, ko je za? 11 za.

Ko je protiv? Nema niko protiv.

Suzdržan? 3 suzdržana.

Konstatujem da smo usvojili Zakon pošto nemamo protiv, usvojen je Zakon, nemamo dovoljno protiv. Zakon je prošao.

Prelazimo na osmu tačku dnevnog reda,

Ad. 8. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o Službenom glasilu Bosne i Hercegovine – predlagač: Predstavnički dom PSBiH (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o Prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona s jednim amandmanom, koji je postao sastavni dio teksta Zakona.

Opet dajem riječ predsjedavajućem Komisije, Ivi Miri Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ

Evo, kao što vidite, došli smo tek do onog o čemu smo maloprije promišljali. Znači, ja se još jednom ispričavam, završili smo. Ovdje smo imali, ... 3 glasa smo bili za i 2 suzdržana i prihvatili tekst Zakona o dopuni Zakona i konstatirali da je Zakon neophodno donijeti i predložemo Domu da ga usvoji.

Što je bilo ovo oko amandmana? Mi smo dvojili da, ukoliko bude otvoren i slobodan pristup svemu onome što Službeni glasnik objavi, da će onda doći u poziciju ta institucija, da oni, kada se objavljuje, primjerice, natječaj ili da se objavljuje, ne znam ni ja, nešto što je važno, što je sastavni dio poslovanja i biznisa, da ne bi bilo dobro, nego da oni koji žele informaciju takve naravi, fino kupe Službeni glasnik. A sve što se odnosi na zakone i podzakonske akte da bude objavljeno u ...Mislim da sam jasan.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Dajem riječ predlagaču Zakona, ako je prisutan. Nije.

Otvaram raspravu. Gospođa Majkić

DUŠANKA MAJKIĆ

Ja hoću da kažem da je Ustavnopravna komisija ovdje napravila dobar amandman i praktično spasila na taj način ovaj zakon. Ali, istovremeno, mi ćemo podržati taj zakon, ali, istovremeno, predložemo da se usvoji jedan zaključak, a to je da inicijativa za regulisanje pravnog statusa Službenog glasnika, koju sam ja podnijela 17.9.2008. godine, na 21. sjednici Doma naroda, do danas, evo, u nekoliko..., vidjela sam da je bilo pokušaja, ali nikada nije uspješno završeno u Savjetu ministara BiH, pa predložem Domu da, nakon glasanja o samom zakonu, da se usvoji inicijativa da se u najkraćem roku zaduži Savjet ministara da riješi pitanje, pravno pitanje Službenog glasnika BiH.

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se još ko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, možemo pristupiti glasanju.

Ko je za Prijedlog zakona?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o dopuni Zakona o Službenom glasilu BiH.

Imamo ovdje inicijativu gospođe Majkić za usvajanje zaključka – da se zaduži Savjet ministara...

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ

Prije toga, konstatujemo da je Zakon o dopuni Zakona o Službenom glasilu usvojen, da je usvojen u različitom tekstu u odnosu na Predstavnički dom i da moramo formirati ponovo Komisiju za usaglašavanje teksta Zakona.

Opet prijedlozi članova ... Klub Srba?

DRAGO LJUBIČIĆ

Gospodin Koprivica.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Koprivica. Klub Hrvata?

_____ (?)
Ivo Miro Jović.

SULEJMAN TIHIĆ

Ivo Miro Jović.

_____ (?)

Profesor Neimarlija.

SULEJMAN TIHIĆ

I Neimarlija. Dobro.

Stavljam na glasanje.

Ko je za ovaj sastav Komisije?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno izabrali Komisiju za usaglašavanje teksta zakona.

I imamo ovaj prijedlog zaključka gospođe Majkić – da se uputi inicijativa, odnosno, zaduži Savjet ministara BiH da pripremi prijedlog zakona kojim bi se riješio pravni status ove ustanove, „Službenog glasila BiH“.

Ko je za?

Ima li ko protiv?

Suzdržan? Evo, ja ću biti suzdržan.

Uz 1 suzdržan glas, usvojen je i ovaj zaključak.

Prelazimo na devetu tačku dnevnog reda,

Ad. 9. Prijedlog zakona o općoj sigurnosti proizvoda – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu. Predstavnički dom usvojio je Zakon u predloženom tekstu.

Riječ dajem zamjeniku predsjedavajućeg Komisije, doktoru Boži Ljubiću.

BOŽO LJUBIĆ

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Kratko, dakle, Povjerenstvo je razmatralo Prijedlog zakona u drugoj fazi u povjerenstvu, u prisustvu predstavnika predlagatelja, na 35. sjednici, održanoj 9.12., te konstatiralo da na Prijedlog zakona nisu uloženi amandmani. Kako je Predstavnički dom, takođe, prihvatio ovaj zakon bez amandmana, nakon provedene rasprave, povjerenstvo je jednoglasno prihvatilo Prijedlog zakona o opštoj sigurnosti proizvoda u predloženom tekstu, te predlaže Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH njegovo usvajanje.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, glasamo o Prijedlogu zakona.

Ima li ko protiv?

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon u identičnom tekstu kao što je u Predstavničkom domu.

Prelazimo na 10. tačku dnevnog reda,

Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o nadzoru nad tržištem u Bosni i Hercegovini – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carinu, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu. Predstavnički dom usvojio je Zakon u predloženom tekstu.

Riječ dajem prvom zamjeniku predsjedavajućeg Komisije, doktoru Boži Ljubiću.

BOŽO LJUBIĆ

Zahvaljujem.

Dakle, Povjerenstvo je razmatralo Prijedlog zakona u drugoj fazi u povjerenstvu u prisustvu predstavnika predlagatelja, na 35. sjednici, održanoj 9.12.2009. godine. Konstatiram da na prijedlog nisu uloženi amandmani. I nakon provedene rasprave, Povjerenstvo je jednoglasno prihvatilo Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o nadzoru nad tržištem u BiH u predloženom tekstu, te predlaže Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH njegovo usvajanje.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Sad dajem riječ predlagaču zakona, ako je prisutan. Nije.

Da li se neko javlja za riječ? Alma Čolo.

ALMA ČOLO

Hvala, predsjedavajući.

Ja bih samo htjela, kad je vezano za ovaj zakon koji je sad na dnevnom redu i ovaj prethodni, s obzirom da sam ja predsjedavajuća Komisije, a gospodin Božo Ljubić je predsjedavao sjednicom u mojoj odsutnosti, samo da kažem da ova dva zakona, u stvari, predstavljaju usklađivanje sa komunitarnim pravom naših zakona i sa dvije veoma važne direktive Vijeća EU. To su Direktiva o opasnim imitacijama i Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda. Znači, donošenje ova dva zakona predstavlja jedan napredak u sigurnosti tržišta BiH, znači, otklanjanje svih proizvoda koji predstavljaju opasne imitacije na tržištu BiH i mislim da su ova dva zakona veoma značajna za ukupan ekonomski prostor BiH.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Da li se još neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, stavljam Prijedlog zakona na glasanje.

Ko je za?

Ima li ko protiv?

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili ovaj zakon u identičnom tekstu kao u Predstavničkom domu.

Tačka 11.,

Ad. 11. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o ravnopravnosti polova u BiH – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu koji je prošao i u Predstavničkom domu.

Riječ dajem predsjedavajućem Komisije, Ivi Miri Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ

Uvaženi predsjedatelju.

Nije bilo nikakvih amandmana. Mi smo usvojili Prijedlog izmjene i dopune ovog zakona. Predlažemo to i Domu.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Sad dajem riječ predlagaču zakona, ako je prisutan. Nije.

Otvaram raspravu. Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO

Ja bih samo kratko, predsjedavajući.

Mi smo raspravljali, kada smo o principima ovog zakona govorili, da ovaj zakon treba da ostvari, u stvari, određeni uticaj na izborni sistem u BiH, jer je on usklađen s preporukama Vijeća Evrope koje garantiraju 40% učešća manje zastupljenog spola u organima vlasti koji odlučuju o političkom i javnom životu BiH.

Mi smo formirali Interresornu radnu grupu koja će raditi na izmjenama Izbornog zakona. U toj radnoj grupi je samo jedna žena, gospođa Dušanka Majkić. Ja mislim da će ona o tome voditi računa, jer sam ja prošle sedmice bila na jednoj međunarodnoj konferenciji u Turkmentanu koja je govorila o zastupljenosti žena u organima političkog i javnog života u zemljama, kako jugoistočne

Evrope, tako i u zemljama centralne Azije, i ja mogu samo da vam prenesem utisak da je BiH posljednja zemlja, prema podacima, o zastupljenosti žena u političkom i javnom životu.

Ukoliko izborni sistem BiH ostane ovakav kakav jeste, sa otvorenim listama i preferencijama, u kojima preferencije uglavnom pokupe muškarci, mi ćemo i dalje imati ovako slabu zastupljenost žena koja je sada, na nivou BiH, 12,8%. Znači, mi smo daleko ispod 40% koje garantiraju preporuke Vijeća Evrope i drugih demokratskih institucija i iz tih preporuka proizilazi da zemlja može preduzeti odgovarajuće mjere kako bi se taj debalans izbjegao. Prema tome, ova radna grupa koja bude radila Izborni zakon, molim vas da uzme u obzir ovaj zakon koji ćemo danas usvojiti, pretpostavljam usvojiti na današnjoj sjednici.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ

Ništa, kratko samo želim se priključiti, na nekin način, razmišljanju gospođe Čolo. Dakle, dobro je da imamo ovaj zakon, a još je bolje što ćemo preko toga zakona uništiti jednu zastrašujuće ružnu odredbu Izbornog zakona koji tzv. preferencijama glasača omogućuje negativnu selekciju u ovoj državi. I u tom smislu, zahvaljujem ovome zakonu i pozdravljam ga.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Gospodin Ilija Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Vrlo kratko. Mi smo ovdje imali nedavno jedan skup dama parlamentarki iz jugoistočne Evrope. Ja sam imao čast pozdraviti taj ljepši dio parlamentarnih izaslanika, zastupnika jugoistočne Evrope i priznao sam da je stanje ovakvo kako je rekla uvažena magistrica Čolo, u odnosu na zastupljenost nježnijeg pola, ja ne bih rekao, dakle, zastupljenost nježnijeg spola uopće u obnašanju nekih dužnosti, pa i zastupničkih u ovoj zemlji na svim razinama. Podcijenjena je uloga sudjelovanja žena u političkom i javnom životu. Nisam sklon da takvo stanje i ostane i javno sam rekao – imat ćete u meni glasnog sugovornika koji će se boriti se za vaša veća prava.

Rekao sam, također, da bi trebalo pregledati spolnu strukturu cjelovitog biračkog tijela u BiH i onda konstatirati da li su muškarci ili su žene manje ili više zastupljeni ... u poziciji izabrati ovakvu ili onakvu osobu na neko tijelo, u predstavničko tijelo u cijeloj zemlji. Ja mislim, nisam prebrojavao, ali iz niza izvora dalo bi se zaključiti da mi imamo jače žensko biračko tijelo u BiH nego muško. Ali to je stvar sad provjere ove moje konstatacije. I ako bi to tako bilo, onda bismo mogli krivnju prebaciti upravo na biračko tijelo koje ne vodi računa, iako su dame u većini.

Samo malo, sad sam htio, dolazim sad na ono što ću, mi smo se maloprije povukli, jedan broj zastupnika, išli smo na sjednicu Interresorne grupe koja bi trebala donijeti, vrlo brzo, ugovoriti izmjene Izbornog zakona, s jedne strane, (i druge zakon)(?), vrlo su nam žurne aktivnosti na tome da se mijenja Izborni zakon. I apsolutno mislim da ne možemo mi izjednačiti ili popraviti spolnu strukturu sudionica, naših finih dama, na svim razinama, od predstavničkog tijela na lokalnoj upravi do državnog Parlamenta, ako se ne bude diralo u Izborni zakon.

Prvo, mi imamo otvorene liste, imamo preferencijalne glasove. Moramo ukinuti i jedno i drugo da bismo popravili ovo o čemu sada govorimo. Ako budemo imali zatvorene liste, a Izbornim zakonom predvidjeli, dakle, da moramo imati pozicionirane i dame u većem broju nego do sada što smo imali, a ne među prvih pet dvije, pa među (sljedećih dvije deset jedno, itd.)(?). To vam nikad neće jamčiti ravnopravnost u svim drugim tijelima. Dakle, vi sada imate mogućnost, preko *gender* grupa, dakle, preko drugih tijela, bit će otvoren poziv da dostaviti sve prijedloge izmjena i dopuna Izbornog zakona i predložite izmjene, dakle, da se ukinu preferencije, da se zatvore liste, da se pozicioniraju žene, itd., itd. Evo nam prilike, mi ćemo do kraja veljače morati imati i u jednom i drugom domu usvojene izmjene i dopune Izbornog zakona, jer mi ulazimo sljedeće godine u izbornu godinu i moramo to vrlo brzo okončati.

Dakle, još na kraju samo da kažem – podupirem da moramo popraviti spolnu strukturu u svim tijelima gdje obnašaju dužnost muškarci, da su tu ravnopravno zastupljene i dame.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ? Izvolite.

ALMA ČOLO

Molim vas, ali samo kratko. Istina je da žene čine više od 50% biračkog tijela. Međutim, iz raznih analiza proizilazi da patrijarhalno naslijeđe u BiH vodi birače ka tome da uglavnom biraju muškarce. Međutim, ima naznaka da ima zloupotreba na biračkim mjestima od strane biračkih odbora, to čak i CIK potvrđuje davanjem preferencija određenim kandidatima. Stoga mislim da sve zemlje u regionu imaju sistem zatvorenih lista, i sistem kvota, koji mi imamo za žene, i sistem otvorenih lista, prema svim mišljenjima stručnjaka koji se bave izbornim pravom, ne idu zajedno. Mi imamo argentinski sistem ugrađen u naš Izborni zakon, što je jedan presedan u BiH, mi smo naučili da smo zemlja eksperimenata, ali ako možemo popraviti stanje, mislim da ga moramo popraviti. Sistem kvota i sistem otvorenih lista ne idu zajedno i mi to moramo popraviti.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Evo gospođa Majkić, isto, takođe.

DUŠANKA MAJKIĆ

Takođe, kratko samo. Mislim da će nam mnogi zamjeriti ako donesemo takvu odluku da zatvorimo liste, jer će se smatrati da je to jedan demokratski standard, korak unazad, a to je jedna od mogućnosti. Dobro bi bilo da sve političke partije na tu temu imaju stav. Recimo, druga mogućnost bi bila da, ako se 30% smatra da je neki demokratski standard, 30% žena u političkom javnom životu, da je to neki cilj koji treba dostići u prvom momentu, onda bi bilo moguće to da se uradi, da se to sa onih lista kojim raznorazne sad..., evo, pokušava da nacionalne manjine uvučemo ili neke druge, zašto ne bismo mogli tako sa tih lista koje čekaju, znači, tačno bismo mogli 30% žena pokupiti. Jer mislim da nećemo imati podršku mnogih institucija ovdje u BiH, jer će smatrati da..., bez obzira što je BiH jedina zemlja u okruženju koja ima ovakav način glasanja. Dakle, otvorene liste i preferencijalni način što je direktno u koliziji, kako kaže kolegica Čolo, ali sigurno će biti jako mnogo polemike na tu temu, da li na taj način izvesti ovo? Znači, postoji više načina. Uglavnom od političkih partija u Parlamentarnoj skupštini BiH zavisi koliko će žena zaista biti nakon narednih izbora.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, mi smo otvorili raspravu ... Doktor Božo Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ

Ja, za razliku od mojih prethodnika, neću dugo diskutirati. Ja smatram da ovo pitanje treba riješiti. Slažem se sa svima koji zagovaraju, dakle, ravnopravnost spolova. Smatram da sistem otvorenih lista i preferencija ustvari nije samo diskriminacija žena, to je, u stvari, distorzija demokratije, jer imamo rezultate koji nisu izraz, vrlo često, da tako kažem, opredjeljenja birača već izbornih povjerenstava i to čak općinskih izbornih povjerenstava koji nakon sedam sati, nakon što se zatvore izbori, onda preferiraju i to, na kraju krajeva, čini neodgovornima i političke partije za one koji su izabrani, a u stvari daje mogućnost raznim grupama da manipuliraju.

Prema tome, ja ne vidim koje bi to institucije mogle spriječiti nas da donesemo takav zakon ako se mi parlamentarci i parlamentarne stranke slažemo oko toga.

Hvala lijepo.

DUŠANKA MAJKIĆ

Mi sami.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, evo, mi smo otišli u jednu drugu raspravu. I ja se pridružujem svima onima koji kažu da trebaju biti zatvorene liste jer to nije samo zbog osiguranja polne strukture nego i starosne i kvalifikacione i regionalne, itd.

Ali, evo, da se mi sad vratimo na tačku dnevnog reda, to je prijedlog, glasanje o Prijedlogu zakona o ravnopravnosti spolova.

Ko je za?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili i ovaj zakon u identičnom tekstu kao u Predstavničkom domu.

Prelazimo na tačku 12.,

Ad. 12. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o finansiranju političkih partija– predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

Opet u drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa o Prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za finansije i budžet. Predstavnički dom je usvojio Zakon u predloženom tekstu.

Riječ dajem predsjedavajućoj komisije, Dušanki Majkić, ako želite?

DUŠANKA MAJKIĆ

Nemam ništa.

SULEJMAN TIHIĆ

Nema ništa. Dajem riječ predlagaču zakona.
Pošto nema nikoga, da li se neko javlja za riječ? Ne.

Možemo li glasati?

Ko je za?

Ima li ko protiv? Nema.

Znači 13 za i 1 protiv.

Konstatujem da smo usvojili Zakon u identičnom tekstu kao u Predstavničkom domu.

Prelazimo na tačku 13.,

Ad. 13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o upravi – predlagač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

Opet se rasprava vodi o amandmanima i glasa o Prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona sa dva amandmana. Predstavnički dom usvojio je Zakon takođe sa dva amandmana.

Opet dajem riječ predsjedavajućem komisije, Ivi Miri Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ

Hvala lijepo.

Ja ću kratko. Iz Izvješća se vidi da smo imali dva amandmana i oba su se odnosila na članak 29. i 34. u kojem se stavke brišu, a amandmane je uvaženi kolega Rančić uložio kako bi Zakon bio u identičnom tekstu kao što je i usvojen u Zastupničkom domu. Zato predlažem kolegama u našem Domu da usvoji Zakon onako kako je to predložilo naše Povjerenstvo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Niko se ne javlja za riječ.

Glasamo o Prijedlogu zakona.

Ko je za?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o upravi u identičnom tekstu kao u Predstavničkom domu.

Tačka 14.,

Ad. 14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine – predlađač: Vijeće ministara BiH (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

Rasprava se vodi o amandmanima i glasa o Prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu i predlaže Domu usvajanje zaključka. Predstavnički dom usvojio je Zakon s jednim amandmanom.

Riječ dajem predsjedavajućem Komisije, Ivi Miri Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ

Ovdje također imamo situaciju da smo nužno morali posegnuti za ovakvim jednim zaključkom gdje, temeljem članka 26., stavak 1. Poslovnika Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH, Ustavnopravno povjerenstvo uočava očitu pogrešku u članku 4. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH i daje prijedlog njene ispravke. Imali smo i predlagatelja zakona i on se usuglasio s tim da smo otkrili da su to pogreške. I kako bi one bile ispravljene, ovdje lijepo piše, ja predlažem da podržite ovaj naš zaključak zajedno sa usvajanjem zakona.

SULEJMAN TIHIĆ

Dajem riječ predlažaču zakona, ako je prisutan. Nije niko.

Ko se javlja za riječ? Alma Čolo.

ALMA ČOLO

Pa mi imamo situaciju da je Zakon o ministarstvima i drugim organima uprave donesen 2004. godine, znači, prije pet godina i sad se u obrazloženju Zakona navodi, kada se obrazlaže član 29.a), u kojem stoji da stupanjem na snagu ovog Zakona prestaje sa radom Uprava za geodetske i imovinskopravne poslove BiH. U obrazloženju Zakona stoji da je 2004. godine, kada je donesen Zakon među institucijama koje prestaju da postoje po tom zakonu iz 2004. godine, greškom naveden Zavod za geodetske poslove BiH, a da se, u stvari, mislilo na upravu za geodetske i imovinskopravne poslove BiH. Znači, Zakon je napravio jednu katastrofalnu grešku oko naziva same institucije koja prestaje da postoji, a navodno taj Zavod za geodetske poslove nije nikada, ni de facto ni de iure, postojao i sada pet godina nakon toga mi treba da donesemo zakon kojim ćemo, između ostalog, staviti van snage ili derogirati postojanje Uprave za geodetske i imovinskopravne poslove BiH.

Ja stvarno nisam za to da ispravljam greške pet godina nakon što je donesen Zakon o ministarstvu, da niko pet godina nije vidio da ste ukinuli jedan organ koji uopšte nije ni postojao, a drugi koji ste htjeli da ukinete, obraćam se ministru pravde, mada on tad nije bio na toj funkciji, a drugi koji se htio ukinuti uopšte nije spomenut u zakonu nego sada ga navodno nakon pet godina dokidamo. Ja ne znam da li Uprava za geodetske i imovinskopravne poslove egzistira sada, koliko znam, imaju problema sa svojim finansiranjem, da li su uopšte budžetski korisnici, kako pet godina postoji neka institucija i sad je gasimo, a trebali smo to uraditi 2004. godine? Vjerujte, ja ne znam kakav će biti stav mog Kluba, ali ja ću biti uzdržana prilikom glasanja o ovom zakonu.

Hvala.

PRVA ZAMJENICA
PREDSJEDAVALJUĆEG
DUŠANKA MAJKIĆ

Hvala lijepa.
Izvolite, kolega Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ

Mi smo bili u dilemi na Povjerenstvu i onda smo sa predlagateljem zakona došli do ovog zaključka. Sasvim je logično da se radi o izmjenama i dopunama zakona. Znači, mi mijenjamo ono što piše u zakonu, a ne možemo, jer, u članku 29. postojećeg aktualnog zakona, na listi popisa institucija stoji Zavod za geologiju i Zavod za geodetske poslove. Kako se to upravo briše, onda nema nikako potrebe inzistirati na uvođenju nekog termina koji se svakako briše.

I zato, drage kolege, pozivam vas da bespredmetno raspravljamo u ovom dijelu, podržimo izmjene i dopune ovoga zakona jer svakako te dvije stavke se brišu iz aktualnog zakona, nego da izmjenama i dopunama sada mijenjamo nazive institucija koje ne funkcioniraju.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Hazim Rančić.

HAZIM RANČIĆ

Možda bi se i mogao prihvatiti ovaj dio kolege Ive Mire Jovića u obrazloženju da Zavod za geodetske poslove BiH nije nikad ni postojao i da se te riječi iz člana 29., stav 1. Zakona izbrišu, jer nikad ta institucija nije osnovana i nije postojala. A da je Zavod za geologiju, subjekt, upisan u sudski registar, dakle nije riječ o organu uprave, i ta stvar bi bila OK. Sporno je, dakle, ne dovodi se u pitanje član 12., nego član 13. koji kaže – Iza člana 29., dodaje se novi član 29.a) koji glasi – da se briše Uprava za geodetske i imovinskopravne poslove, dakle, stupanjem na snagu ovog zakona, prestaje sa radom. Ne dovodi se u pitanje postojanje Uprave za geodetske i imovinskopravne poslove nego se izmjenama i dopunama zakona želi postići da postoji institucija koja je zaista osnovana i koja je postojala. To stoji u obrazloženju, a obrazloženje je nemušto. Podvođe pod nepostojanje Zavoda za geodetske poslove i kažu, zaboga, to treba brisati, i, evo, recimo ne postoji i nije sporno, ali postoji Uprava za geodetske i imovinskopravne poslove, e i nju hoće da zbrišu, i u tome je kvaka.

A vidite u obrazloženju kako fino kaže – Skupština BiH, dakle, predlagač zakona to navodi, 1996. godine donijela je Zakon o upravi i upravnim organizacijama BiH, “Službeni list RBiH”, broj 17/96 kojim je produžen rad Uprave za geodetske i imovinskopravne poslove sa nadležnostima saveznih organa bivše SFRJ. Imovinu Uprave čine poslovni prostori u zgradi Predsjedništva BiH. Pokretnu imovinu ove Uprave čini geodetsko-katastarska dokumentacija, instrumenti, računarska oprema, itd. Vijeće ministara BiH, na 4. sjednici, održanoj 29.3.2001. godine, dakle, prije osam godina, 8,5 godina, dalo je podršku nastavku rada Uprave za geodetske i imovinskopravne poslove kao i drugim institucijama, i drugim, ne samo ovoj, koje, shodno tačkama 2. i 4. odredaba Aneksa II Ustava BiH, u prelaznom periodu funkcionišu na osnovu kontinuiteta pravnih propisa. Je li se nešto desilo sa Aneksom II, dakle, sa tačkama 2. i 4. odredaba u prelaznom periodu Aneksa II Ustava BiH? Jesu li stavljene van snage? Nisu. Ali želite ukinuti instituciju.

Sve naprijed navedeno upućuje na konstataciju da se Uprava za geodetske i imovinskopravne poslove treba naći u odredbama člana 29. ovog zakona. Dakle, u obrazloženju kažu – Uprava se mora naći u članu 29. da postoji, da egzistira. Znači, trebalo je kazati u članu 29., u alineji gdje je pisalo “Zavod za geodetske poslove”, Uprava za geodetske poslove”, i dovodi se faktičko i pravno pitanje jel’ se podvodi(?). Dakle, slušajte molim vas, sve naprijed navedeno upućuje na konstataciju da se Uprava za geodetske i imovinskopravne poslove treba naći u odredbama člana 29. ovog zakona, jer je preuzeta obaveza za rješavanje statusa ... na nivou institucija BiH. A, onda, kad pogledate Prijedlog zakona, prvo, nema te institucije u članu 29., ali zato dodaju novi član 29.a) kojim se briše Uprava.

Obrazloženje i sam zakon su apsolutno kontradiktorni. I namjera je da kroz nemušto obrazloženje ukinu instituciju koja postoji po Dejtonskom sporazumu.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

HAZIM RANČIĆ

Naravno, takvu stvar ne mogu podržati.

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se još neko javlja za riječ?
Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA

Ja imam samo pitanje – je li Predstavnički dom usvojio ovaj Prijedlog zakona?

_____ (?)

Jeste.

HILMO NEIMARLIJA

U predloženom obliku?

SULEJMAN TIHIĆ

Predstavnički dom usvojio je Zakon sa jednim amandmanom.

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ

Evo, ovako kaže, ovdje je rečeno da se iza člana 29. dodaje novi član 29.a) koji glasi:

“Član 29.a)

Stupanjem na snagu ovog zakona Arhiv BiH će, u skladu sa Zakonom o arhivskoj građi i Arhivu BiH, preuzeti arhiv i dokumentaciju Uprave za geodetske i imovinskopravne poslove, a odluku o statusu opreme, inventara, sredstava za rad, službenih prostorija i zaposlenih u Upravi donijet će Vijeće ministara BiH, na prijedlog Ministarstva civilnih poslova BiH, u roku od 60 dana od stupanja na snagu ovog zakona.”

Koliko sam razumio ovaj amandman nije preuzet.

DUŠANKA MAJKIĆ

Nije.

SULEJMAN TIHIĆ

Niste Vi u Komisiji?

_____ (?)

Nije niko preuzeo.

DUŠANKA MAJKIĆ

Usaglašavanje i gotovo.

_____ (?)

Imamo različite tekstove, usaglašavanje, pa će to biti predmet ...

DUŠANKA MAJKIĆ

Pa nije obavezno da se preuzme.

SULEJMAN TIHIĆ

Pa dobro, uobičajeno je.

DUŠANKA MAJKIĆ

Pa ne mora. Poslije usaglašavanja ... zakone. Nije obavezno.

SULEJMAN TIHIĆ

Uglavnom, nije to preuzeto, da bude jasno potpuno. Uredu.

Da li se još neko javlja za riječ?

Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ

Pa ja bih vrlo rado, ako je predlagatelj zakona ovdje čuo, jer iz onoga što se dalo u raspravi čuti i razumjeti, imamo tu dva suprotstavljena stajališta. Stajališta Vijeća ministara BiH, kao predlagatelja, da se ta institucija, kao naslijeđena ... za vrijeme potpisivanja Dejtonskog sporazuma, ukine, a ona je morala biti do sada već transformirana odlukom ovog parlamenta ili je morala biti ukinuta. Dakle, ne može ona ostati kao takva, naslijeđena. I, s druge strane, stajalište da se ta institucija ne treba ugasiti. Pa bih ja volio, prije nego što se odlučim koji ću karton podignuti, da čujem mišljenje i predlagača zašto je to tako.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Gospodin Bariša Čolak. Izvolite.

BARIŠA ČOLAK

Hvala, gospodine predsjedatelju. Cijenjene izaslanice, izaslanici Doma naroda.

Ja sam probao objasniti i na Zastupničkom domu, naravno, vi niste bili na Zastupničkom domu, imate pravo pitati. Prije svega, htio bih na određen način odgovoriti gospodinu Rančiću. Pa nije moguće obrazloženjem nešto ukidati, ukida se odredbom koja je ovdje, koja je u tekstu Zakona napisana ovako kako je napisana. Naravno, ukoliko Zavod za geodetske poslove BiH, kao takav, zaista nije postojao, postojala je Uprava i upravo to što ste vi kazali, slijedom članka 29., stavka 1. osnovnog teksta Zakona, to se jednostavno treba završiti. Ja mogu prihvatiti ovo o čemu je govorila gospođa Alma, međutim, šta je rješenje? Rješenje je da to ukidamo šeste godine.

Nažalost, došli smo u ovo vrijeme. Zašto se to nije ranije napravilo? Postoje određeni razlozi, vjerojatno, za to i mislim da zaista moramo postupiti u skladu sa člankom 29., stavak 1. temeljnog Zakona. Ne, mi nemamo druge mogućnosti, naprosto, nemamo druge mogućnosti. Vama za informaciju, a možete se dodatno informirati, vi znate da ona nije niti u proračunu već zadnjih možda 4, 5 ili više godina. Prema tome, moramo jednostavno ovo skinuti s dnevnog reda. Evo, ja bih vas zamolio da to završimo.

Hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se još neko javlja za riječ?
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ

Dakle, želim malo sa poštovanim ministrom, uvaženim ministrom Čolakom... Iz njegove prve rečenice, kad je kazao da želi meni odgovoriti, ispalo je da sam ja rekao jednu kontradiktornost, jednu netačnu stvar. Naravno, rekao sam i ponavljam da su tekst Zakona i obrazloženje koje je dato i koje prati ovaj zakon u potpunoj kontradiktornosti. To sam rekao i to sada i tvrdim. Ono što su obrazlagali i stvari koje sam govorio i koje sam vam čitao i citirao, potpuno su u suprotnosti sa odredbama Zakona. Govorite da ćete nešto riješiti i da mu je mjesto u članu 29., a, u stvari, njega nema u članu 29., brišete ga i to novim članom 29.a). I tamo govorite da će se riješiti, a, u stvari, vi ne rješavate status, ni ljude, ni opremu, ni imovinu, nego ih brišete, da ne postoje, a tek će Vijeće ministara BiH vidjeti šta će i kako će i sa ljudima i sa opremom.

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se još neko javlja za riječ? Ako se ne javlja, zaključujem raspravu.

Stavljam Prijedlog zakona na glasanje.

Ko je za? 9 je za.

Ko je protiv?

Ko je suzdržan?

4 protiv i 1 suzdržan.

Imamo većinu. Konstatujem da je Prijedlog zakona usvojen jer postoje i entitetske većine.

Budući da je Zakon usvojen u različitom tekstu u odnosu na Predstavnički dom, moramo formirati komisiju za usuglašavanje teksta zakona. Ima li prijedloga? Rančić.

HAZIM RANČIĆ

Alma Čolo.

SULEJMAN TIHIĆ

Alma Čolo. Klub Hrvata, koga predlažete u komisiju?

BRANKO ZRNO

Gospodin Jović.

SULEJMAN TIHIĆ

Ivo Miro Jović, je li? Dobro. Klub Srba?

DRAGO LJUBIČIĆ

Koprivica.

SULEJMAN TIHIĆ

Koprivica. Dobro. Imamo, znači, Alma Čolo, Ivo Miro Jović i Zoran Koprivica.

Glasamo o sastavu komisije.

Ko je za?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo izabrali komisiju.

Evo, sugestija da se to uradi do ovog zadnjeg zasjedanja u ovoj godini kako bismo mogli imati usvojen zakon.

Imamo sada zaključak.

IVO MIRO JOVIĆ

/mikrofon nije uključen/

SULEJMAN TIHIĆ

Posebno ćemo se izjašnjavati o zaključku, jel' tako?

/zajednička diskusija/

ILIJA FILIPOVIĆ

.../nije uključen mikrofon/... onda se ne treba o tome izjašnjavati, to je stvar ...

SULEJMAN TIHIĆ

Neka ide onda na povjerenstvo ako bude bilo potrebno, da i to ...

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, onda prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda,

Ad. 15. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o platama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine s Mišljenjem Komisije za finansije i budžet Doma naroda – predlagač: Predstavnički dom PSBiH

SULEJMAN TIHIĆ

Na prošloj sjednici Doma naroda PSBiH, usvojili smo da se ovaj prijedlog zakona razmatra po skraćenoj proceduri. Ovo je prvo čitanje Zakona. Po članu 100., vodi se rasprava o nužnosti i principima na kojima je Zakon zasnovan. Dobili ste Prijedlog zakona, kao i Mišljenje nadležne Komisije za finansije i budžet. Komisija nije podržala principe predloženog Zakona.

Riječ dajem predsjedavajućoj Komisije, gospođi Dušanki Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

Dakle, u zadnje vrijeme očito se previše bavimo ovim pravobraniocima, oni su očito napravili dobru lobi grupu u Parlamentarnoj skupštini BiH. Imamo svaki put neki zakon ili nešto što se dodiruje, na neki način, pomoćnika pravobranioca. Dakle, i ovaj zakon, to je predlagač Predstavnički dom, mijenja, u stvari, Zakon o platama, u članu 11. platnog razreda, b.6. (?) rukovodno radno mjesto, nakon riječi “pomoćnik ministra” dodaju se riječi “pomoćnik pravobranioca”, izjednačava pomoćnika ministra i pomoćnika pravobranioca.

Mi smo imali na sjednici predstavnika Ministarstva finansija i, kao što vidite u Mišljenju o Prijedlogu zakona, Komisija je sa 1 glasom za i 3 glasa protiv odbila principe Zakona, jer, prema mišljenju ministarstva, članom 11. Zakona o platama u institucijama BiH, kojim se regulišu platni razredi i koeficijenti za državne službenike, utvrđeno je da se rukovodećem državnim službeniku u rangu pomoćnika rukovodioca primjenjuje platni razred b.5., odnosno, koeficijent 3,55, a za pomoćnika ministra platni razred b.6., odnosno koeficijent 4,20, odnosno, za pomoćnika direktora Uprave za indirektno oporezivanje b.8., odnosno koeficijent 5,51. To znači da nisu precizirana, po nama, opšta pravila, izuzeci, bez obzira što se radi o rukovodećim državnim službenicima i zbog toga Komisija za finansije i budžet nije dala saglasnost za prolaznost ovog zakona.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Hvala lijepo.

U skladu sa članom 101. Poslovnika Doma naroda, Dom se izjašnjava o Mišljenju Komisije. Ako Dom prihvati Mišljenje Komisije, predloženi zakon smatra se odbijenim.

Je li imamo još? Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ

.../mikrofon nije uključen/... nekoliko rečenica kazati o ovom zakonu, kao i o Zakonu o Pravobranilaštvu.

Dakle, prva je da mi apsolutno mi ne pada na pamet da se borim za nekakav poseban status u smislu da se napiše kakav je to njihov status tamo ili da im ja određujem platu. To mi ne pada na pamet. I smatram da i njihov status i njihova plata, kao i plata još nekih osoba koje su izostavljene u Zakonu o platama, treba biti jednostavno propisana tamo u zakonu, mi to izglasamo i onda nema dileme, nećemo se dovoditi u poziciju da neki službenik u Ministarstvu finansija i trezora za neke tamo, nekom analogijom, primjenom nekog zakona, on određuje i propisuje platu. Dakle, apsolutno nisam zainteresovan da kažem Pravobranilaštvo je u rangu ministarstva ili neke upravne organizacije, ili neki drugi poseban status, ili ovo ili ono, ne, poštujem njihov rad, itd., znam koje su njihove zadaće i najjednostavnija je stvar da se i njihova plata, ili status Pravobranilaštva, napišu u zakonu, njihov je status takav, tog je ranga, njihove plate su takve i molim lijepo. Nema proizvoljnosti pojedinaca kod primjene zakona.

Ono što želim da kažem jeste da je pojavljivanje i Zakona o Pravobranilaštvu, izmjena i dopuna, kao i ovog Zakona o platama, mislim proizvod jedne tamo situacije u Pravobranilaštvu i odnosa prema Vijeću ministara BiH i prema resornom ministarstvu, mi smo to saznali na kraju priče, na kraju Komisije za finansije, vezano za ovaj zakon, a to je da su ti ljudi, haman, nezadovoljni tim statusom i određivanjem plate, podnijeli tužbu sudu da im se utvrdi to njihovo pravo. Resorno ministarstvo i Vijeće ministara BiH, haman je uzvratilo tako što je napravilo Zakon o Pravobranilaštvu gdje je te ljude, koji su tužili, izbrisalo im status i pretvorilo ih u državne službenike. Naravno, mi to nismo znali, saznali smo na kraju.

Pošto je u različitom tekstu u Predstavničkom domu usvojen zakon i kod nas ovdje, išlo se na usaglašavanje i onda su u zakonu ostali kao pomoćnici pravobranioca, a onda se resorno ministarstvo, kroz naš rad pobrinulo da se, ako nije moglo to tamo da prođe kroz Zakon o Pravobranilaštvu, obori ovaj Zakon o platama.

Dakle, ponavljam, ne želim uopće da određujem ni status Pravobranilaštvu, ni plate ni pravobraniocu, ni zamjeniku, ni njihovim pomoćnicima, ni službenicima, ali smatram da je neophodno izbjeći eventualnu pogrešnu primjenu zakona ili samovolju, na način da se one osobe, ona lica koja imamo u raznoraznim institucijama, a ne nalaze se u zakonu, da ih se tamo uvrsti. Neka dođe prijedlog od Ministarstva finansija i Vijeća ministara BiH i da se jasno i precizno zna čija su i kakva prava.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ

Hvala lijepo.

Također, ne želim se staviti u ulogu nečijeg odvjetnika, a želim ukazati kolegama da je nužno donijeti ovakve izmjene i dopune ovog Zakona o plaćama. Jedna kategorija ljudi koja nakon položenog sudbenog ispita treba nužno imati, ja mislim, osam godina staža, pred sudovima zastupaju BiH. To je odgovoran posao i vrlo stručan. I ukoliko imamo pravilno unutarnje ustrojstvo Pravobraniteljstva, pod općim i posebnim uvjetima potpuno su identični kao što je to i sa pomoćnicima, odnosno, pomoćnicima ministara. Da li je adekvatno određeno baš da taj iznos bude? Ali, u svakom slučaju, sa ovakvim primanjima i ovim koeficijentom, mi možda za vrlo kratko vrijeme nećemo imati u Pravobraniteljstvu ljude, jer itekako im se pružaju ogromne mogućnosti sa ovakvim stažom, i ovako stručni ljudi vrlo lako za duplu plaću mogu raditi koliko je to sutra. Eto.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Ko se još javlja za riječ? Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ

Uz dužnu ispriku kolegama koji su govorili, ja bih zamolio da se vi ne bavite ovdje socijalnom politikom i da se ne bavite selektivnom primjenom zakona. Onaj ko je donosio Zakon o plaćama korisnika proračuna BiH imao je u vidu i složenost poslova i stručne kvalifikacije, radna iskustva svih kategorija uposlenika i pokušaj da se na mala vrata izjednači zamjenik, odnosno, pomoćnik pravobranitelja sa pomoćnikom ministra je nekorektan. I mi smo zbog toga to odbili, to je bio prvi razlog. Prvo što je nekorektno, mi smatramo, smatrali smo, većina nas tamo, da je to nekorektno. Drugo, smatramo da pojedinačna rješenja ne smiju dolaziti u Parlament ovako kao što dolaze. Ako ima problema, neka se sagledaju pa neka se ide cjelovitim zahtjevom. I treći razlog, koji je kolega Rančić spomenuo, mi smo pri kraju same rasprave o ovome pitanju saznali da se vodi sudski postupak, pa bi naše prihvatanje ovakvog zakona bilo prejudiciranje sudske odluke, zapravo, stavljanje na bodvu (?) onih koji su tužili državu, odnosno, Vijeće ministara BiH ili neku drugu državnu asocijaciju.

Prema tome, mi smo zauzeli vrlo jasan stav da ne prihvaćamo principe ovog zakona, da ne prihvaćamo ovaj pristup. O tome se možemo izjasniti, a pokušavati nas uvjeravati, jer ako budemo išli na princip ucjene da će ko ima..., ovo je strašna zemlja, velikih mogućnosti, svi imamo šanse birati ono što hoćemo raditi i što nećemo raditi, ko god ima u ovoj zemlji slobodu, zdravlje i bilo kakav posao, može biti presretan.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se još neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, onda pristupamo izjašnjavaњу, glasanju o Mišljenju komisije.

Ko je za da se usvoji Mišljenje komisije?

Ko je protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da je usvojeno Mišljenje Komisije uz 1 glas protiv i 2 glasa suzdržana, čime je Zakon pao.

Prelazimo na tačku 16.,

Ad. 16. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o nestalim licima – predlagač: Zajednička komisija za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku (prvo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

Dobili ste Mišljenje Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku. Komisija je prihvatila principe predloženog Zakona. Ovo je prvo čitanje Zakona ... članu 100. Prvo se vodi rasprava o nužnosti i principima na kojima je Prijedlog zakona zasnovan. Predstavnički dom je usvojio Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Dajem riječ prvom zamjeniku predsjedavajućeg Komisije, Zoranu Koprivici, ako želi.

ZORAN KOPRIVICA

Ja mislim da nema potrebe, gospodine predsjedavajući, posebno da o ovom pitanju, evo, vi ste dobili i Prijedlog zakona i stav i mišljenje Komisije. Mislim da postoje određena pitanja koja smo i na Komisiji kontradiktorno razmatrali i predlagali i jednostavno ja bih ostavio Domu da se o tome izjasni. Zaista nemam ovom prilikom potrebu ništa posebno komentarisati, nego bih prepustio članovima, delegatima Doma naroda PSBiH da se o tome izjasne.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Za riječ se javila gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

Evo, vidimo jedan zakon koji se povlači od 8. mjeseca da bi, evo, konačno došao u prvom čitanju. Znamo da BiH ima Zakon o nestalim licima, koji je usvojen 2004. godine, i da je u tom zakonu predviđeno formiranje Fonda za podršku nestalim licima. To je praktično i djelimično riješeno kroz donošenje Odluke o osnivanju Fonda za podršku porodicama nestalih u BiH. Trebalo je da se riješi nekoliko pitanja kao što je pitanje sjedišta, načina finansiranja i upravljanja tim fondom i tu nije postignuta saglasnost. O čemu se, u stvari, radi? Bez obzira što sve priče između dva entiteta i pokušaji da se usaglasi ovaj zakon nisu uspjeli, Zajednička komisija za ljudska prava i izbjeglice, i da ne nabrajam sve, ipak je poslala zakon u parlamentarnu proceduru, znači, bez obzira na nepostojanje saglasnosti.

U čemu su ključna neslaganja? Prvo, zakon je veoma široko postavio korištenje ovih prava. A ja hoću sada, evo, skoro smo imali, u bliskoj prošlosti smo imali slučajeve kada je taj liberalizam u korištenju pojedinih socijalnih prava doveo Federaciju BiH do blokade gotovo cijelog finansijskog sistema, što utiče na kraju i na stabilnost same BiH zbog toga. Dakle, pitanja socijalnih prava, koja su isključivo u nadležnosti entiteta, i dizanje na nivo BiH, mi smatramo..., a sredstva treba da obezbijede entiteti, to je problem oko koga se nismo mogli dogovoriti. To je prva stvar.

Druga stvar je da, kad nešto planirate, morate znati o kojem obimu se radi. Dakle, mi smo trebali da znamo, da imamo centralnu bazu podataka nestalih u entitetima i Brčko Distriktu i da iz nje možemo da utvrdimo tačno koliki je broj korisnika ovog socijalnog prava. I šta je? Upućeno je pismo entitetima i Brčko Distriktu. I RS odgovorila da ima bazu podataka, da 1.794 lica uživaju civilnu ličnu invalidninu, da 2.013 lica uživa porodičnu invalidninu. Dakle, ona je jasno rekla sa kojim kapacitetom raspolaže. Federacija BiH i Brčko Distrikt nemaju evidenciju nestalih na osnovu koje bi uopšte mogli planirati finansijska sredstva za ovu namjenu. Federacija BiH je rekla – nemamo bazu podataka o tome, a kao parametar za procjenu uzima se najmanje tri puta više osoba kojima pripada to pravo po ovom zakonu. Čak su pokušali još jedan način da dođu do podataka koliki je broj korisnika tog socijalnog prava, pa je u Federaciji BiH napravljena anketa. Nijedno ni drugo ne obzbeđuje validan podatak za ovu namjenu. Dakle, Brčko Distrikt je rekao – imamo, ali nepouzdanu. Dakle, nemamo šta da vam kažemo.

Eh, pošto nemamo šta da kažemo, a u RS-u je to dobro regulisano, dakle, ti korisnici imaju mjesečnu naknadu i korisnici porodične i lične invalidnine, mi smatramo, znači, nije dobijena saglasnost entiteta u toku samog rada na zakonu, stoga smatram da predstavnici RS-a, odnosno Klub delegata u srpskom narodu ne bi trebao podržati principe ovog zakona.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Ko se još javlja za riječ? Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO

Pa, evo, ja bih samo podsjetila da je Zajednička komisija za ljudska prava pokušala da prevaziđe problem koji mi imamo nesporno u državi, jer veliki broj članova porodica nestalih je pokrenuo postupke pred Ustavnim sudom BiH radi zaštite svojih prava. Pa iz odluka Ustavnog suda BiH proizilazi da se nalaže Vijeću ministara BiH, Vladi Federacije BiH, Vladi RS-a i Vladi Brčko Distrikta da bez odgađanja osiguraju da operativno funkcioniraju Fond za pomoć porodicama nestalih osoba u BiH i centralna evidencija nestalih osoba u BiH, koji su osnovani u skladu sa Zakonom o nestalim osobama.

S obzirom da nema konsenzusa na nivou entiteta u pogledu rješavanja ovog pitanja, donošenje ovoga zakona bi pomoglo da se ta pitanja riješe i da se ispuni obaveza koja proizilazi iz presuda Ustavnog suda BiH, koje su konačne i obavezujuće. Ali, očigledno je da nema političke volje i ja pretpostavljam kakav će ishod današnjeg glasanja biti o principima ovog zakona.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Gospodin Drago Ljubičić.

DRAGO LJUBIČIĆ

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo.

Dobar dio onoga što sam ja imao namjeru da kažem, vezano za Prijedlog izmjena i dopuna ovog zakona, rekla je u svom izlaganju gospođa Dušanka Majkić. Ali, evo, ja ću pokušati da kažem i svoj stav mimo ovoga što smo čuli od gospođe Dušanke.

U predloženim izmjenama Zakona o nestalim licima ima nekoliko nedefinisanih pitanja, što otvara velike dileme po pitanju, po mom ličnom mišljenju, i primjene ovog zakona. I upravo je to u duhu i ovoga što je gospođa Dušanka govorila kada je u pitanju naš stav o ovome. Znači, kada je u pitanju naša podrška, upravo zbog određenih otvorenih pitanja koja nisu ni malo jednostavna, koja mogu biti predmet vrlo velike manipulacije, iz tih razloga, jednim dijelom, je i ovakav naš stav, što ste imali prilike da čujete.

Ovdje je jedno od ključnih, po meni, pitanja, pitanje centralne baze podataka. U ovom zakonu je predviđeno, evo, čuli smo od nekoliko ovih izlagača, a sami smo čitali ovaj zakon, formiranje tog fonda iz kojeg bi trebala sad da se finansiraju određena prava kategorije ovih ljudi. Mi kod formiranja ovog fonda nemamo osnovnog ulaznog podatka na osnovu kojeg bi se mogla planirati budžetska sredstva, ako idemo na planiranje, ako bismo se uopšte dogovorili oko tog formiranja. Čuli smo ove podatke koje smo dobili, jer smo tražili na Komisiji podatke, da se izjasne nadležna ministarstva iz entiteta, da vidimo imamo li te podatke. Evo, ja ću ponoviti dio toga i ono što je rekla gospođa Dušanka, dobili smo podatke iz RS-a, nešto smo dobili i kada je u pitanju Distrikt Brčko, spominje se tamo cifra od 169 lica. U Federaciji BiH sprovodi se anketa i čak se pravi procjena na bazi podataka iz RS-a. Po meni je to krajnje neozbiljno, neodgovorno. Gledajte, da na bazi sad takvih podataka mi idemo uopšte na formiranje fonda i da možemo iz državnog jednog ministarstva dobiti prijedlog ovakvog zakona na bazi ovih podataka, da idemo u ovakva rješenja.

Na kraju, predloženi načini obezbjeđivanja sredstava fonda. Tamo je predviđeno udruživanje sredstava na nivou entiteta, gdje se nije moglo dogovoriti, ili da entiteti prihvate obavezu, gledajte, isplate povoljnijeg prava na osnovu rješenja koja donosi fond. Pa valjda je jasno svima da je to jedino moguće ako se entiteti dogovore. A drugo, prihvatanje ovog drugog rješenja otvara jednu veliku sumnju, po meni, evo ja sad govorim svoj lični stav, problematična bi bila ta rješenja koja bi izdavao ovaj fond. To lično mislim i to je još jedna dilema lično kod mene zašto se neću izjasniti i podržati prijedlog izmjena ovog zakona.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Evo, jasno je da ovo neće moći proći.
Božo, izvolite. Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ

Gospodine predsjedavajući.

Dobro, slutim i ja da će ovaj prijedlog proći tako kako se već da osjetiti iz ovih rasprava, međutim, ne mogu prešutjeti barem tri-četiri rečenice da progovorim o tome.

Očito je da rješavanje jednog vrlo osjetljivog pitanja nestalih osoba na razini BiH, kao cjeline, dakle, svih naroda, svih građana kojih se to tiče, jeste važno pitanje i mi ga ne smijemo ignorirati. Međutim, isto je tako očito da je ovaj zakon vrlo trajavo i brzopleto pripreman i da nije ispunio osnovne pretpostavke da bi dobio odgovarajuću potporu, čak i kad ne bi bilo političkih otpora.

Dakle, dovoljno mi je samo da se ostave neka pitanja otvorena, kao, recimo, pitanje, što nije nebitno, pitanje sjedišta toga fonda, pitanja elementarnih prava koje bi taj fond osiguravao, pitanje njegove nadređenosti entitetskim tijelima vlasti, pitanje izvora sredstava, itd. Ali, meni ovdje, pored ostalog, djeluje kao konfuzan i nedovoljno pripremljen i nedovoljno jasan iskaz iz presude Ustavnog suda BiH, koji nalaže Vijeću ministara BiH, vladama Federacije BiH i RS-a, Vladi Brčko Distrikta, da bez odgode osiguraju operativno funkcioniranje Fonda za pomoć obiteljima. Ja, zaista, uz sav napor, ne mogu razumjeti o čemu se ovdje radi. Što znači da se naloži nekome da se uspostavi operativno funkcioniranje fonda koji, praktično, ne postoji?

Dakle, žao mi je što će i ovaj zakon biti danas odbijen, što neće biti prihvaćen, ali ja se zalažem za to da svi, i predlagači i mi i druga nadležna povjerenstva, malo se ozbiljnije pozabavimo ovim pitanjem i da uz nekakvu korektniju elaboraciju nam pripreme novi prijedlog što je moguće prije. Evo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Ako se više niko ne javlja za riječ, a vidim da se ne javlja, prelazimo na glasanje o Prijedlogu zakona o nestalim, izmjenama i dopunama Zakona o nestalim licima.

Ko je za? Znači, 10 je za.

Ko je protiv? 4 protiv.

Idemo u drugi krug, je li tako?

Ponovo glasamo.

Ko je za? 10.

Protiv? 4.

Zakon nije prošao, nije dobio entitetsku većinu.

Prelazimo na 17. tačku dnevnog reda,

Ad. 17. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – predlagač: Vijeće ministara BiH (prvo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ

Dobili sre Prijedlog zakona kao i Mišljenje Ustavnopravne komisije. Komisija nije podržala principe predloženog Zakona. Predstavnički dom je usvojio Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona u prvom čitanju.

Riječ dajem predsjedavajućem komisije, Ivi Miri Joviću. Izvolite, gospodine Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ

Hvala lijepa.

Na našem Povjerenstvu je zauzet, inače još davno, stav kada imamo raspravu o novom zakonu ili izmjene i dopune zakona, ukoliko nema nazočnog predlagatelja, da o zakonu ne raspravljamo. No, kako je svima nama u Povjerenstvu poznato značenje ovoga zakona za BiH i njene građane, moram reći, u ovom trenutku, puno značajnijeg nego neki drugi zakoni, mada je svaki zakon važan, Ustavnopravno povjerenstvo se opredijelilo, ipak, raspravljati i podržali smo ustavni osnov. Međutim, kada su u pitanju načela zakona, onda smo imali, praktički, tri glasa protiv i jedan glas za.

Rukovođenje članova Povjerenstva, kada su u pitanju načela, jeste što odrednice ovoga zakona u nekoliko navrata, mislim u nekoliko članaka, nemaju jednu svoju dosljednost i nisu prepoznata ona značenja koje bi trebao ovaj zakon da ponudi BiH. Ključna stvar jeste da je doista, u svakom trenutku, ovaj zakon na granici između onoga demokratskog i onoga što bi se moglo nazvati nedemokratskim, jer ovim zakonom se priječi..., i koliko duboko ili koliko zalazi u ono što bi moglo narušavati i ljudska prava i koliko bi moglo narušavati druga prava čovjeka i građanina. Ali ono što, na neki način, izaziva pozornost jeste da se određenim člancima, kada je u pitanju terorizam, i kada je priznanje čovjeka da je organiziran u terorističku organizaciju, ukoliko to prizna pred tijelima vlasti, osobođen je krivnje. Ili, ukoliko se oduzme brod ili zrakoplov, kako se i navodi, bit će kažnjem do tri godine zatvora. Dovedst će ljude, toliki broj ljudi u opasnost. Ali, ako ne plati porez 10 tisuća maraka, onda je nužno da će biti najmanje tri godine, kaže... Ja sam i prošli put, na našem ovdje sastanku, kada smo raspravljali slično o ovom istom zakonu koji je bio prije ponuđen, ukazivao na neke nedosljednosti. Ili, kada je u pitanju osuda, nema osude onoga što je osudio Evropski parlament, a to je totalitarne sustave.

Mi smo, kao Povjerenstvo, razmišljali, s obzirom na važnost ovog zakona, da bi bilo dobro danas da zauzmemo stajalište da se on ponovo vrati ministarstvu za kratko vrijeme na doradu, jer siže onoga što smo imali na prošlom zasjedanju, ili pretprošlom, kad smo imali ovaj zakon, i onoga danas što će se čuti od uvaženih kolega, mogao bi poslužiti ministarstvu da napravi jedan, evo, reći ću, primjereniji zakon, izmjene i dopune Kaznenog zakona.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Riječ dajem predlagачu Zakona, pa ću onda delegatima.

BARIŠA ČOLAK

Hvala Vam, gospodine predsjedatelju.

Pa, prije svega, evo, pošto sam čuo od predsjednika Ustavnopravnog povjerenstva određena promišljanja, htio bih kazati da je, zapravo, najveće umijeće naći jedan harmoničan odnos između onoga što svaka država poduzima, a to je kako preduprijeti, kako spriječiti, kako osujetiti, onemogućiti kriminal, posebice organizirani kriminal, da ne govorim o terorizmu i drugim vidovima kriminaliteta i, na drugoj strani, zaštititi temeljna ljudska prava i slobode koje su zajamčene Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i temeljnim slobodama. I to jeste jedan izazov s kojim se zapravo suočavaju sve države, posebice kroz izmjenu svoje zakonske legislative u okviru kaznenog zakonodavstva.

Naravno da nije to jednostavno, nije to lako, ali ovim izmjenama i ovim dopunama, tim za praćenje primjene kaznenog zakonodavstva je zaista, kroz jedno dugo vremensko razdoblje, pokušao uvažiti sve ove činjenice o kojima vi govorite. Zaista je pokušao sve staviti na stol i pokušao je kroz jednu raspravu, na jedan demokratski način, uvažavajući, prije svega, pravila struke, doći do najboljih rješenja.

Ja, dakako, ni ovom prilikom neću ustvrditi kako su ovo najbolja rješenja, kako su ovo najidealnija rješenja i kako ona, možda već za koji mjesec ili godinu dana, neće biti takođe podvrgnuta određenim preispitivanjima, hoće li nas praksa demantirati ili ne, ali, uostalom, i ovaj tim koji prati primjenu ima zadaću da ispravlja ono što nije dobro u praksi i da to usuglašava, prije svega, sa međunarodnim konvencijama. Ovaj zakon jeste u najvećem dijelu, ja bih se usudio kazati možda i 70%, implementacijski zakon. Dakle, preuzima se ono što je BiH već na određen način, kroz ratifikaciju međunarodnih sporazuma, međunarodnih konvencija, mislim i na UN konvencije i mislim na konvencije Vijeća Evrope, prihvatila.

Zaista se pokušalo i kroz amandmane koji su bili usvojeni, koji su bili, zapravo, predloženi od strane zastupnika u Zastupničkom domu. Bilo ih je ukupno 31, od čega 24, čini mi se, samo od jedne stranke, gdje je sad prihvaćeno 10 amandmana, što u potpunosti, što djelomično, izići u susret i tim zahtjevima, ali ponovo održati jednu razinu ovog zakona, ono što traže međunarodne konvencije i ono što je praksa, dakle, dosadašnja praksa kroz praćenje primjene našeg kaznenog zakonodavstva, to se pokazalo kao ne najbolje rješenje (?).

Jesu li kazne, zapriječene kazne, jesu li zakonski minimumi i zakonski maksimumi na najbolji način određeni? Ovaj tim koji je radio, vjerujte tamo radi 17 ljudi od kojih imamo predstavnike, prije svega, sudske vlasti, dakle onih koji rade u sudu i u tužiteljstvu, kako u entitetima, tako u Distriktu Brčko i na razini države BiH, jednako i predstavnike advokatskih komora, pokušali su doći zaista do ovog rješenja. Ja vam sa sigurnošću mogu samo ustvrditi da se do ovog došlo jednim konsenzusom, na zadnjem sastanku samo su izostala dva člana ovog povjerenstva, ovog tima, gospođa Uzunović i gospodin Simović, uvaženi profesor Simović, svi su drugi bili na tom sastanku i ovo je konsenzusom, dakle, i oni amandmani koji su razmatrani su prihvaćeni.

Ja bih želio vas uvjeriti, ako je to, naravno, ikako moguće, da se ovaj zakon podrži u ovom prvom čitanju. Da se ostavi mogućnost djelovanja kroz amandmanski pristup, jer mislim da još uvijek ima dovoljno prostora, ukoliko se cijeni da neka rješenja mogu biti poboljšana, a mislim zaista da bi bila prava šteta da on ne prođe u prvom čitanju.

Hvala vam lijepo.

SULJEMAN TIHIĆ

Hvala lijepo, ministre.

Gospodin Šaraba. Prvi se javio za riječ, pa onda ima gospođa Alma, pa gospođa Majkić, gospodin Zrno.

SLOBODAN ŠARABA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, u toku rasprave jučer na Ustavnompravnoj komisiji iznio sam svoje protivljenje principima ovoga zakona i rekao sam da su principi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku potpuno sporni. Dakle, ono što je najspornije u svemu tome, početak ću možda od kraja ovoga zakona, potpuno je upitna nadređenost ovoga zakona entitetskim zakonima i zakonu Brčko Distrikta, jer smatram da se ovim zakonom ne može nametati obaveza entitetskim zakonodavstvima da mijenjaju svoj krivični zakon tako da on bude usklađen sa ovim zakonom, s obzirom da je krivično zakonodavstvo u isključivoj nadležnosti entiteta.

Dakle, moj je utisak i moje lično mišljenje je da se čestim izmjenama Krivičnog zakona BiH i Zakona o krivičnom postupku namjerava umanjiti značaj entitetskog zakonodavstva, a posljedica tog umanjenja je potpuna centralizacija, odnosno, na ovaj način se vrši perfidna centralizacija krivičnog zakonodavstva u BiH.

Moje protivljenje je i jednom poglavlju ili jednom posebnom dijelu u ovome zakonodavstvu, koji se tiče proširenog oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom. Član 110. ovoga zakona je potpuno nerazumljiv i upućuje na osnovu čega sud može smatrati da su opravdani razlozi i da se bez pravosnažne sudske presude može izvršiti oduzimanje imovine. Dakle, taj dio je potpuno sporan i ja smatram da on ne može naći mjesto u ovom zakonskom propisu, da ga treba brisati i da na taj način ne treba dati sudovima mogućnost da bez pravosnažne sudske presude mogu vršiti oduzimanje imovine.

I, naravno, na početku ovoga zakona postoji niz nejasnih odredbi, niz nejasnih stavova, pogotovo u onome dijelu koji govori o stranim službenim licima u BiH i međunarodnim službenicima, dakle, uvođenje potpuno nejasnih pojmova i otvaranje mogućnosti da se ovako nejasni pojmovi nađu i da tako nejasni pojmovi ostanu u ovome zakonskom projektu.

Naravno, ni definicija pravnog lica koja je data u ovome zakonu nije u skladu sa Zakonom o lokalnoj upravi i samoupravi i Zakonom o privrednim društvima i definicija pravnog lica u Krivičnom zakonu ne smije i ne može da se razlikuje od definicije pravnog lica u ovim zakonskim projektima.

Dakle, sve su to moje krupne primjedbe na ovaj zakonski projekat i smatram da u narednom periodu se Ministarstvo mora pozabaviti ovim i drugim primjedbama kojih će biti kako bi se ovaj zakon na kraju, ipak, mogao usvojiti, ali ne nikako ovakav kakav imamo danas ovdje.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO

Pa, evo, ja bih na početku svoje diskusije malo replicirala gospodinu Šarabi. S obzirom da se u posljednje vrijeme javljaju sve više tendencije da zakoni entiteta i Brčko Distrikta ne trebaju da budu usaglašeni sa zakonima BiH, znači, sa zakonima ovog parlamenta. Ja mislim da je to pogrešna teza, jer pogledajte član 3., tačku 3.b) Ustava BiH u kojoj stoji da će se entiteti i sve njihove subdivizije u potpunosti pridržavati ovog Ustava i dalje, kao i odluka institucija BiH. Zakon koji donese BiH, Krivični zakon BiH, entiteti su dužni da svoje zakonodavstvo usklade sa ovim zakonom. Vi, znači, zagovarate jedan neharmonizirani pravni sistem koji ne može funkcionirati. Ukoliko imate na nivou države jedna zakonska rješenja, a na nivou entiteta neka druga zakonska rješenja koja su međusobno u suprotnosti, takav pravni sistem ne može funkcionirati i on ide ka svom raspadu.

Prema tome, ja razumijem, Vi možda imate takve tendencije, ali u Ustavu BiH tako ne piše. I dalje, kada ste počeli govoriti, govorili ste o Zakonu o krivičnom postupku. Ovo je materijalni zakon, ovo je Krivični zakon, Vi ste diplomirani pravnik i takve greške Vam se ne bi smjele desiti.

Prvo, ja bih malo elaborirala ovo što je govorio ministar. Ko poznaje krivičnopravni sistem bilo koje zemlje, ko se malo time bavio, zna da je najteži zadatak napraviti balans između efikasne borbe protiv kriminala, pogotovo organiziranog kriminala i transnacionalnog kriminala i zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda garantiranih međunarodnim dokumentima o zaštiti tih ljudskih prava. Međutim, država je ta koja treba da taj balans ocijeni u kojem pravcu treba da ide, da bi se zaštitila efikasno od kriminala. Jer vi kada štite društvo od kriminala, štite svakog građanina i štite istovremeno njegova prava i njegove slobode. Znači, ukoliko ste zaštićeni od strane države da protiv vas neko eventualno neće izvršiti krivično djelo zato što je to krivično djelo zakonom propisano i zato što je zakonodavac propisao adekvatnu kaznu, vi ste automatski, kao građanin ove zemlje, zaštićeni, zaštićena su vaša ljudska prava i slobode. Pitanje zaštite ljudskih prava, eventualnih počinitelja krivičnih djela je pitanje druge naravi i ono je, takođe, u kontekstu krivičnog zakonodavstva veoma osjetljivo. Ali ja mislim da tim za praćenje krivičnog zakonodavstva u BiH, koje čine istaknuti stručnjaci krivičnog, materijalnog i procesnog prava iz oba entiteta i istaknute sudije i tužiocima iz oba entiteta, koji je uradio osam izmjena krivičnog zakonodavstva BiH, procijenio je veoma dobro da li u ovom slučaju, prilikom donošenja ovakvih odredaba, postoji taj balans između efikasne borbe države protiv kriminala i, s druge strane, zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Pa ja bih, prije svega, htjela reći da je BiH u obavezi da svoje krivično-procesno zakonodavstvo uskladi sa međunarodnim dokumentima o borbi protiv terorizma, protiv transnacionalnog kriminala, protiv trgovine ljudima, protiv upotrebe nuklearnog oružja, znači, svi ovi dokumenti su ugrađeni u ovaj Krivični zakon i to je obaveza BiH. Želimo li da se uključimo u međunarodnu mrežu borbe protiv trgovine ljudima, protiv organiziranog kriminala, protiv terorizma, protiv transnacionalnog kriminala, mi moramo uskladiti svoje zakonodavstvo sa međunarodnim dokumentima. Inače ćemo ostati crna rupa u Evropi i, naravno, onda neće niko nama vjerovati, naši građani neće moći izlaziti iz zemlje, niko neće dopuštati da se naše granice otvore. I Vama izgleda takva situacija odgovara, ja ne znam za šta se, onda, Vi zalažete.

Druga stvar, ja mislim da ovo Mišljenje Ustavnopravne komisije, sa ovakvom jednom konstatacijom, uopšte ne stoji. Jer ovdje kaže – Ustavnopravna komisija je mišljenja da su odredbe predloženog zakona dosta uopćene, te da u primjeni, posebno kod sudova, zakon može stvarati nedoumice, što bi za posljedicu prouzrokovalo kršenje ljudskih prava i sloboda građana. Vjerujte, ja mislim da je to jedno proizvoljno mišljenje Komisije. U toj komisiji, sekretar je doktor pravnih nauka, ja njega molim da se malo aktivnije uključi kad se rade ova mišljenja, u rad svoje komisije. I ovdje dalje stoji da se to posebno odnosi na odredbe krivičnih djela vezano za zločine protiv čovječnosti i slična krivična djela. E, na šta bi se ovo moglo odnositi, jer Glava XVII. Krivičnog zakona se odnosi na krivična djela protiv .../nakratko isključen mikrofon/...

SULEJMAN TIHIĆ

Alma, uključi mikrofon.

ALMA ČOLO

... vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom. Ovdje nije dirano ni u krivično djelo genocida, ni u zločin protiv čovječnosti, ni u ratne zločine protiv civilnog stanovništva, niti u jedno djelo koje se tiče kršenja međunarodnog humanitarnog prava, ali je intervenirano u krivična djela trgovine ljudima, u krivična djela terorizma, u krivična djela koja su usklađena sa međunarodnim konvencijama koje propisuju određene obaveze za BiH, jer smo mi ratificirali te konvencije i ne možemo mi sad reći, mi ne želimo da te konvencije uključimo u naše krivično zakonodavstvo.

Takođe kaže – Prijedlog zakona nema osudu totalitarnih režima. Pa to može biti predmet amandmanskog djelovanja, to nije razlog da se odbiju principi zakona. Isto tako kaže –zaprijećene su oštrije kazne za neka krivična djela koja su blaža, a za teža... Pa, vjerujte, okvir, minimum i maksimum zatvorske kazne se utvrđuje u pogledu na različite okolnosti, na stepen društvene opasnosti krivičnog djela, vrijednost zaštićenog dobra, zatim stepen kriminaliteta. Vi spominjete otmicu broda ili zrakoplova. Pa mi nismo imali to krivično djelo, ja mislim, u našoj praksi 50 godina. Pa možda je zato ovaj zakonodavac, ustvari oni, mi smo zakonodavci, ali oni koji su predvidjeli maksimum ove zatvorske kazne, odredio takvu kaznu. Ali krivično djelo porezne utaje oštećuje naš državni budžet za milione maraka i tu je društvena opasnost jako pojačana. I tu je napad na zaštićeno dobro veoma snažan i zato su ljudi koji se bave ovim poslom, pa, vjerujte, ja sam 10 godina bila tužilac, ja ne bih smjela napisati ovo što ste vi napisali. I ja ne mogu podržati ovakvo mišljenje Komisije.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Gospodin Šaraba, replika je koliko sam ja razumio, je li tako?

SLOBODAN ŠARABA

Pa moram da kažem uvaženoj kolegici da je njeno obraćanje u jednom dijelu bilo dosta nekorektno, ali, dobro, to je njeno pravo. Ja znam da neke stvari koje se iznesu ovako, a koje su

istinite, često zaboje. Pročitao sam ja član 3. i tačku 3. ali, uvažena kolegice, pročitajte Vi član 3., tačku 1. gdje se utvrđuju nadležnosti BiH. Dakle, u ovome dijelu o kome ste rekli, ja znam da će entiteti i niže jedinice u potpunosti poštovati ovaj Ustav i ja se trudim, a znam da i RS u potpunosti nastoji da poštuje ovaj Ustav i sve ono što je utvrđeno u ovoj tački 1., jer to su izvorne nadležnosti BiH.

ALMA ČOLO

Moram kratko replicirati. Ali u toj istoj tački stoji da će entiteti poštovati odluke institucija BiH. Ovaj zakon je odluka institucija BiH, entiteti moraju harmonizirati svoje zakonodavstvo. Ja na komisijama imam problema što predstavnici iz RS-a stalno tvrde da zakoni entiteta ne moraju biti usaglašeni sa Ustavom BiH, što je pogrešno i što ne odgovara ostvarivanju principa ustavnosti i zakonitosti u bilo kojoj državi.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, dobro, hvala.

Imamo gospođu Majkić, pa gospoda Branko Zrno, Hilmo Neimarlija, pa Božo Rajić.

DUŠANKA MAJKIĆ

Dakle, ja bih podsjetila sve kolege, znači, radi se o Zakonu o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona i sad sam maloprije izbrojala, do sada je bilo devet izmjena i dopuna Krivičnog zakona. Dakle, ustavni osnov za njegovo donošenje valjda smo utvrdili onog momenta kad je Zakon donesen. Međutim, ono što je važno je da je to jedan od preostalih uslova za liberalizaciju viznog režima, to je ono što je značajno reći.

I drugo, da je, da smo mi, predstavnici RS-a, razgovor na ovu temu i raspravu na ovu stručnu temu predali Advokatskoj komori RS-a koja je trebala da izanalizira svaki od ovih ovdje prijedloga. Dakle, kakav će stav biti, da li će ovaj zakon dobiti zeleno svjetlo, da li ćemo uspjeti sa dodatnim amandmanima, jer je očito da mnogi smatraju da se na ovaj zakon treba amandmanski djelovati, o tome ćemo odlučivati u drugom čitanju. Dakle, mi ćemo sada podržati principe Zakona, učiniti sve da se on izmjeni u dijelu, u članovima na koje smatramo da treba djelovati, a konačno, hoće li Zakon dobiti prolaznost ili ne, to ćemo vidjeti u drugom čitanju.

Ja zaista samo se pitam i to mi, zaista, ministar nije odgovorio, jer mi smo imali jako mnogo primjedbi, dakle, Advokatska komora RS-a je napravila knjigu primjedbi, sad smo imali neke druge ljude koji su bili uključeni u taj postupak, evo, ni oni nisu došli konačno da daju stav. I uvijek se plašim da ljudi kada nisu u stanju da odbrane stav, onda se povuku, tako da ostane ovaj prostor u kojem se može svašta dešavati.

Dakle, evo, mi ćemo podržati u prvom čitanju, a definitivni stav vezano za Izborni(?) zakon dat ćemo poslije usvojenih amandmana. Dakle, ne prihvatam ovaj izvještaj Komisije.

SULEJMAN TIHIĆ

Ne prihvatate, dobro.

Da vidimo dalje, Branko Zrno, pa Hilmo Neimarlija, Božo Rajić.

BRANKO ZRNO

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Nakon gospođe Majkić, ja mislim da bih i ja trebao odustati od svoje diskusije. S obzirom na ono što nam je rekao uvaženi ministar Čolak, s obzirom na ono što smo čuli od primjedbi kolege Šarabe o pitanju zakonodavne hijerarhije, odnosno procesa usuglašavanja kaznenih odredbi i kaznenih sankcija, pitanja pravnoga lica, pa do ekspertize kolegice Čolo, mislim da smo i obavili čak i dobru raspravu i nije loše što smo to uradili, lakše ćemo se snalaziti u sljedećem čitanju. Ali ja podržavam ovo što je gospođa Majkić rekla, ne sve, ali ovaj dio gdje nas je sve pozvala da..., jer ipak moramo voditi računa o čitanju, ovo je prvo čitanje i htjeli mi ili ne htjeli, mi moramo voditi računa i o tome da je ovaj zakon zakon koji je uvjet istovremeno, a znamo svi zašto. Ali, isto tako, moramo voditi računa i o tomu da nama ovakav zakon treba, ljudi moji, ne samo zbog EU, ne samo zbog ovog ili onog, nama, ovoj zemlji, ovaj zakon treba. Ja isto mislim da se trebamo izjasniti o prvom čitanju ovoga zakona.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA

Izražavam zaista razumijevanje za razloge koje je iznio uvaženi ministar pravde i odustajem od diskusije.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Doktor Božo Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Evo, ja sam se upravo javio za raspravu u momentu kada je još uvijek, da tako kažem, bio na vagi odnos ovoga doma prema zakonu, odnosno, temeljem prijedloga Vijeća ministara BiH i temeljem stava nadležne Komisije, pa sam htio da kažem par riječi u prilog tome. Da danas, dakle, u ovoj fazi usvojimo, prihvatimo ovaj zakon s obzirom da nam treba i zbog suštine, naime zbog mnogo stvari, novih oblika kriminaliteta, novih modaliteta, osavremenjenja prakse, priključenja EU, itd., itd., uz, naravno, i moje, da tako kažem, primjedbe koje se odnose na nesrazmjer ovih kaznenih, odnosno, sankcija u odnosu na pojedina djela. U prvom redu, ne znam ni ja, uspoređujući članak 202. d) – organiziranje terorističke grupe gdje kaže, na jednom mjestu, – kaznit će se kaznom od tri godine onaj ko postane pripadnik grupe iz stavka 1. ovoga članka, itd. Pa, onda, odmah na drugoj

stranici, članak 210. – ko ne prijavi porez, čija stavka prelazi 50.000 KM, kaznit će se kaznom zatvora od 1 do 10 godina. Međutim, ja smatram da na ove stvari, i ostale o kojima je ovdje bilo riječi, možemo intervenirati u amandmanskoj formi i mi ćemo podržati Zakon u ovoj fazi.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA

Ja ću samo kratko, gospodine predsjedavajući. Kao što je poznato, i ovaj zakon je na listi za bezvizni režim, pored onog o Agenciji za prevenciju korupcije koji smo maločas usvojili. Nemam ništa novo reći mimo onoga što smo imali priliku čuti i mogu samo predložiti za amandmansku fazu, mislim da će rok od 15 dana biti kratak za amandmansku fazu. I da već sada razmislimo da Kolegij zadužimo da produži amandmansku fazu sve do momenta održavanja sjednice, tako da možemo imati više vremena, da ne bismo ponovo došli u istu ovu situaciju u kojoj smo danas, da govorimo o primedbama, a kratak rok od 15 dana da ...

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Vidite, mi danas ne možemo usvojiti u prvom čitanju Zakon, nego možemo samo odbiti, da si ti protiv Mišljenja Komisije i vratiti da Komisija to doradi i na sljedećoj sjednici eventualno da pozitivno mišljenje i da onda tek usvojimo u prvom čitanju. I to podrazumjeva kasnije amandmansku fazu. I ovo što je gospodin Koprivica govorio, bit će vjerovatno dovoljno vremena.

Prema tome ja stavljam na glasanje Mišljenje Komisije.

Ko je za, prvo da vidimo? Nema niko.

Ko je protiv?

Ko je suzdržan?

Uz 2 glasa suzdržana, odbijeno je Mišljenje Komisije.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ

Ja sam pitao upravo sekretara ako može da...

_____ (?)
Nemamo mišljenje Povjerenstva o načelima.

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ

Neka, molim vas, gospodin Branko Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO

Nakon što smo odbili Izvješće Povjerenstva, ja mislim da se mi po Poslovniku možemo očitovati o Prijedlogu zakona u prvom čitanju.

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ

Jedino da se Povjerenstvo malo sada izdvoji, pa, eto, da napravimo deset minuta pauzu. Možemo li tako, pa da ipak zadržimo formu?

/zajednička diskusija/

SLOBODAN ŠARABA

Predsjedavajući.

SULEJMAN TIHIĆ

Molim vas.

SLOBODAN ŠARABA

Komisija treba da da generalno primjedbe, dakle, za kratko vrijeme to ne može da se uradi, moje je mišljenje.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro, uredu je, izgleda da ne može nikako, može samo, možemo raspravljati na posebnoj sjednici, znate. Takvo je tumačenje Poslovnika.

Prelazimo na posljednju tačku dnevnoga reda, pretposljednju,

Ad. 18. Izvještaj sa sastanka političkih direktora država članica Jadranske povelje, održanog 20.9.2009. godine, s Mišljenjem Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost BiH

SULEJMAN TIHIĆ

Dobili ste Mišljenje Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost. Komisija predlaže da se otvori rasprava o Izvještaju, i da se usvoje zaključci koje je predložila. Predstavnički dom usvojio je Izvještaj s Mišljenjem Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost.

Dajem riječ predsjedavajućem Zajedničke komisije, Branku Zrni.

BRANKO ZRNO

Hvala, predsjedavajući.

Ja mislim da ste Vi sve rekli što sam ja trebao reći. Imamo ovdje zaključke Povjerenstva, predlažemo da uz Izvješće prihvatite i naše zaključke.

Hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

Hoću da kažem da je ovo primjer na koji način se zloupotrebljava Parlamentarna skupština BiH od strane Ministarstva inostranih poslova, odnosno, na koji način je, kao vruć krompir, ovo mišljenje dato na tekst prijedloga sastanka, sa sastanka političkih direktora država članica Jadranske povelje od 29.9. I vidjelo se da se Komisija za odbranu baš izmučila time, pa je u dva navrata pokušavala da, u stvari, uredi i da zauzme stav o nečemu što je zaista teško braniti. Prvo, kad je u pitanju ovakav jedan izvještaj, ja bih prvo pitanje postavila – ko je zadužen za spoljnu politiku ove zemlje? Koliko ja znam, Predsjedništvo BiH. Kakav je stav Predsjedništva BiH vezano za ove političke stavove koji su izneseni ovdje? To je prva stvar.

Druga stvar, koja je od svih pet prijedloga koji su izneseni na ovoj trećoj strani koja govori o cilju unapređenja saradnje unutar Jadranske povelje (?). BiH, kao predsjedavajuća Jadranske povelje, predlaže sljedeće, mogu reći da bismo mi mogli potpisati tri (?), da zemlje Jadranske povelje u ISAT(?) misiju šalju zajedničke vojne snage, mediteranske timove, timove za deminiranje. To je, dakle ...

Da je druga tačka, da se razmotri mogućnost prihvata pripadnika vojnika i policijskih snaga Afganistana za obuku u sertifikovanim PFP centrima u zemlji, u zemljama Jadranske povelje, BiH i Hrvatskoj. Dakle, ništa nemamo protiv. I da se inicira razmjena državnih službenika između članica Jadranske povelje, kako bi se razmjenila i unaprijedila kompletna znanja i iskustva u NATO integracijskom procesu. I tu je tačka.

Tačke kao što su – da se razmotri inicijativa proširenja Jadranske povelje na Srbiju i Sloveniju može, tačka, ali ne može – kao i da se razmotri mogućnost poziva Kosovu po završetku

procesa priznavanja Kosova i njegovog prijema u Partnerstvo za mir. Čekajte da se stvari dogode, ne prejudicirajte stvari. Mislím, govorim njima.

I zadnja – da se Makedoniji da puna potpora u procesu rješavanja spora ove zemlje sa Grčkom, i tu bih, takođe, stavila tačku, te da je u tom smislu potrebno pripremiti zajedničku izjavu za ministarski sastanak zemalja Jadranske povelje. Ja bih radije napisala da se Grčkoj daje puna podrška u procesu rješavanja spora sa Makedonijom.

Dakle, predstavnici srpskog naroda ne mogu prihvatiti ovakva dva stava koje je MIP ovdje predložio, tim prije što nemamo stav Predsjedništva BiH, kako se Predsjedništvo BiH o tome izjasnilo. Pa, u tom smislu, ja zaista predlažem da se donese odluka o ove tri tačke, a ove dvije za koje smatramo da su neprincipijelne i nekorektne, ili da se traži stav Predsjedništva BiH ili da se ne glasa o njima.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Branko Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO

Ovo što je ovdje došlo kao zaključak Povjerenstva, na Povjerenstvu je dobilo potpunu potporu svih članova. Ja uistinu ne bih ni ovu četvrtu tačku, ni petu tumačio onako kako ih tumači gospođa Majkić, jer mi smo jednostavno prihvatili materijal koji je došao sa zasjedanja delegacije Jadranske povelje. Oni su, ljudi, o ovomu raspravili. Mi smo iz tih tačaka jednostavno prihvatili stav Republike Hrvatske koja izražava, odnosno, koji kaže sljedeće – Srbija i Slovenija da, Kosovo ne do definitivnog razrješenja tog pitanja. I ja apsolutno ne vidim ništa tu što je sporno, čak mislim da je dobro. Jer ne bih ni ja ulazio u zamku političkih ocjena, jer naše tijelo ne donosi, niti vodi međunarodnu politiku, zna se ko je vodi. Prema tomu, ja mislim da je ova rečenica apsolutno dovoljna da mi prihvatimo jednostavno ovo što je ovdje ponuđeno.

Drugo, daje se podrška Republici Makedoniji u procesu rješavanja njenog spora sa Grčkom. Mislím, ne vidim ništa, ja vidim tu jednostavno logiku zemljopisne blizine ili daljine, jer ovdje je riječ o članicama Povelje. A istu snagu rečenica ima, apsolutno istu da u njoj stoji – daje se podrška republici Makedoniji i Grčkoj da međusobno riješe problem, isto značenje apsolutno ima. Mi možemo preimenovati ovo, naravno, ovo su naši zaključci, našeg Povjerenstva i ovoga doma, znači, može i stajati – daje se podrška Republici Makedoniji i Grčkoj da riješe spor.

Eto, mislim, ne znam, oprostite, ne znam, ali pravimo, ovo su, na kraju krajeva, samo forme koje, u suštini, makar ova zadnja, ne znače ništa. Ali, eto, i od formi se živi na određenim forumima, pa se ponekad i sami forumi organiziraju samo zbog forme, pa zašto mi ne bismo u nekakve tri suštine utkali i četvrtu formu koja je samo forma.

Hvala lijepa.

SULEJMAN TIHIĆ

Da li se još ko javlja za riječ?
Pa, ne znam, evo, cilj nam je da usvojimo ovo sve ovdje.

DUŠANKA MAJKIĆ

Evo, izbacimo ovo o Kosovu i prijedlog da glasamo.

SULEJMAN TIHIĆ

Evo, gospođa Majkić predlaže da se u tački 4., iza prve rečenice, ostalo briše i sve ovo ostalo da ostane kako jeste. Ja mislim da bismo to mogli.

BRANKO ZRNO

Može, nema nikakvih problema.

DUŠANKA MAJKIĆ

Iza Slovenije.

SULEJMAN TIHIĆ

Iza Slovenije tačka, da.

BRANKO ZRNO

Iako ja i dalje mislim da je efektnije da ostane. Zato što je ovo i u pisanoj formi, ne jednoj regiji (?) dok se definitivno ne riješi njeno pitanje. Ali, pristajem, apsolutno.

SULEJMAN TIHIĆ

Pa, evo, dobro. Da usvojimo ovako za što postoji suglasnost.
Ko je za, uz ovu korekciju gospođe Majkić?
Ima li ko protiv?
Suzdržan? Nema.
Konstatujem da smo to usvojili, usvojili Izvještaj iz tačke 18.

Prelazimo na tačku 19.,

Ad. 19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Konvencije UN-a o pravima lica s invaliditetom i Opcionalnog protokola

SULEJMAN TIHIĆ

Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Predstavnički dom dao je suglasnost za ratifikaciju ove Konvencije.

Riječ dajem prvom zamjeniku predsjedavajućeg Komisije, doktoru Boži Ljubiću, ako ima potrebe.

BOŽO LJUBIĆ

Povjerenstvo je, dakle, razmatralo i predlaže Domu naroda davanje suglasnosti za ratificiranje ove konvencije. Međutim, ja ću reći sada ovdje, ja sam, vidjevši naslov ove Konvencije i ovaj sadržaj, da tako kažem, postavio mi se upitnim naziv zakona, pa sam na Povjerenstvu zatražio od predlagatelja da pronađe engleski tekst ove Konvencije i ja sam ga dobio. I, evo, ja ću o tome reći svoje mišljenje u raspravi.

SULEJMAN TIHIĆ

Dobro. Otvaram raspravu. Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

Sjećate se u kakvim okolnostima je ovaj dokument usvojen na Predstavničkom domu. I Predstavnički dom je dobro formulisao dva zaključka koja kažu – Da Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH zadužuje Savjet ministara BiH da na sljedećoj sjednici Predstavničkog doma podnese informaciju o razlozima kašnjenja ratifikacije Konvencije UN-a o pravima lica sa invaliditetom i Opcionog protokola. I – Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH zadužuje Savjet ministara BiH da u roku od 15 dana Predstavničkom domu podnese informaciju o razlozima kašnjenja ratifikacije drugih konvencija.

Kao što se zamjenik predsjedavajućeg ove komisije sjeća, mi smo na Komisiji, takođe, o tome govorili i bilo je rečeno – nemojte da otvaramo raspravu o tom pitanju, jer nemamo još uvijek odgovor ni jednog ni drugog ministarstva zašto se dogodilo ovo što se dogodilo? Čija je to kreacija? Dakle, izmanipulisana je jedna grupa ljudi koja je to ponajmanje to zaslužila. Iznijeli smo tamo i datume kad je šta urađeno i ni jednog odgovora i sad treba da usvojimo, da glasamo i da pri tome ne pomenemo, kao da je došla u najnormalniju proceduru, za šest godina ovakav slučaj se meni nije desio u Parlamentarnoj skupštini BiH.

Dakle, ja zaista smatram da ove zaključke koji govore o tome zašto su se ove stvari dogodile, čija je to odgovornost i hoćemo li konačno početi da odgovaramo za stvari koje ne radimo, a morali bismo raditi... Dakle, Parlamentarna skupština BiH mora o tome zauzeti svoj stav. Evo, Predstavnički dom hoće i Dom naroda treba. Ja predlažem da uz usvajanje ovog dokumenta, istovremeno prihvatimo oba zaključka koje je Predstavnički dom..., da na sljedećoj sjednici tražimo informaciju od Savjeta ministara BiH – kako i u kojim okolnosti se ovo dogodilo?

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala.

Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Vrlo kratko. Dvije su se stvari dogodile, ne samo jedna. Prvo je kasnio ovaj međunarodni pravni akt u Parlament BiH, nije došao pravodobno, a onda, kada je došao pravodobno, mi smo ovdje na prijevaru imali useljene neratne invalide, koji su, dakle, iz svog jada i čemera, misleći kako to ovdje opstruira netko smišljeno, htjeli izvršiti nekakav pritisak na Parlamentarnu skupštinu BiH kako bi se ratificirao ovaj pravni akt. Dakle, slažem se da se ispita zbog čega je ovaj nikome i ni po čemu sporan međunarodni pravni akt toliko negdje čekao da bi došao do Parlamenta BiH. To je prvo i to se slažem apsolutno da treba ispitati, da nitko ne drži neovlašteno akte koji su državni, ili pripadaju državi, negdje u svojoj privatnoj ladici i ne stavlja ih u proceduru onda kada to treba, nego kada on to hoće, ili zaključa da nikada neće.

I ova stvar je vrlo važna, ova druga – tko je kršeći odluku koju ima Parlamentarna skupština BiH, dala je suglasnost na nju, a odnosi se na odluku Tajništva Parlamentarne skupštine BiH, u kojoj ima definirano na koji način se može ustupiti ova zgrada, dio zgrade, dvorana, bilo komu tko nije državna institucija, uz svo poštovanje ovih osoba koje su ušle ovdje i, na određen način, dale signal svima nama da to čim prije dođe u parlamentarnu proceduru. Onog trenutka kad su oni ušli, to je bio 3., čini mi se, datum, do tada još ovaj međunarodni pravni akt nije ni stigao u ovu zgradu. Znači, na krivu su adresu došli protestirati i animirati javnost o svom problemu. Ali, opet kažem, oni to nisu mogli znati, jer nismo znali ni mi gdje to stoji i zbog čega to nije došlo u parlamentarnu proceduru. Ali, odakle pravo bilo kome u Tajništvu da dopusti ulazak u Parlamentarnu skupštinu BiH, na ovakav način, nekome tko je ostao i zloupotrijebio tu dobru nakanu onih koji su tako odlučili, ako stoji točno da moraju suglasnost za korištenje ove zgrade dati dva predsjedatelja, dva ravnopravna doma, po Ustavu BiH. O tome nije odlučio niti gospodin Tihić, o tome nije odlučio, jer je već tada preuzeo predsjedanje ovim Domom, niti je odlučio gospodin Živković, predsjedatelj onog doma. Odlučila su potpuno druga dva neovlaštena čovjeka i pustili su da se to dogodi. Dakle, volio bih da se i to ispita i da ponesu konsekvence oni ljudi koji su to dopustili, jer na taj način smo praktično i mi izmanipulirani ovdje, u jednom i u drugom domu, i poslata je jedna kriva percepcija, javnost misli kako je Parlament, odnosno oba doma, Parlamentarna skupština BiH krivac što su ti ljudi ovdje protestirali.

Išle su lažne informacije da su gladni, da su žedni. Nije točno, provjerio sam i to, dakle, ovdje su koristili sve ono što su mogli koristiti u ovoj našoj skromnoj kuhinji i skromnom bifeu, skromne ležaje u hodnicima, itd. Ali, dajte da jednom prekinemo samovlašće, dakle, odnos pojedinaca koji se ponašaju kao gazde ove zgrade i svega što se događa u ovoj zgradi. Nije nitko gazda ove zgrade doli Parlament BiH i ono što Parlament BiH prenese na ovlaštenike jednog i drugog doma.

Hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.
Božo Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ

Našalim se slušajući raspravu uvaženog člana Kolegija, gospodina Filipovića. Cijenim jednu akomodaciju, dakle ..., čuo sam dva, da tako kažem, čista hrvatska izraza, izmanipulisana i poslata.

ILIJA FILIPOVIĆ

Nijednu ni drugu riječ nisam upotrijebio. To nije, prije svega, hrvatski, onda Vi ne znate.

BOŽO LJUBIĆ

Ne, ne, šalim se, niste vidjeli navodnike. Niste vidjeli navodnike, dakle, rekli ste poslata i izmanipulisana. Ali, evo, prelazimo sada na raspravu.

Dakle, ja ću ovdje u svojoj raspravi dotaknuti dva aspekta ovoga pitanja. Reći ću najprije zašto sam odmah na sjednici nadležnog Povjerenstva zatražio englesku verziju ove konvencije, s obzirom da me malo začudio i zasmetao mi naslov Konvencije na našem jeziku, koji nosi naslov Konvencija o pravima osoba s invaliditetom. Naime, engleski naslov konvencije glasi .../govori na engleskom/...

Sada govorim tu kao osoba iz struke i reći ću nekoliko definicija koje vi vjerovatno ne znate, nažalost, ne zna ni veliki broj zdravstvenih radnika. Pa, ovako, definicije koje se tiču ove problematike glase ovako – oštećenje, engleski ..., znači nenormalnost ili gubitak fizičkih, psihičkih ili anatomskih struktura ili funkcija. 2. – onesposobljenost je sinonim ... za engleski. Kaže, funkcionalno ograničenje ili nemogućnost kao posljedica oštećenja, a sinonim za invalidnost je hendikep, koji znači ograničenje ili nemogućnost funkcioniranja u zajednici na isti način, odnosno, istoj razini s ostalim članovima.

Dakle, kada bismo mi primijenili ovaj naslov na osobe, svi mi koji nosimo naočale ovdje, smo nesposobni za vožnju, sa ovim dioptrijama, većina nas, itd., ali ne bi se niko od nas složio da se nazovemo invalidima. Zapravo, cilj rehabilitacije, u medicini, u stvari je da oštećenje ne pređe u onesposobljenost, a da onesposobljenost ne pređe u invalidnost, odnosno hendikep. I stoga ja smatram da nije adekvatan naslov ovoga zakona u našem jeziku, u Konvenciji. A da je to tako, ja ću vam citirati paralelno dva dijela. Pa kaže, u preambuli zakona, točka e) u našem jeziku kaže – priznajući da je invalidnost razvojni proces, da invalidnost nastaje kao rezultat djelovanja osoba s invalidnošću, itd., a u engleskom tekstu kaže .../govori na engleskom/..., dakle, govori se o *disability*, a ne o hendikepu. I onda dolazimo na prvi članak koji u našem jeziku glasi – osobe sa invaliditetom, uključujući osobe sa dugotrajnim fizičkim, mentalnim, intelektualnim i ... oštećenjima, da dalje ne čitam, u engleskom tekstu kaže .../govori na engleskom/... Čak je i ovdje pogrešno primijenjeno. Ovdje stoji glagol ..., dakle, osobe sa invalidnošću uključuju, a ne uključujući kao što piše ovdje, jer bi onda stajalo u engleskom jeziku ....

Prema tome, ja želim reći da, po meni, ovaj bi Zakon trebao nositi naslov konvencija, u stvari, Konvencija o pravima osoba s onesposobljenošću. Međutim, ovo, po meni, nije razlog da mi ne usvojimo ovu konvenciju, ali mislim da se stavi pred stručnu zajednicu, jer mislim da je sam naziv diskriminirajući za ove osobe, jer invalidnost je, u stvari, nemogućnost funkcioniranja u zajednici na razini istoj kao ostali članovi zajednice, a, zapravo, sve mjere naše koje mi u društvu poduzimamo je da omogućimo osobama sa oštećenjima ili sa onesposobljenošću da funkcioniraju u zajednici ravnopravno. Dakle, da ne postanu invalidi. To je jedan stručni aspekt.

Drugi aspekt je, da tako kažem, politički. Gledajte, ja se slažem potpuno da se ispita tko i kako i s kojim ovlastima je pustio ljude ovdje, međutim, postavlja se i drugo pitanje – zašto ti ljudi ne bi smjeli ući u narodni parlament? Mislim, zašto ne bi smjeli ući u narodni parlament?

Druga stvar, pitanje odgovornosti za kašnjenje ili navodno kašnjenje ove konvencije. Ja nisam za to da se mi očitujemo o tome parcijalno, samo uz ovu konvenciju. Ja ću vam reći, kao generalni ministar u Vijeću ministara BiH, da su neki zakoni, neke reforme, itd., znale stajati u ladici Tajništva, ili čak predsjedavajućeg, mjesecima, pa i koju godinu. Dakle, imamo mi puno toga o čemu bismo se mogli očitovati, kao Parlament BiH, i tražiti od Vijeća ministara BiH čitav set problema, itd., koji nisu vezani samo za jedno ministarstvo, dakle, za jedan slučaj. Prema tome, ja jesam za to da mi idemo na usvajanje onoga što dođe nama, ali naša je, da tako kažem, nadležnost da tražimo efikasan i efektivan rad institucija za koje smo nadležni, a, između ostalih, i Vijeće ministara BiH je to. A Vijeće ministara BiH neka raspravlja o svojim institucijama, o svojim ministarstvima, o svojim upravama, itd., itd. A mi ćemo raspravljati o Vijeću ministara BiH. A imamo itekako mnogo drugih primjera o kojima bismo mogli raspravljati.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Da li se još ko javlja za riječ? Gospodin Filipović, pa gospodin Ivo Miro Jović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Izašao bih iz okvira neukusa kojeg sam čuo od doktora Ljubića, ali sam odustao. Odlučio sam primjetiti tri stvari u odnosu na ovo što sam čuo. Prvo, hendikep je tuđica, nije hrvatska riječ, pa bismo mogli to sve dovesti u istu ravan kao i ovo što sam ja kao rekao. Poslušajte stenogram i preporučit ću Vam malo gramatike iz hrvatskog jezika, imate problema s infinitivom.

Treća stvar, Parlament BiH nije spavaonica. I za to sam da se poštuju odluke, jer ovdje se točno zna tko donosi odluke da bi se ova parlamentarna zgrada koristila za ono što nije državna institucija. Riječ je ovdje o osobama koje ja ni po čemu ne ponižavam. Poštujem sva njihova prava. Ali nije bilo, dakle, oni su došli s percepcijom krivnje ove zgrade i ljudi u ovoj zgradi koji rade, Parlamenta BiH, za njihov problem neratifikacije, jer to može samo Parlament BiH ratificirati. Ali je na kraju onda to pretvoreno u spavaonicu da bismo mi uradili i da bismo krenuli u postupak ratifikacije, a poslije smo saznali svi, i javnost, i valjda smo toga svjesni, da taj dokument, za koji ćemo utvrditi tko je kriv, nije ni došao u Parlamentarnu skupštinu BiH. Morao sam reagirati.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Gospodin Ljubić, replika.

BOŽO LJUBIĆ

Začuđuje me reakcija kolege Filipovića na jednu šalu, da tako kažem, pogotovo koju je nazvao neukusom, ali neka presluša, da tako kažem, tonski zapis pa će i on vidjeti šta je rekao, a ja,

naravno, isto tako ne tendiram da govorim čistim hrvatskim jezikom. Eto, na neki način, moje opravdanje, ja sam rođen u BiH, za razliku od kolege Filipovića, koji je rođen u Hrvatskoj, pa eto, ima jednu prednost. Ali ovo što bih promijenio, dakle, ja nisam riječ hendikep upotrijebio ni kao našu riječ, ni kao tuđicu, već kao englesku riječ. Ona ovdje, točno je, kod mene je napisana sa ... (speluje na engleskom jeziku)..., dakle, na engleskom jeziku. Prema tome, nije ovdje ona primjenjena kao tuđica ni kao naša riječ, već kao engleska riječ za nešto što mi zovemo invalidnost.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ

Gospodin Ljubičić.

DRAGO LJUBIČIĆ

Gospodine predsjedniče, priznajem pred Vama, članovima ovog doma, i pred prisutnim gostima da mi je teško govoriti o ovome o čemu danas razgovaramo. Konvencija kao konvencija, ja nisam prepoznao u njoj ništa posebno u odnosu na mnoge druge konvencije koje smo izglasali, onako, u paketu. Gledajte, sve ovo što ću govoriti vezano je za dešavanja koja su se ovdje dogodila u ovoj zgradi i zato mi je teško govoriti, jer se radi o kategoriji, kako reče gospodin Filipović, koju stvarno ja uvažavam i poštujem, njihove probleme i njihove muke. Ali, došli smo u takvu situaciju da se sve to dešava, pa onda i moramo zbog toga i reći svoj stav.

Ulazak invalida u Parlament BiH, u onolikom broju, po meni je zloupotreba međunarodnog dana ... i protest u zgradi Parlamenta BiH ima sigurno, po meni, jednu političku manipulaciju i pozadinu. Ružno je i žalosno, ponavljam to, da se ta kategorija ljudi zloupotrebljava, u ovom teškom vremenu, za slanje političkih poruka i optuživanje drugih koji nisu ni po čemu krivi za njihove probleme i muke koje ja uvažavam i koje ni po čemu ne osporavam.

Pročitao sam otvoreno pismo Udruženja invalida BiH, koje je potpisao njihov predsjednik, gospodin, Zijad Arapčić. Prvo, mislim da se ovdje radi o Udruženju invalida iz Federacije BiH. Što oni koriste naziv BiH, a ne obuhvataju i ne pokrivaju kompletno prostor BiH je posebno pitanje i ne bih o tome ja dalje komentarisao. U pismu je konstatovano puno problema i otvorenih pitanja. Nisam, istina, vidio na kojem prostoru BiH su locirani, odnosno, prisutni svi ti problemi i sva ta otvorena pitanja. Da li su to problemi i pitanja koji su otvoreni u RS-u, da li su to pitanja i problemi koji su otvoreni i prisutni u Federaciji BiH ili u RS-u i u Federaciji BiH. Nisam vidio u tom pismu. Vjerovatno je jedan dio problema isti, ali nisam siguran da se svi ti problemi isto rješavaju ili ne rješavaju u RS-u i u Federaciji BiH. Takođe, znači nešto što sam mogao da vidim u tom pismu....(?)

Kada sam pročitao Konvenciju UN-a o pravima lica sa invaliditetom, ja ne znam šta je udruženje ili šta udruženje očekuje od te Konvencije. Možda ja nisam prepoznao što su oni prepoznali, ja priznajem da to stvarno nisam vidio(?) u odnosu na ovo što danas imamo. Lično mislim da je Udruženje invalida iz Federacije BiH zloupotrebljeno za taj međunarodni njihov dan, da bi se preko njih poslale neke druge poruke. Zar neko misli, govorim u svoje ime, da ću ja povjerovati da se gospodin Arapčić iskreno bori za invalide iz RS-a, kada je u pismu spomenuo i istakao 41 i 1.700 maraka nadoknade za navodno isti stepen i vrstu invalidnosti, jer je u zahtjevima pod rednim

brojem 9., znači, u istom pismu, po meni, razotkrivena pozadina svega ovoga. Ko je gledao „Temu dana“, isti taj dan naveče na BHT1, u kojoj je gost bio gospodin Sefer Halilović, koji je iznio podatke, koji meni nisu bili poznati do one večeri, i kao gost je bio i gospodin Arapčić, koji je u svom obraćanju, na kraju, to je opet moje lično mišljenje, sebe svrstao u grupu svih onih iz Federacije BiH kojima je za sve njihove probleme i muke kriva RS i predsjednik Vlade RS-a, gospodin Milorad Dodik. Izgleda da je to i bio krajnji cilj okupljanja i protesta u zgradi Parlamenta BiH, a gospodin Arapčić je bio samo glasnogovornik određenih političkih struktura iz Federacije BiH.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Gospodin Ivo Miro Jović. Samo, evo, da, hajde ili ću se ja javiti kasnije za diskusiju oko odobravanja ove prostorije.

Izvolite, gospodine Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ

Hvala lijepo.

Nije to bilo davno kada sam ja na jednom od zasjedanja pitao kolege što znači SIPA. Pa mogu zamisliti da li 95% građana BiH uopće zna kako ta agencija... i poradi čega nosi takvu skraćenicu. Toliko o jeziku. Preplavljeni smo tim tuđicama, ne možemo čuvati svoju tradiciju i njegovati i razvijati, međutim, moramo činiti ono što mi možemo.

S druge, pak, strane ja bih htio pitati, mi danas govorimo o ratifikaciji jednog dokumenta, Konvencije o pravima osoba, evo, da li ih nazvati sa invaliditetom, onesposobljenim, itd., iz ovih dokumenata, koji su stali između ova dva lista, imamo li ovdje nekoga ko bi nam mogao objasniti kada je nastao taj dokument u Ujedinjenim narodima, kakva je bila geneza kada je ministar Safet Halilović potpisao, a kada je Predsjedništvo BiH donijelo odluku, kada smo prošli ono prvo usvajanje za pristup ... Konvenciji, znači, jedan dokument(?). Ali, s druge strane, obeshrabruje me govoriti o ovome ako znam značenje ove konvencije poradi potrebe da u BiH i osobe sa invaliditetom imaju ista prava ona kao što imaju i u onim drugim zemljama koje su potpisnice i koje su ratificirale takvu jednu konvenciju. I to me sprečava biti u tome jasan, ili jasniji, ili zahtjevniji.

Ja mislim da trebamo podržati ratifikaciju ove konvencije. Iz nje proističe mnogo prava, ali još više i obveza države spram određene kategorije ljudi, ali sigurno moramo zaključiti(?) da je neozbiljan pristup na ovakav način pripremiti za parlament donošenje odluke, ratifikaciju ovog dokumenta, iz čijeg, praktički, uvodnog dijela, niti znamo kada, gdje, tko, što, nema odgovora.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Zoran Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Naravno, i ja podržavam ratifikaciju ove Konvencije i dat ću svoj glas za njeno usvajanje. Međutim, htio sam reći samo dvije rečenice vezano za ovu kompletnu raspravu koju smo imali po ovoj tački. Mislim da su u pravu svi oni koji su istakli da parlament nije mjesto na kojem se ovakvi skupovi koriste da se ostvare određeni ciljevi pojedinih grupacija. Evo, već imamo najavu, ja sam bio prije neki dan, kada smo obilježavali Međunarodni dan ljudskih prava, 10. decembar, ovdje u parlamentu, gdje smo imali pojedina udruženja građana, nevladine organizacije, predstavnike civilnog društva, itd.; Udruženje nestalih BiH već imaju najavu – uslovljavaju ratifikaciju Konvencije o UN Konvenciji od 2006. godine o pravima porodica nestalih lica, odnosno, o sprečavanju prinudnih nestanaka, da se ta Konvencija hitno ratifikuje, inače će isto to uraditi kao što su uradili i invalidi. Dakle, jedna praksa koja se, evo, ovdje ostvaruje. Mi ćemo imati ponovo priliku, ukoliko budemo takve greške, koje smo ovog puta napravili, ponovo dozvolili da se čine.

Dakle, u tom smislu, mislim da je ova današnja rasprava zaista na mjestu, da su u pravu svi oni koji su istakli da se parlament ne može koristiti u takve namjene i takve svrhe, zloupotrebljavati određene međunarodne skupove, međunarodne praznike itd. U tom smislu, predlažem da unesemo određeni zaključak, da zadužimo Kolegij, ako ne postoje utvrđena pravila ponašanja u tom smislu, da se ta pravila pod hitno donesu i usvoje i da se shodno njima i ponašamo, jer zaista ćemo imati problema, obzirom na svu ovu opštu situaciju, na ekonomsko stanje u društvu, na brojne zahtjeve pojedinih nevladinih organizacija, pojedinih udruženja građana, itd., nezadovoljstvo koje vlada u društvu, da se parlament koristi za one namjene za koje nije predviđeno, niti Ustavom, niti zakonom, niti našim aktima. Stoga, dakle, predlažem konkretan zaključak u tom smislu, da se zaduže kolegiji jednog i drugog doma da se u tom smislu utvrde i ustanove pravila ponašanja, kako i na koji način kome dozvoliti, pod kakvim uslovima, korištenje prostora Parlamentarne skupštine BiH.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ

Hvala lijepo.

Ja bih trebao par riječi.

Obzirom da je rasprava prešla, što se tiče same Konvencije, normalno, svi to podržavamo, ali kada je u pitanju održavanje ovog skupa, ja želim da kažem da sam ja dobio informaciju o zahtjevu invalida da povodom Međunarodnog praznika invalida održe ovdje skup kako bi obilježili taj praznik. I ja sam dao suglasnost, kao jedan od tih mogućih potpisnika, smatrao sam da i oni imaju pravo, invalidi, da dođu u ovaj parlament i da održe konferenciju. Normalno, nisam znao, niti sam mogao pretpostaviti da će oni odbiti da napuste prostorije nakon završenog sastanka.

Slažem se sa svim onim prijedlozima da bi dobro bilo da postoje neka pravila i za nas koji dajemo ta odobrenja, i da se u okviru tih pravila krećemo, da ne odlučujemo od slučaja do slučaja, pa negdje nekada možemo napraviti neku nepravdu, nekome ne dati, a drugome dati, itd. Možda je ovaj zaključak gospodina Koprivice dobar, da zadužimo kolegije da se napravi jedan pravilnik načina upotrebe prostorija za druge institucije. Tako da, evo, želim samo ovo da se zna, zbog istine, kako je došlo do toga. Da li je Živković dao ili nije suglasnost, ja ne znam. I onda kada sam ja dao, ja nisam o tome obaviješten.

Kada je u pitanju odgovornost zbog kašnjenja u ratifikaciji, mi imamo, evo, gospodin Ljubić je rekao, puno slučajeva, evo i danas smo ovdje govorili da nam Vijeće ministara BiH ne šalje odgovore na naše zahtjeve, ne prisustvuju sjednicama Doma naroda, komisija. Znamo da mnogi prijedlozi zakona čekaju, da odgovori na pitanja čekaju, pa, evo, danas smo čuli, po godinu dana, po ne znam ti koliko mjeseci. Da li treba ovaj slučaj izdvojiti pa njega posebno posmatrati. Ja u svakom slučaju smatram da trebamo imati informaciju o tome. Onda ćemo na osnovu informacije, eventualno vidjeti da li tu ima razloga za odgovornost nekoga ko je u tome lancu, u proceduri doratifikacije, propustio neke radnje koje je bio dužan na vrijeme učiniti.

Evo, da mi pređemo i da glasamo o ratifikaciji.

Ko je za ratifikaciju Konvencije?

Ima li ko protiv? Nema.

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili.

(?)

Nemamo dovoljno iz reda srpskog naroda.

SULEJMAN TIHIĆ

Samo momenat, izvinjavam se, moramo ponoviti glasanje, nisam primijetio da fali jedan predstavnik iz srpskog naroda. Evo, gospođa Majkić je stigla.

Stavljam na glasanje, glasamo o Konvenciji.

Ko je za?

Ima li ko protiv?

Suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo usvojili ovu konvenciju.

Imamo prijedloge zaključaka gospođe Majkić, a koje je usvojio Zastupnički dom.

Ko je za taj prijedlog zaključaka?

Da vidimo, molim vas, da prebrojim. 1,2,3,4,5,6,7. 7. Nema.

DUŠANKA MAJKIĆ

Šta? Nema podrške za zaključak? Ne mogu da vjerujem.

SULEJMAN TIHIĆ

Molim vas, ponovo.

Glasamo o prijedlogu zaključaka koje je usvojio Zastupnički dom.

Ko je za?

1,2,3,4,5,6,7. Znači, nemamo većine, je li tako?

Zaključujem 39. sjednicu Doma naroda PSBiH. Sljedeća sjednica je 30. prosinca ove godine u 11.00 sati.

Sjednica završena u 15.40 sati.